

شەهەدی سەرگەردان

و

شەیر و شەئین و شەژدەها

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرە ی روشنیبیری

*

خاوەنی نێمتیان: شەوگەت شیخ یەزەین

سەرئۆسەر: بەدران شەحمەد حەیب

ناوونیشان: دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، گەرەکی خانزاد، هەولێر

س.پ. ژمارە: ٨

www.araspublisher.com

رۆمانی

شەدەدی سەرگەردان

و کۆمەڵە چیرۆکی

ئەیر و ئەفین و ئەژدەها

نووسینی: زینەب یوسفی

ناوی کتیب: رۆمانی شەدەدی سەرگەردان و کۆمەڵە چیرۆکی ئەیر و ئەفین و ئەژدەها
 نووسینی: زینەب یوسفی
 بلاوکراوەی ئاراس- ژمارە: ۱۶۹
 دەرھێنانی ھونەری: بەدران ئەحمەد
 بەرگ: شکار عەفان نەقشبەندی
 نووسینی سەر بەرگ: محەمەد زادە
 پیت لێدان: نسا عەبدوڵلا
 ھەڵگری: شێرزاد فەقی ئیسماعیل
 سەرپەرشتیی کاری چاپخانە: ئاوەحمان مەحموود
 چاپی یەکەم - چاپخانەی وەزارەتی پەرەردە، ھەولێر- ۲۰۰۲
 لە کتیبخانەی بەرپۆلەبەرایەتی گشتیی پۆشنیبیری و ھونەر لە ھەولێر ژمارە
 (۴۳۶) ی سالی ۲۰۰۲ ی دراوەتی

شەددى سەرگەردان

رۆمان

ته واو... ئیدی کاری خویندن و لیکۆلینهوه له سههر باسی ئه نفال و کوردکوژیم ته واوکرد. ماوهی چهند ههفته به خه ریکی خویندنی چهن کتیبیک و چهن گۆفاریک و بینینی دهیان رهسی ئه نفالکراوه کانم و له گه ل بیره وه ریه کانیا ندا، به ره و ناخی ئه نفاله کان و ده رده کانیا ن شو ر بوومه ته وه. ئه مشه و ئیدی ده مه وئ ده ستی پئ بکه م و چیرۆکی بنووسم. لئواولئوم له خه م و خه فته. دیمه نه کانی چیرۆکه که م، شیرزه و شیواو رژاونه ته نیو می شکم. ناوئیرم شتیکی تاییه ت هه لئیرم و ئه مه وئ یه کتیکیا ن که به هیژتره، خوئی بیته پئشه وه و چیرۆکه که ده س پئ بکات. سه عات دوازه ی شه وه. خاووخیزان خه وتوون. به ئه سپایی ئه رۆم بو مه ته بخ و ده سته بییک کاغه ز له سه ر میزی ته لیفو نه که هه لده گرم و گلۆپه که ده کوژئینه وه و به ره و ژووره که م ئه رۆم و به ئارامی ده رگا که پئوه ده ده م و داده نیشم. توژی بیر ده که مه وه، هیشتا هیچ کامه یا ن له وانی تر پئش نه که وتوه و نازانم له کامه دیمه ن، چیرۆکی ئه نفاله کان ده س پئ بکه م. دوا ی قه ده ریک پئنو سه که م هه لده گرم و گه رمو گو ر ده س پئ ده که م...

«زنجیره کان ئیدی ده س و پئ و گه ردنم نازار ناده ن... برینه کانم هه لته قیون و سوور بوونه ته وه... له هه ندیکیشیا ن زووخ و زه رداو ده چو رئ... به لام هیچ هه ست به ئیش و ژان ناکه م... ته نیا رووناکی ئه م ژووره تاریکه، تیشکی دوو چاوه زا قه که ی سه گه ره شه که یه... له تیشکی داخ و پر تینی ئه و دوو چاوه وا هه ست ده که م، هیشتا په له وه ری ژیا ن له م ژووره هه لئه فریوه... هه ر چه ندیش ژیا نیک ی ئاوا پیس و نا کو کیش بیته... چوار په لی سه گه که به زنجیره وه یه و قه پو زیشیا ن به ستوه ته وه... شو ئینی ئه لقه ی زنجیره کانی ئه ویش وه ره می کردوه، به لام ئه و هه ر له ته قه لادایه خو ی رزگار بکات و که چی ناتوانئ... یه که مین رۆژ که زابته ره شه که ئه م سه گه ی هینایه ژووره که ی من، دلم داخو رپی... وام زانی هیناویه من

بخوات... که فیک ی لیق له پۆزه ی سه گه که ده چو راپه وه سه ر زه و بییه که و ئه و ئه رزه پیسه ی پیستر ده کرد... سه گه ره ش هه رکه منی بین ی به ره و لام هاشا وئی هینا، به لام زابته که له ئه و به هیژتر و تووره تر بو و نازا ئه لقه ی زنجیره کانی به می خیک ی قه له و هه لئواسی... ئای چه نده ترسام زابته که به کو ته داریک ی زل که وته جه سته ی سه گه ره شه که و چه ن شه قیکیشی له من هه لدا و به زمانی خو ی شتیکی وت و ده رگای ژووره که ی پئوه دا و رۆیشت... هیشتا گیانم تیدا ما بوو، به لام نه خو ش بووم و ده زمانی زو ری پئناچی که دین و ده مخه نه به ر سه گه کان، به لام وا دیاره سه گه که یا ن خسته وه ته به رده م من... ئه مرۆ یه ک رۆژه هیچیا ن پئ نه داوم، ته نیا تو زقائئ ئاوی سو ئیر... ئه مرۆ زابته که هات و چه ن شه قیک ی لئ هه لدام و به زمانی خو ی شتیکی وت و بو سه گه ره شه که ئاماره ی کرد و دا ی له قاقای پئکه نین و رۆیشت... نازانم چی وت، حه زیش ناکه م بز انم چی ده لئ... ته نیا بیر و هه سته ی من لای تیر کردنی زگمه... زۆرم برسییه... خو زگه م به نانه ره قه که ی چه ن رۆژی پئشو و... چی بکه م... سه یره... ئه م سه گیشه خو هه ر له ته قه لادایه و له جمو جوول ناکه وئ...

ئاوده سته کان پر ن له میز و گوو... ئه سپیکان وه خته بمانخو ن... هه لبه ت ئامانه خو ئه سپی نین... زۆر گه وه ترن و کلکیان هه یه و جئ گا زه کانیان کو شنده یه... به لام خه لکی ئیره پئی ده لئین ئه سپی... دو ئینی له گه ل هیوا جئ گا زی ئه سپیکانمان ژمارد... هی من سه د و دوا زده ده نک بوون و هی ئه و نه وه د و چوار ده نک... ئاخری مه رجه که م برده وه... له سه ر نو قرچکئ له به شه نانه که مان مه رجمان کرد بوو... هیوا کاتئ که زانی زامه کانی من له ئه و زۆرتن گریا و قیژانندی و ده س و پئمی ماچ کرد و پاراپه وه... به لام نا... نه ده کرا... مه رج مه رجه جئ برینه کانی من له ئه و زۆرتن... ئاخری هیوا ته سلیم بو و تو زقائئ له نانه که ی خو ی پئدام... به لام... هیچ... هو به که لکی من نایه ت... زگی من و زگی دایه م و زگی ئاکو ی برام و زگی

هيووا چه قی که وتووہ... هه موومان دایه برسیمانه... ئیدی تینوویه تی له بیرمان رۆیشتووہ ته وه... ئاخر تینوویه تی بۆچی... ئاخر تو بلتی کولپیره چه وره مان خواردووہ؟! چیشت و تریتمان خواردووہ؟!... چیمان خواردووہ تا تینوومان بیت... تازه خو ته نانهت شیشی که بابیشمان نه خواردووہ یان بیسی له گهل شیشه که بابه که... رۆژی له گهل بابه رۆیشتین بۆ که رکوک... خو م به ته نیایی دوو شیش گوشت و یه ک بیسییم خوارد... گوشته که سویر بوو... خو میش زۆرم خوئی له که بابه که پژاند... هه ر بیسییه کهم خواردووہ و هه ر ئاوم خواردووہ... تینوویه تیم نه ده شکا... زگم بای کردبوو... ئه وه نده شتم خوارد... دل م نه ده هات به یه کجاره بیسییه که بخۆمه وه... قوم بیسی و قوم ئا... پلئ گوشت و قوم ئا... ئای چه نده خو ش بوو... دهی ئاخر ئیتر ئاومان بۆچییه... دوینی دایه رحه مه نه کی هیوا بۆ ده سنوویژده کی ئاوی نه بوو... له قوتووہ که ی من توژی ئا مابوو وه... دایه رحه مه ده گریا... ئا و نه بوو نوژی بکات... هه ر ده گریا و بانگی له دایکی هیوا ده کرد و هه ر ده گریا... دایکی هیوا یان بردووہ... که س نازانی بۆ کوئی... عه سکه ره کان بردیان... چنگیان خسته نیو پرچه که ی و کراسه که یان دادری... مه مکی سپی و چاخی دایکی هیوا که وته ده ره وه... دایکی هیوا قیژاندی و به هه ر دوو ده س مه مکه کانی داپوشاند... یه کئ له عه سکه ره رشه کان هات و مه مکی دایکی هیوا ی گرت و هه لئ گلوفی... یه کئ تریان هات و مزتیکی له جگه ره که ی دا و ئینجا چزاندی به مه مکی دایکی هیوا وه... دایکی هیوا له عه زه تا یه کئ له مه مکه کانی و شان کانی و زگه رووته که ی له بیر برده وه و مه مکه سووتا وه که ی به هه ر دوو ده سی گرت و زریکاندی... عه سکه ره کان ئه ویشیان خسته سه یاره ی ئافره ته جوانه کان و بردیان... هیوا له سه ر ده س دایه رحه مه له سه رخو چوو... من هیوا و دایه رحه مه م زۆر خو ش ده وئی... دایه رحه مه ئاوه کانی ناخوات دای دهنی بۆ ده سنوویژگرتن... دوینی نازانم کئ هاتووہ و ئاوه که ی ئه وی خواردووہ ته وه و ئیستاکه دایه رحه مه هه ر ده گری... ئاوه که زه رد و سویره... میزه که ی من و هیواش سویره... قوتووہ که ی

دایه رحه مه مان هینا و میزمان تیکرد و دامان نا تا نه ختی سارد بووه وه و ئینجا ئه و چۆره ئاوه وا له قوتووہ که ی مندا مابوو وه... کردمانه سه ر میزه که مان و دامان به دایه رحه مه... ئه ویش دوعای خیری بۆ کردین و به په له ده سنوویژ گرت... هه ر بۆنی ئاوه که ی نه کرد و قه ت نه یزانی...

سه یاره کان پرن له ئافره تی جوان و ناسک و گوشتن و بالا به رز و کورته بالا... به لام زۆر قیژه و هه رایانه... سه گبابانه نازانن بۆ کویتیان ده بن... بابه... ده تان به ن بۆ مالتیکی خو ش و له... باخه لئ زه لامیتیکی عه ره بدا ده تانخه ویتن... ئه م قه حبانه بۆ ئه وه نده جیقه جیقیا نه... عه ره به کان زۆر حه زیان له ئافره تی کورده... ئه وان ره ش و ئه مان سپی... وه کو دوو ماری ره ش و سپی له یه کدا ده ئالین و تیکه لئ یه ک ده بن... سه یره... ئۆف... وه کو دوو ماری ره ش و سپی... ئه و کچه قژ کاله... ئه بی خو م داگیری که م... حه قی خو مه... به حه جاج ئه لیم «پاره م ناوی... هیچم ناوی ته نیا قژ کالیم ده وئی»... حه جاجیش... با... به لئ... پیسه... سه گبابه... به لام بابه... خو منیش له ئه وانم... پی م ده لئ «فه رموو... فه رموو... حه قی خو ته... پرۆ له گه لئا خو ش به»... ئۆف... ئینجا وه کو دوو ماری نییر و مئ له یه کدا ده ئالین و ئه یخلو پیتمه وه و شان وه شانی ده که م و قه پ له لاران و مه مکه سپیه کانی ده گرم... ئۆف... ئۆف قژ کالئ گیان... سه گه چه نده گوشتن و جوانه... بریا بزمانیایه ناوی چییه... کوره له وان به ناوی نه شمیل بی... میترده که ی خو له کاتی بردنیا بانگی لیکرد نه شمیل... نه شمیله و نه شمیله... ئه ی سه گباب چه نده که یفی کردوو له گه لئا... راوه سته بزانه... ره نگه دوو سال یان سی سال بی هینا بیستی... ئه گه ر رۆژی... سی جار نا دوو جار... دوو جار له گه لئا خه وتبی... ده کاته... چه ن جار... خو سال سیسه د و شه ست و پینج رۆژه... ئینجا زه ربی که له دوو... ده کاته... ده کاته بلین هه شت سه د جار... ئینجا... دوو سالیس ژنی بووبی... ده کاته چه ن... چه ن جار... چوو زانم هه زار یان دوو هه زار جار ئه م سه گبابه له گه لئا خه وتووہ...

ئەي مەزەب سەگى خوتىن تال... خۆ زۆرىش جوان چاك نەبوو... وەكو نەشمىل گىيان... ئۆف... دەببەم و لەم چەن مانگە بەقەد دە سال لەگەلئا دەخەوم و ئىنجا چى لى دەكەن با بىكەن.

سەيارەكان پرن لە ئافرەتى جوان و ناسك و پەشپو و خەمبار و ترسەنۆك. لە مال و مندال و مېرد و خزم دوورەو كەوتوون و بى سەروشوتىن، سەيارەكە خەرىكە ئەيانبات. باش دەزانن چىيان لە ئاكام داىه؛ بەلام ھەر بەترسەو ھە يەك پرسىيار دەكەن و كزكۆلە دەكەن و چاوه جوانەكانىيان لە روالەتى يەكتردا، رادەمىتى. نەشمىل ھەر ئەسرىن دەبارىتى و كۆرىپە ونبووەكەى دەلاوئىتى. ئامىن ژان ئەيگىرىت و جار جار دەقىزىتى و ژنەكان لى كۆدەبنەو ھە چىيان لە دەس نايىت و تەنيا دەگرىن و خەمى بۆ دەخۆن. سەيارەكە ئەروات و قىبژەكانى ئامىنىش بەرزتر دەبىتەو. دەرىپكەى ئامىنىيان دەرهئناو ھە جار جار يەككىيان بۆ ناوگەلى ئامىن دەروانى و ئاخ ھەلدەكەشى. ئامىن لە كەمەرەو بەرەو خوار، شەلالى زەردا و خوتنە. يەككى لە ژنەكان دەچىنەتە گوتى نەشمىلدا و دەلى «سەراوى تۆقىبە... چى لى بکەين... سەبىرى گۆشتى گىيانت كورد چى لى ھاتووه؟»

ئەمىرۆش ھىچ... ھىچىيان نەدامى... تەنيا چۆرى ئاوى سوئىر... چاوهكانم سۆبان نەماو ھە ھىزى دەست و پىم كە ھىچ... ھىچم تىدا نەماو... ئەلقەى زنجىرەكانم خى، خىبوونەتەو ھە كات بەوئ دەتوانم دەس و پىم دەرهئىم... وەكو مستى پىشە و پلانم لى ھاتووه... كارىكەم لى نايىت ھە لە سەگەكە ورد دەمەو... بەستەزمان سەگە رەشەكە... ئەوئىش لە تەقەلاكردن كەوتووه و لەسەر زەوبىبەكە پەخش و بلاو بووئەتەو... ئەو ھە چىمە؟... بۆ ئەلېم بەستەزمان؟... داخۆ سەرى چەندەھا كوردى خواردىن؟ داخۆ زگى چەندەھا كوردى دراندبى... ئەي سەگى پىس و چەپەل... بەلام ئەو چى

بكات... ئەو بى شەرەفانە... واىان لى كوردووه و فىرى كورد خواردىيان كوردووه... ئەو ھەيوانە... خۆ ھىچ نافامى كورد چىبە... عەرەب چىبە... لارانى مرۆف چۆنە... گۆشتى بەران چىبە... گۆشت گۆشتە... ھەر زگى تىر بكات... ئىستا بەھەر جۆرە گۆشتى... گۆشتى برژا... گۆشتى كولا... گۆشتى لە رونا سوورەو ھەكرا... گۆشتى ماسى... گۆشتى مرىشك، گۆشتى... گۆشتى خا... گۆشتى... گۆشتى... ئاى چەندە خۆشە گۆشت... گۆشت خۆشە... پىيا و ئا و دەزىتە زارىو ھە... كاتى خواردىنى گۆشت... تۆ پىياوى... خواردىنى گۆشت وەبىرت دەخاتەو ھە... تۆ... ھىشتا نەمردووى و ژيان دەكەى... گۆشت ھىز و تواناى پىياو ھە... پاش خواردىنى گۆشت... سەمىلە چەورەكانت با دەدەى و... سەرىزانە... لە مال دەچىتە دەروو ھە... لەگەل دراوسىكانتا... تەوقە دەكەى... ئاخ... بەيانى ھەجج ھات و ئەلقەى ھەردو دەستى كوردووه و رۆشىت... ھەستەم كورد لە كەلىنى دەرگاكەو ھە سىرم دەكات... كاتى نىوەرۆ كە ئاوه سوئىرەكەى ھىنا... دىسانەو ھە... زنجىرى كردم... بەلام نا وەكو جارى جار... سفت و سۆل نەبىبەستەو ھە... ھەر پىبىستىش ناكات... سفت بى يان شل... چۆن ھەر ئىسكەكانم ماونەتەو... يانى... ھەجج نازانى ھىچ پىبىستىكەم بەزنجىر نەماو... ئەي سەگى كورد خۆر... تۆ ئىتر چىتە... تۆش لاواز و لەرى... وەكو منت لى ھاتووه... ئاخ تۆ چىت كوردووه... تۆچ دەفامى دونىا لە دەستى كى داىه... سەروك چىبە... ژىر چەپۆكە كىبە... نىشتەمان لە كىبە... ولات يانى چى... تۆ ھەر دەزانى من چەندە پىشەمەرگايەتەم كوردووه... چەند برام كوزراون... چىم كىشاو ھە ژياندا... كاتى كىمىبارانەكە كە گرتمىان... بىست رۆژ بوو جگە لە نان و دۆ ھىچم نەخواردبوو... زگم وەكو دەھۆلى لى ھاتبوو... بەلام ھىزى پاراستنى ولات... واى لى كوردبووم... وەكو شىرى نىرم لى ھاتبوو... لەو شاخوداخە... تىرم دەتەقاند و نركەم دەھات... ئىستا چى... بوومەتە ھاودەمى تۆ... تۆى سەگى رەش... رەشە سەگ... قەپۆز بەستراو... تىنى چاوكوزراو... دەس و پى لە كۆت... كەفى دەمىشى خۆ نەماو... دەلى...

دهلئی گویره که ییکی ره شه... تازه له دایکی بووه... شیرت دهوی؟... توش گوانی دایکتت دهوی؟... رهنکه وه کو... وه کو بهرخۆله ییکی سپی بیت؛ تازه باره بار دهکهی و شوینی گوانی دایکت دهگه پتی... چیت دهوی... ها؟... رهنکه ئەم کولک و مووت و وه کو په ر بیت... په ری مروی... نا... په ری بۆقلهی رهش و سپی... نا... نا... له بۆقله ناچیت... وه کو... وه کو... که رویشکی... نا... وه کو... چی... وه کو... که له بابیک... یان... مریشکی... ناخر خۆت پیتم بلتی لهم کاته دا تۆ له چی دهچی و چۆن دیتته بهرچاوم... دهی بلتی... بلتی...

مانگه شهو بوو. سبیه رهکان که وتنه جموجوول. سبیه ری چه که کانیان له سبیه ری خۆیان گه وره تر ده بنواند. سبیه ری سه روک به رهو جاده که سه ری کیشا و ناهومیدانه پالی به دره ختی که وه دا و جگه ره ییکی داگیرساند. له پر هه موو سبیه رهکان ده ستیان کرده گیرفانی پانتۆله که یان و جگه ره یان دهره یینا و دایان گیرساند. له دووره وه ناگری جگه رهکان وه کو ژیله مو و له سووتاندا بوون و هه لده قرچان. دوا ی قه ده ریک، جگه رهکان له یه ک ئان و ساتدا کوژانه وه و دیمه نی ژیله موکان تیک چون. سبیه ری سه روک بۆ جاده که روانی و به ئارامی ئاخی هه لکیشا و پالی دایه دره خته که وه. سبیه رهکان به په له ئاخیان هه لکیشا و قۆناخه ی چه که کانیان به خۆوه نووساند و به دره ختی که پالیان دایه وه. له پر سبیه ری سه روک هه ستایه سه ر پی و چه کی له شان کرد و به ئارامی روو له جاده که وه پی که وت. سبیه رهکانی دیکه هه ستان و چه کیان له شان کرد و ده دووی ئەو که وتن. سبیه ری سه روک که وته بهر تیشکی به ریلای مانگی چوارده و هه بیه تی درێژ بووه وه. هه بیه تی سبیه رهکانی تریش له بهر تیشکی مانگدا درێژ بوونه وه و سه ره کانیان گه یشته سه ر چلی داره کان. سبیه ری سه روک خه مگینانه ده رویشته و جگه ره ی ده کیشا. سبیه رهکانی دیکه خه مگینانه ده رویشته و جگه ره یان به ده سته وه بوو.

ئیدی ناتوانین برۆینه ئاوده سه کانه وه... پیمان له گواوا ده چه قیت و جله شه ره کانیان تیکه لی گوو ده بیت... دایه ره حمه ئیدی نوژی نه کرد... دهی وت خۆمانیش گووین... وه رن... گوو بکه نه بان سه ری من... شه و به نووه نووزی هیوا به خه بهر هاتم و بۆ لای رویشتم و ماچیم کرد و وتم... هیوا گیان... بۆ ده گری؟... هیوا وه لامی نه دامه وه و هه ر ده ی نووزانده وه... وتم... هیوا گیان... بۆ دایکت دلته نگی؟... وه ره... وه ره ئامیزی من... هه رچی بی من سالییک له تۆ گه وره ترم... تۆ هه شت سالانی و من نوو سالیمه... من وه کو دایکی تۆم... پرواناکه ی؟ سه یرت کرد سۆزان ته نیا شه ش سالییه و وه کو دایکی... ئاگای له برا دوو سالانه که یه تی... سۆزان و کاوه ش نه دایکیان هه یه و نه باوک... باوکی پیتشمه رگه بووه و دایکی شی جوان بووه و بر دوویانه... بریا جوان نه بوایه... نه نکت پاس ده کات وا هه ر ئەلێ تف له جوانی... به له عنه ت بی جوانی... تۆ خۆ هیشتا نه نکت ماوه... ئەگه ر منت ناوی خۆ دایه ره حمه ت هه یه... به لام من چی... ته نیا ئاکۆ و دایکم... ئیدی نه نه نکم هه یه... نه پوورم هه یه... نه بایم هه یه... نه با به گه وره م هه یه و نه خوشکم هه یه... هیوا ژیر نه بووه وه... سه یری شوینه که ی دایه ره حمه م کرد... دایه ره حمه له سوو چیتی ئەو ژووره... له نیوان تاریکیه که... خه ریکی شت خواردن بوو... ئای له خواردن... چه نده چه زم له خواردنه... ئاو زایه ده م و به نه سپایی بۆ لای رویشتم و وتم... دایه... چی ده خۆی؟... تۆ بیتو و خودا... تۆز قالیکیش به ره با بیبه م بۆ هیوا... ناخر له برسانا هه ر ده گری... دایه ره حمه به ئارامی پیکه نی و شتیکی خسته نیو ده ستم... ئازا... به ره زارم بر دم و ویستم بیخۆم... به لام بۆگه نی کو شتمی... دایه ره حمه گووی خۆی ده خوارد... له برسانا شیت ببوو... قیژاندم و گووه که م بۆ لای خۆی فری دا و به ره و هیوا هه لاتم... هه موو که س له خه و راچه له کین... بوو به هه راهه را... دایه ره حمه پیده که نی و سه لکه سه لکه گووی بۆ هه موومان فری ددها و دهی وت... فه رموون گوشت بخۆن... خۆم برژانده ومه... تۆ خودا به شی هیواش به رن... فه رموون... خۆم برژانده ومه...

هيو له سهرخو چوو... جاشه كان هاتن و هه جاجيش هات و به قيبه وه شوقي له ده رگا دا... جاشه كان چوار په لي دايه په حمه يان گرت و به جنيسو و كيشه كيش برديان...

ته پوتوز سه ياره كه ي پر كردوو. ئامين بهر ده وام ده قيرتيني. يه كتي له ژنه كان هاوار ده كات: «به پاوه هاتوو... يا پيغه مبر وه فريامان كه وه» ئامين ده قيرتيني. ژنه كان ده گرين و نه شمیل بهر وه شووشه ي پشت سهري شو فيره كه هه لډيت و به مسته كاني ده كه وپته جهسته ي شووشه كه. ژنه كان ده سوورپينه وه و سه يري نه شمیل و رواله تي پر شه هوه تي شو فيره كه ده كه ن كه له و ديوي شووشه كه وه سه يري نه شمیل ده كات. له ئان و ساتي كدا، سه ياره راده وه ستي و ئامين هاوار ده كات. شو فيره كه ده رگا كه ده كات وه و ده لډيت... كالي گيان چپته... بو بانگم ده كه ي... نه وه چون زانيت منيش هزم لبييه تو له لامه وه بيت؟ ئامين ده قيرتيني و شو فيره كه به ناگا ديت: چيبه خوشكه... مار داويه پپته وه. نه شمیل بو لاي شو فيره كه هه لډيت. ژنه كان ده گرين. «تو بيت و خودا، نه ژنه خهريكه ده زايي... مناله كه ي...» شو فيره كه ده ستي نه شمیل ده گريت و نه لډيت: ده ي به سبه تي ئيتر كالي گيان... تو كارت به مانه وه چيبه... وه ره... وه ره لاي خوم به قوربان... وه ره له ته نيشتي خومدا دانيشه. ژنيك هاوار ده كات: بابه خو تو موسلمان ي. نه شمیل ده ستي له چنگ شو فيره كه ده دپيني و بو ناو ژنه كان هه لډيت. شو فيره كه تووره ده بيت و ده لي: نه ي... به مزه بت... ناخر نه مه خو تا دوييني له گه وړدا ده تره كي... ئيستا قيره قيرتي چيبه تي... من چي لي بكه م... ناخر خو من... به من چي... من چي ليكه م... كالي چي ده كه يت... ديبته لاي خوم يا هه ره له نيو نه م ته پوتوزه ده مينه ته وه؟ ئامين ده قيرتيني. سه ياره كاني ديكه راده وه ساتن. عه ره بيكي رهش دپته پيشه وه و له گه ل شو فيره كه نه كه وپته دوان. ئامين ده قيرتيني و شو فيره كه بو ئامين ده رواني «چهن كه ستان ده ست و پتي بگرن و بيهي تنه ده ره وه تا بزانه چ قورتيكيان بوتان گرتوه ته وه...

ناخر هه ره ده ليم بيده ننگ بن... كه چي وه كو قه حبه كان هه ره قيره قيرتيانه.» نه شمیل و چهن كه س چوار په لي ئامين ده گرن و ده بهي تنه ده ره وه. ژنيك شه ده كه ي ده خاته سه ره زه وييه كه. خوين و زه رداو له ژنيك ئامينه وه چوره ي ديت. ئامين له سه ره شه ده كه داده نين. چهن عه ره بيك دپن و به گالته و پيكه نينه وه سه يري نيوگه لي ئامين ده كه ن. ژنه كان هور و ژم ده به ن و پياوه كان ده خه نه نه ولاوه. ئامين ده قيرتيني و پياوه كان به قيبه وه له ژنه كان هه لډين و به شق و مست و زله و قوناخه تفه ننگ راويان ده نين. هه ره كه س بهر وه كوته دارتيكي نيوه سووتاو هه لډيت. عه ره به كان دپنه وه سه ره ئامين. نيوه ي مندا له كه ي هاتوو و گه لي كراوه ته وه و خوين فشقه ده كات. عه ره به كان به پيكه نين و گالته وه نوو كه شقي لي ده دن. چاوه كاني ئامين ده رو قيوه و هه ست به هيچ كه س و هيچ شتي ناكات. ته نيا بهر ده وام ده قيرتيني. شو فيره كه چاوه پر شه هوه ته كاني پرپوه ته نه شمیل و ده ستي بو ناو گه لي خو ي ده بات و خو ي هه لډه گلوفني و بهر وه نه شمیل ده روا ت. نه شمیل ده قيرتيني و ژنه كان بو لاي نه وه هور و ژم ده به ن. نه شمیل سه قام ناگريت و به چنگ و به تف و مست بهر نه بيته جهسته ي شو فيره كه. ژنه كان نيش يارمه تي ده دن. ئامين بهر زتر ده قيرتيني و نووزه نووزي مندا له كه تيكه لي هه راهه را ي ژنه كان و عه ره به كان وا بهر وه ئافره ته كان هه لاتوون، ده بيت. ژنيك به نه سپايي له نيوان نه و شه ر و هاوار هاواره بو لاي ئامين ده روا ت و به په له شاله كه ي كه مه ري ده كات وه و كو رپه كه هه لډه گري و به بهر دپتي نوو ك تيژ له جووته كه ي جو دا ي ده كات وه و ده يي چي نيه ته شاله كه و بهر وه پشت تاشه بهر دپتي زه به لاح هه لډيت. يه كتي له عه ره به كان پي ده زانيت و فيشه كيكي لي ده ته قيني. فيشه ك بيده ننگ ژنه كه ده رو خيني. ژن كو رپه كه به ئارامي تل نه داته بن تاشه بهر ده كه. ژنه كان نه يكه نه قيره و خو كوشان و به بهر د و تف و شق و مست و چنگ له عه ره به كان بهر ده بن. خوين بهر چاواني عه ره به كان ده گريت و كو لته كانيان ده رديتن و ژنه كان نه دنه بهر رپنه ي گولله. گولله بيك له سه ره، يه كتي له

سینگ، دووان لە پەراسوو. قاقای عەرەبەکان و قیژەیی ژنەکان بەک دەگرن. ژنەکان وەکو گەلای پاییزی دەوەرینە سەر زەویبەکە و دەکوژرین. تەنانەت نەشمیل و شۆفیرەکەش دەکوژرین. تیریک بان مەمکی نەشمیلی کون کردوو و تیریکیش مێشکی شۆفیرەکە پێژاندوو تە سەر کۆتەدارەکە. ئامین لە ترساندا دلێ تۆقیو و بێ هیچ گوللەبێک گیانی دەرجوو. عەرەبیک نووکه شەقیکی لێ دەدات و لوولە تەنگەکە دەنێتە نێوگەلێ ئامین و تیرێ دەردەکات. جەستە بێ گیانی ئامین ئەشەکیتەو و خۆین لەنیوان ددانە کلێل کراوەکانی ئەپێژیتە دەروە.

حەجاج... زنجیرەکان... کەلینی دەرگا... وەرەوێ سەگەکان... نووزە نووز... بارەبار... سوێر... سوێر... «من بخو... هەموو جارێ من تۆم خواردوو... ئێستا ئەم ئەرکە لەسەر شانی تۆیە... ئێستا دەبێ تۆ من بخو... لە بیری خۆت نەبەیتەو سەری دەیان کۆری کوردەو... گوشتی من تەرچکە... چۆن... تەنیا خۆراکم گوشتی کۆریەکان بوو... لەوانی تر قیژم دەکردهو... گوشتی کۆریە تام و چێژی ئاوەمە دەدا... بێ شک دەزانی ئاوەمە چیبە... تۆ خۆت وت ئێستا من لە گۆرەکە بێکی بێ دایک... بەرخۆڵە بێکی شیرەخۆرە یان بۆقلە بێکی یان مریشکێک دەچم... چاوەروانی چیت... تۆ بێتو و خودا وەرە پیشەو و دەس بەکارە... سەدان جار ئەم تۆم خواردوو... ئیدی ماندووم... لە مەرۆڤ خواردن ماندووم لە مردوو خواردن بێزارم... ئێستا نۆزە تۆیە... وەرە... وەرە پیشەو...»

سێبەری سەرۆک راوەستا و گوتی هەلخست. دەنگی لوورە حەیانە وەحشییەکان ئەو دەقەرە پێ کردبوو. سەرۆک دەستی برد و گەلەنگەدەنی چەکەکە کیشا. سێبەرەکان گەلەنگەدەنی چەکەکانیان کیشا. سەرۆک تەقە کرد. سێبەرەکان تەقەیان کرد. دەنگی لوورە حەیانەکان پراپراپەو. سەرۆک کەوتەری. سێبەرەکان وەدوای ئەودا. مانگەشەو بوو. شیباهات و

شەدەبێکی نەرم و ناسکی خستە سەر لوولە چەکەکە سەرۆک. سەرۆک خەمین و خەفەتبار شەدەکە بۆن کرد و لە مستیا هەلێ گووشی. سێبەرەکان پەخش و بلاو بوونەو و کۆمەکۆم بن هەموو درەختیک و تاشە بەردیک دەگەران. سەرۆک دانیشت و دەستی لە پرچیکی ئالۆزاو خست و ئەسڕینی بەسەر جەستەیدا باراند و شەدەکە بەرویدا کیشا.

سێبەرەکان هەر کامەیان بەسەر جەستە زینیکی کۆژاودا، ئەسڕینیان دەباراند. نووزی کۆریە، سەرۆکی بۆ لای خۆ کیشا. سەرۆک، کۆریە لەبەن تاشە بەردەکە هەلگرت و ماچی کرد و بەخۆیەو نووساندی. سێبەرەکان گۆرێکی گەورەیان کەند و ژنە کۆژاوەکانیان بۆ ناو گۆرەکە راکیشا.

مانگی چوارده سەرچلێ دارەکان و بان تاشە بەردەکان و کیلی چکۆلێ سەر گۆرە گشتیبەکە رووناک کردەو. شیباهات و دەنگی نووزە نووزی کۆریە بێک و پرمە پرمی گریانی سێبەرەکانی لەگەڵ خۆ هینا و ئاراستەیی درەختەکان و تاشە بەردەکان و گۆرە گشتیبەکە کرد.

سێ رۆژ لە مەوێش ئاکۆی برام مرد و زابتهکان هاتن بردیان... دایەم نەخۆشە... هیواش نەخۆشە... هیوا لە برسانا نەخۆش کەوتوو... لەو شەووە دایە رەحمە مرد... هیوا یاری کردوو... بۆ پلێ گوشت... شیشی کەباب... دەپارێتەو... منیش نازانم چی بکەم... ئیدی ناویرین بەرەو ئاودەسەکان برۆین... پراوپرن لە گەن و گوو... بەیانی هیوا هەستایە سەرخۆ و دانیشت... بەپەلە تۆزێ ئاوی سوێرم کردە زاری دایەم و جینگەکەم چاک کرد و بۆ لای هیوا رۆیشتم... هیوا وتی... ئیدی یادم نییە... چاک بوومە تەو... بەلام ژانم کردوو... برۆین بۆ ئاودەس... بەرەو ئاودەسەکان رۆیشتم... لە بۆگەنی ئەوی... هیوا ریشایەو... بۆ لای دەرگا ژەنگاویەکە بن هۆلە تاریکەکە هەلاتین... ئیدی قفلێ پیتو نەمابوو... بەلام بەگورسیکی چلکن دەرگاکیان بەجێ قفلەکە بەستبوو... سەرم نایە کەلینی دەرگاوە و بۆنم کرد...

بۆنیکى نامۆ هات به لوتومدا... هەر شتى بوو له بۆنى ئاودهسته كان نه ده چوو... سه يری هیوام کرد وا له سه زهوییه که دانیشتبوو و دهسته کانی به زگیه وه گرتبوو و پیچی له خو ده دا... وتم هیوا گیان... لیته وه هیچ بۆنیکى پیس نایهت... ته نیا قه ده ریک را وهسته... با ئهم... گورسه بیچرم... ئینجا... گورسه که م کرده وه و به چهن له قه ده رگا که م ئاوه لا کرد... سه يری هیوام کرد... هیوا له تۆقیندا بوو و کۆمه کۆم خوئی کیشایه پیشه وه و له ته نیشتی مندا را وهستا... ژوو ره که تاریک بوو... دهنگی خرچه خرچی شتیک له بن ژوو ره که وه هاته گویمان... تۆزى له دهنگه که نزیك بوینه وه... له پر جووله جوولئى له نیوان تاریکیه که بهرچاومان کهوت... به په له شقارته که م له گیرفانم ده رهینا و دهنکیکم روشن کرد و له جیگای خویدا مت بووم... هیوا ژانى زگی له بیر چوو بو وه وه و ماقى پهرى بوو... پیاویکی کولکن و رهش و رووت و لاواز... خه ریکی کراندنی شتیکى پیس و رهش بوو... شته که وه کو جانه وه ریک هاته بهرچاومان... خوین دهم و پلی پیاوه که ی سوور کردبوو و چه بییک له نوکی ئهنگوستمه وه هات و له ده رپیکه ی هیواش به دهنگ و ههرا و تهقه تهق ئاویکی لیق و زهرد و بۆگن رژایه بهر ده رگا که و شقارته که کوژایه وه...

دایم هیلاکه... ئیدی ناتوانئى ئاوه سویره کهش بخواته وه... کاتی زابته کان به شه نانه که ی هه موومان دین، دایم وریا ده بیته وه و ده که ویتته جووله جوول و ورته ورت... به شه که ی وه ده گری و بزهییک دای ده گری... که زابته کان ده رۆن... سه ره له نوئى له نیو پیخه فه پیسه که ی په خش و بلاو ده بیته وه و نانه که ده خاته نیو دهستی من و به چه چ ده لیت: وه ره که چه که م... وه ره بیخو... تۆزیکیش به ره بو هیوا... با لانی که م تۆ نه خویش نه که ی... ده گریم و ده لیم ئه ی خوئ... ده لیت... رۆله کارت به منه وه نه بیت... بزهییک دهنیشیتته سه ر لیوی و ده لیت... ئه و کاته وا چاک بوومه وه له گه لتا حسیبی ده که م... ئینجا من به شه نانه که ی تۆ ده خویم.

ئه سرین له چاوه کانم ئه سرپته وه و ده لئى... برۆ... برۆ... له گه ل هیوا کایه بکه... پشتم لی ده کات و خوئی ده کاته خه و... کاتی که یاو ده کات... هه ره ئاکوئی برام بانگ ده کات و ئه نووزیتته وه... له و رۆژه وه وا ژوو ره تاریکه که مان ئاوه لا کرد... هیوا هه ره باسی ئه و پیاوه رهش و رووته ده کات... هه ره باسی ئه و ده کات و قیزم ده شیونیتته وه... ئه لیم ده ی به سیه هیوا... ئه گه ره هه ره باسی ئه و کارایه بکه ی... ئیدی له به شه نانه که ی دایم هیچت ناده می... هیوا... هه موو کاتی بیده نگ ئه بیت تا دواى خواردنی به شه نانه که ی دایم... دیسانه وه سه ره له نوئى ده ست پیته کات... دوینی به یانی... له گه ل هیوا سه رمان ده کیشایه نیو قاعه کانی تره وه... هیوا له پیشه وه و منیش وه دوایدا ئه رۆشتم... ده رقنگی ده رپیکه ی خویناوی بوو... ترسام و وتم هیوا... هیشتا له جیاتی میز... خوین ده که ی؟! وتی ئا... وتم... با له جاشه که ی بدرکیتین... حه بت بۆ دین و چاک ده بیته وه... ئازا دای له پر مه ی گریان و وتی: نا... نابج بیدرکیتى... ئه گینا دین و ده مبه ن و ده مخه نه بهر سه گه ره شه کان... تۆ خودا هیچی پینه لیت... وتم باشه... باشه... هیچ نالیم...

دایم له دهم و زمان که وتوو... دوینی ئایشی هات و وتی: لای جاشه که نه بدرکیتى دایه ت نه خو شه... ئه گینا حه جاج دیت و ده بیا و ده بخاته بهر سه گه کان؛ وریای دایه ت به کچی... مه هیله برى... ئایشی که وای وت دام له پر مه ی گریان... ئایشی له ئامیزی گرتم و وتی دایه ت خو نامری... تۆ گه وه ی که چه که م... مه ترسه... هه روا وتم با لای جاشه که باسی نه که ی... وتم: ئاخه پووری ئایشی من باسی کیم بۆ جاشه که کردوو... ئاخه که ی... پووری ئایشی دهستی به سه رم دا هینا و وتی: مه گه ره خویم... چه ن که ره ت... نه مبینیوه جاشه که... به دزیبه وه شکلاتی پین داوی... خویم دیم ئه و رۆژه... بیرته... وریای کویم چه نده پارایه وه هه ره ته نیا تۆزقالتیکیش پین نه دا... بو... بۆچی ئیمه نازانین جاشه که... له نیو ئه م گشته خه لکه... هه ره بۆ تۆ

شتومت و خواردهمه نی دیتنی... له پر دهنگی پووری ئایشی گۆردرا و لیم دووره وه کهوت و دریتزه ی به قسه کانی دا و وتی: بۆ... تۆ مه گهر چیت... ها... ئاخو... دهله سه گ، خراپ ده لیم وریای دایهت به و... لای جاشه که ره که مه یدر کینه... من ههر ده گریام و چهن کهس له ئایشی هاتنه قسه و وتیان... دهی به سیه تی ئایشی... چیت له و داماره گهر که... پووری ئایشی به ده م جنیو و قسه... له قاعه که ی ئیمه رۆیشهتته ده ره وه... ده رۆم و لای دایه م کز کۆله ده کم... ئەم جاشه... پیاویکی باشه و... له گه ل مندای زۆر میهره بانه... هه رکاتنی که بۆ ئیره دیت... ده لیت... کیژه جوانه که ی خۆم... بوو که شیرینه که ی خۆم... تۆ ده خوازم بۆ جه مالی کورم... ئینجا پیده که نی و به دزیبه وه تۆزی... خوارده مه نی ئە خاته نیو گیرفانه کانم... تف له جه ماله چلمن... زۆر چاخ و قه له وه... رۆژتیکیان جاشه که... جه مالی کوری هیتابوو هه حوشی ئۆردوو گاکه وه... هات و وتی: وهره چاو جوان... وهره جه مالی کورم هاتوو له گه لئا... کایه بکات... ئەو کاته دایه م... هیتشتا نه خۆش نه که وتیوو... دایه م به سرته وه وتی نه چی ها... به لام من خۆم دا له که ری و به په له له گه ل جاشه پیاوچاکه که رۆیشهتتم بۆ حه وش... جه ماله سک زل... خه ربکی خواردن بوو... له سووچیتکی حه وشه که وه دانیشتبوو و نایلۆنیتک له باوه شیدا بوو... نایلۆنه که پر بوو له قاشوولکه و که لویه لی کایه کانی... گیرفانه کانیسی له توو، شکلات و کلووچه ئاخنی بوو... جه مال زۆر قیزه وه نه... به لام به زمان گرتم و تۆزی؛ به قاشوولکه کانی کایه مان کرد و... ئاخو... وتم... وهره بیکه یه میوانی میوانی... وتی خو من کچ نیم... وتم دهی باشه دووکاندار دووکانداری بکه ین... وتی باشه... قاشوولکه کانیان هاویشهتته سه ر زهویه که و خوارده مه نیه کانی گیرفانی ئەومان خسته نیو نایلۆنه که و من بووم به دووکاندار و... ئەو ئەهات و له من... که لویه لی ده کری... تووی ده کری... کلووچه ی ده کری... خه ربکی کایه که مان بووین له پر حه جاج هات و له قاشوولکه کانی هه لدا و منیش هیچم پتی نه کرا... نایلۆنی خوارده مه نیه کانم هه لگرت و به ره و قاعه کان هه لاتم... حه جاج

دهستی به من نه گه یشت و به ره و جه مال هه لات... جه مال رای ده کرد و ده گریا و حه جاج به زمانی خۆی ده بقیراند... ئیدی من هیچم نه دی... تا دوو رۆژ له گه ل هیوا شکلات و کلووچه مان خوارد و به شی کوره که ی ئایشی مانیش نه دا و ههر پیکه نین.

هیوا دیت و له کنم داده نیستی... من هه روا له خۆما گرمۆله بوومه و بیر له و رۆژه که ی جه مال ده که مه وه و بیر له قسه کانی پووری ئایشی... هیوا ده لیت... هه سته بابروین کارم پیتته... له گه لیا ده رۆم... هیوا شتیکی له ژیر کراسه که ی شار دووه ته وه... ئەمباته نزیکی ژوو ره تاریکه که و او گوربسه که ی پیوه بوو... ژوو ره که که سی تیدا نه ماوه و ده رگاکه ی ئاوه لایه... ده لیم: بۆچی ئیره هاتووین؟... ئەوه چییه له ژیر کراسه که ت گرمۆله بووه... چاوه کانی هیوا بریقه یان دیت... ئەلیم چییه ها؟! خوارده مه نییه؟ خه یاره؟... هیوا هیچ نالیت و به ئارامی ده سمالیتکی پیس... له ژیر کراسه که ی ده ردیتنی و له سه ر زهویه که... داده نیستی... ده لیت... سه یری که... منیش داده نیشم... ده سماله که له نیوانماندا داده نی... دهستی بۆ ده به م... به په له دهستی له سه ر داده نی... ده لیت راوه سته؛ ده ستم ده کیتشمه وه داوه... ده سماله که ده کاته وه... ئەی کوری پیس و نه گبهت... ئەمانه چین... هیوا... تۆ مه گهر شیت بووی؟... بزهییک ئە یگریت و ده لیت: سه یریان که... چهنده... گۆشتیان پیوه یه... کلکی یه کتی له ئەسپین مردوو هه کان ده گریت و ئاوه ژوو... له بهر چاوه کانی مندا... ئە یله قینیتته وه... بۆ که باب باشن... به قیزه وه ده قیزینم و ده لیم... لاچۆ نه گبهت... تۆ شیتتی... شیت... خو ئەمانه بخۆی... ده مری... به په له ئەسپیکه ده خاته وه نیو ده سماله که و دیسانه وه گرمۆله ی ده کات و ده یخاته ژیر کراسه که ی... لپوه کانی هیوا تهرن و چاوه کانی بریقه یان دیت... به هیتاشی ده لیت: تۆ ناخۆی... ئیدی بۆ هاوار... ده که ی... به ره و لای دایه م هه لدم.

دایه م مرد... زابته کان هاتن و بردیان... پووری ئایشی له نامیزی گرتم و

به دهم گریانه وه وتی: بیدهنگ... ته گهر ههر بقیژتینی و هاوار بکهی...
 چه جاج تووره ده بیت و... توش ده بات... منیش بیدهنگ ههر ده گریم و
 به هیواشی قره کانم ده کیشم و خه فته ده خوم بو دایه م... ئیدی هیچ که سم
 له م دونیا به نیبه... به چاوه کانم بو هیوا ده گه پیم تا باسی دایه می بو بکه م...
 به لام هیوا دیاری نیبه... ئیستا ته نیا هیوا م هیه... هیواش ههر منی
 هیه... من و هیوا بی که سین... ههر ده گریم و ده گریم... پوروی ئایشی تا
 ئیواره له کنم داده نیشی و ئاخره کهی... ئه پرواته لای وریای کوری... هیوا
 هه والیک نیبه... شهو دیت و هیوا ناگه پته وه... ئه پوم به دوا هیوا
 ده گه پیم... له هیچ شویتیک نیبه... به رهو ژووره تاریکه که ده پوم...
 ده نگه ده نگی دیته گویم... زابته کان... خوم ده کیشمه بن دیواره که و
 سه یریان ده که م... دووان له زابته کان... ههر کامه یان... په لیک هیوایان
 گرتوه و له گه ل خوین ته بیبه نه نیتو حه وشه وه... له بهر ده رگای ژووره که
 ئه سپی سووتاوه کان و ده سماله پیسه کهی هیواش و تویکی سووتاوه...
 داکه وتوون... ده سماله که هه لده گرم و به رهو ژووره که مان هه لدم.

نیتر هیوا نه هاته وه... ئه منیش یوم کردوه و له باوه شی پوره ئایشی
 دام... جاشه پیاو چاکه که... دیته نیتو ژووره که و ده لیت... وهر نه پیشه وه...
 ئه وانه و ناویان ده خوینین... به که یه که... بیته پیشه وه... ئیدی ئازاد ده بن...
 ئه تان به نه وه بو لای خزمه کانتان... پوروی ئایشی به سرته وه ده لیت...
 هه لسه هه لسه سه رخوت... با نه زانن نه خوشی... هه لسه ئیدی
 رزگار بووین... به له رزه له رز هه لده ستم... پوروی ئایشی سه یری ده ریپکه م
 ده کات و چنگی له روومه تی خو ده خات و ده لیت... وهی... روله...
 ده ریپکه ت خوینینه... وهر... وهره پیشه وه با پاکه مه وه... با زابته کان...
 پیتی... نه زانن... به په له چنگ ده خاته نیتو خاک و خو لی زه ویه که و
 ده بکیشیته ده ریپ خوینا و بیبه که مه وه و ده مخاته پیشه وه و ده لیت...
 پیکه نه... پیکه نه با نه زانن... با نه زانن... پیکه نه...

ته و او... چیرۆکی ئه نفال م ته و او کرد. ماوه ی دوو هه فته ی خایاند. نووسیم
 و ته و او م کرد؛ به لام نه متوانی ناویکی جوان و تاییه تی بو دانیم. ته نانه ت
 پیشیا نه چورمه ته وه. ئیدی نامه وی پوم به قهره یدا... راستیبه که ی قه ت
 رازی نیم و ئه مه، ئه وه نیبه و ده مویست. هه لبه ت چیرۆکی تاییه ت
 به ئه نفال لای ده ره اتوه... با... به لای به لام جگه له چهن دیمه نیکی کورت،
 کاریکی نویم نه کردوه و شتیکی ئاوه هام نه خولقاندوه. ههر
 دووپا تکرده وه ی ده رده کانی ئه و مره قانه یه و ئه نفال کراون... ده ی ئه مانه
 خو به شیه گه لیک جورا و جو، له لایه ن ده بان که سه وه، به شیعرو
 لیکۆلینه وه و ته نانه ت چیرۆکی و ئیژراون، ئه ی من چی، من چیم کردوه.
 نا. رازی نیم. نامه وی. پیم و ابو خه م و خه فته که م تا ئه و راده یه که
 بتوانم شتیکی نو بلیم، ده رمانیک بو زامه کانی ئه نفال. به لام نه متوانی.
 ئه و کچه و زۆرت له هه موو که س، له چیرۆکه که دیاره و باسی
 ده رده کانی نیتو ژوردو و گاکه ئه لیتنه وه، خه مه که می زور پتر کردوه. هه رچه ن
 تا ئاخیری نه مزانی ناوی چیه، به لام ئه و کچه به و زمانه مندالانه یه وه،
 له کامیترای بیری کچۆله ییک، باش نیشان ده دا چهنده ره نجی کیشاوه و
 خه مه کانی زور گه وره یه. پیم وایه ته نیا دووپا تکرده وه ی ده رده کانی ئه و
 کچه له لایه ن منه وه، وه کو نووسه ریک، کاریکی گرینگ نیبه. ئه و کچه و
 ههر ناویشم نه زانی تووشیاری ده ردیک بووه که هیچ ده رمانیکی بو نیبه.
 که س ناتوانی کاریکی بو بکات. ره نگه ههر نه مینیت و ئه ویش وه کو هیوا
 و ئاکو و دایکی، قوربانی کاره ساتی ئه نفال بی. کاتی که هه موویانم
 ده نووسی، به سه ر ره وایه تی ده رده کانیاندا، ئه سرینم ده باریه سه ر
 لاپه ره کان؛ به لام ههر گریان ده بی به چی. زور که س ههن و باسی ئه نفال یان
 بیستوه و کتیبیان له باره ی کاره ساته که وه خوینده ته وه و ئه نفال
 گه راوه کانی شیان بینیه و زوریش گریان، به لام که س هیچی لای نه هاته وه
 و کاریکی بو ئه وان نه کردوه. خو من ناتوانم ئوقره بگرم و به نووسینی ئه م
 چیرۆکه کاره که ته و او کراو بزاتم.

نا... دەسبەردارم نین. بە تاییەت ئەو کچە. رۆژ بەدوای رۆژ و شەو بەدوای شەو، دەخاییتم و هیچ. دەنگیان، وینە شیرزەکانیان، تۆختر و تۆختر، دەبیسیم و لە مێشکی خۆمدا دەیانینمەو. تەژیم لە درێژەپیدانی چیرۆکە، تەژیم لە تۆلە... تۆلە لە کێ؟ لە چی؟ لە سیستم؟ لە کیمیا؟ لە مەرۆفی لیدری پیس و بەدکردار؟ کە لە تۆلە بسینمەو؟ چی بکەم؟ لە قاموسی مندا، تۆلە مانایێکی نییە. لای من چاکترین رێکار، ئالوگۆرێکی بنەرەتییە بەسەر سیستمی مەرۆف کوژدا، بەلام، ئەو کچە وازم لێ ناهێنێ.

کاتەکانی خۆم پێ دەکەم لە میوانی و پیاسە لە گەل شیوای هاوڕێم و قیژەقیژ بەسەر کورپە نوێ سالانە کەم و جار جارێکی یاری کردن و ماچکردنەووی و ناشتی لە گەلایا. رووناک رۆیشتوو بە سەقز. دوینی بە مویایی مێردە کە لە سەقزەو زەنگی بوو دام. دەنگی لێواو لێو بوو لە خۆشی. دوای چەنێ چەرمەسەری و شەر لە گەل مێردە کە یدا رۆیشتوو تەووە بوو سەقز لای دایکی و خزم و تاییە کە ی. رووناک زۆر خۆش دەوێ. هاوڕێیێکی چاکە. بە مویایی مێردە کە ی زەنگی بوو هەموو کەس داو، تەنانەت ئەوانیشە و لە دوور ولاتن و نایەوێ کەس ناویان بزانی. بپاری داو تا چەن رۆژێکی تر بگەریتەو. کورپە گەورە کە شەم بەک، دوو رۆژێکی تر لە سەفەر دیتەو.

ناوێرم لە مالدان دانیشم. لاپەرەکان بوو لای خۆیان دەمکیشن. کاتی نووسان، خەون بە ئەو کچە و هیواو دەبینم، تەنانەت بە جاشە پیاو چاکە کە و سەرۆکی سێبەرەکانیش خەو دەبینم، بریا رووناک زووتر بە تاییەتەو.

رووناک هاتەو. هەر لە یەكەمین رۆژدا، بوو لای رۆیشتیم و بەرەو پارکی سپیدار هەلاتین. لە شیوایش دەنگمان کرد. ئەویش هات. مندالەکانیشمان برد. تا سەعاتی دە لەوێ بووین. رووناک باسی خۆی کرد

و باسی رۆژانی رابردووی لە سەقزدا. رەنگی روالەتی زۆر جوانتر ببوووە. کتییێکیشی لە نەجیبە بۆم هێنا بوو، کاری تازە نەجیبە، وەرگێرانییک لەسەر چیرۆکە کەم بۆی کرد و لای درکاندم چۆن و چیم بەسەر هاتوو و چەندە سەرگەردانی دونیای ئەم چیرۆکەم و کەچی ناتوانم درێژە پێ نەدەم و ناوێرمیش بەم زووییە دەستی پێ بکەم. نازانم بوو. ئەمەوێ زۆرتر لە گەل رووناکدا کات بەسەر بەرم، رەنگە باسی ئەم چیرۆکە بپرمەو و، وازم لێ بێنێ و هەر لەوێ و تەواوم کردوو، تەواو بێ.

رووناک ناتوانی. کاریکی تاییەتی بوو پێش هاتوو و کەچی ئیدی ناتوانی هەموو رۆژێک لە گەل مابێ. پەنا دەبەم بوو شیوا. شیوا ئیوارانە رۆیشتوو تە مەتەب و بوو تە دەرزێ وەشینی دوکتۆرێک و بەیانیش ئەرکی مال و کارەکانی خۆی هەیه. خۆ وەختە شیت بێم. هەر لە مال دادەنیشم و سەیری لاپەرەکانی چیرۆکی ئەنفال دەکەم. دەنگەکان وەکو ویزەویزی مێشوو لەکان وەختە کە پێ بکەن. بەرەو شەقام هەلدێم. بوو مائی پوورم، بوو مائی دایکم، کەس لە مالدان نییە.

ئەم شەو میوانمان بوو دیت. خەریکی پاک و خاوین کردنەووی مالدەمانم. هەموو جیگام خاوین کردوو تەو، تەنیا ژووورە چکۆلە کە ی خۆم ماو، ژوووری «خۆم» ی چی. بەرۆژدا هی کورپە کائە و شەوانە کاتی خۆیندن و نووسین هی من؛ بەلام کاغەزەکان و پینووسە کەم لەویدان. ناوێرم بەرەو ئەوێ پڕۆم. دەترسم. لە دەنگی حەپەحە پی سەگەکان، نووزە نووزی هیوا و فرتە فرتی راکردنی ئەو کچە و دەم و پلی خۆیناوی ئەو پیاو و قیژەقیژی نامین، لە هەموویان دەترسم. دەرگا کە قفل دەکەم و بەقەرەشی ناکەوم و بوو لای کورپە گەورە کەم دەپۆم و تازە لە سەفەر هاتوو تەو.

«کلیلی ژووره کهم ون کردوه» ئەمەم بەمبێردە کهم وت. دوو رۆژی خایاند. کورەکان ئامرازی کایه کانی خۆیانان دەویست و هەر بیانویان دەگرت. رۆیشتەم بۆ بازار. کە هاتمەوێ کەس لە ماڵدا نەبوو. میوه و گوشتەکه وا کړی بووم، بەماندوویی لە حەوشەوێ دام نا و تۆزێ لای حەوزەکه دانیشتم و پشووییکم دا و دیسانهوه هه‌لسام و چوومه نیو هاله‌که. له هیچ سووچیک، دەنگی نەدەبیسترا. کولتیره‌که رۆشن بوو و فینکاییکێ خۆش هه‌وای ماله‌که‌ی ناخنی بوو. سه‌یری ژووره‌که‌م کرد و هه‌رچیم به‌دهسته‌وه بوو دام خست و به‌ره‌و ئەوێ هه‌لا‌تم. ده‌رگاکه ئاو‌ه‌لا بوو و چهن ده‌نکه پێچ و له‌ولاه، له‌سه‌ر مۆکیتته‌که‌ داکه‌وتبوو. مێرده‌که‌م کاری خۆی کردبوو، له‌ نه‌بوونی مندا، کلیل سازی هینابوو و قفلێ ژووره‌که‌ی کردبووه‌وه. کورەکان جانتای وەرزشەکیان هه‌لگرتبوو و له‌گه‌ل باوکیان رۆیشتبوون بۆ فووتبال. لاپه‌ره‌کان به‌ره‌و لای خۆیان په‌لکیشمیان کرد.

ئیدی هیچ ریتگاییکێ تر نه‌ما‌بوو. رۆیشتەم و ده‌رگاکه‌م پێوه‌دا. ده‌نگی سه‌گه‌کان و هخته‌بوو شیتەم کەن، له‌ پرکچێ بانگی کردم. سیبه‌ره‌کان ژووره‌که‌یان تهنی و قیژه‌ی نه‌شمیل و نیگای حیزی شۆفیره‌که‌ و ته‌قه‌ته‌قی کولتێ عه‌ره‌به‌کان و گولله‌کان و نووزه‌نووزی هیوا و کۆرپه‌ی بن تاشه‌به‌رده‌که‌... هاتن... هاتن... بۆنی کیمیا و بۆنی تۆز هه‌وای ژووره‌که‌یان ناخنی. ئەنگوستم له‌بان ئاوینه‌که‌ دانا. ئاوینه‌ شه‌له‌قیبا. به‌په‌له‌ ئەنگوستم ده‌ره‌ینایه‌وه، ئەنگوستم له‌کتیبه‌کان دانا. کتیبه‌کان له‌رینه‌وه و قولته‌قولت، هه‌لقولین. په‌سمه‌کان یه‌که‌ یه‌که‌ تۆخ و تۆختر بوونه‌وه و بریقه‌ که‌وته‌ چاوانیان. به‌په‌له‌ هه‌لسام و به‌ره‌و دیواره‌ سپی و بێگه‌رده‌که‌ وا په‌سمی مندالی خۆمی، له‌ قاپیکێ جواندا، لی هه‌لئاسرابوو، رۆیشتەم و سه‌رم له‌ دیواره‌که‌نا. دیواره‌که‌ وه‌کو پانتایی ئاویکێ روون و شیرین، شه‌پۆلی دا و له‌ خۆیدا هه‌لی لوشیم.

ئەشکه‌وتیکێ نیوه‌ رووخاو و کاولکراوه. تهنیام. تهنیا سام ده‌مگرت.

ئەمە چ کاریک بوو. ئەمی به‌له‌عنه‌ت بیت پیاو. ئەگه‌ر قفل سازه‌که‌ی نه‌هاوردبایی، ئەگه‌ر قفل‌ه‌که‌ی نه‌کرداییته‌وه... ئەگه‌ر بۆ بازار نه‌رۆیشتبایه‌م... ئەگه‌ر بۆ لای ده‌رگا ئاو‌ه‌لاکه‌ نه‌رۆیشتبایه‌م... ئەگه‌ر... بریا ئەم چیرۆکه‌م هه‌ر ده‌س پێ نه‌ده‌کرد.

په‌نگه‌ ئیستا پشیله‌که‌ پروات و گوشته‌که‌ بخوات. بیرمه‌ ده‌رگای هاله‌که‌م پێوه‌ نه‌دا و نه‌م به‌ست. چی بکه‌م، ئەمی... «زینهب... زینهب... ترساوی؟» «زینهب گیان نامناسی؟» «زێ... نه‌... ب... زێ... نه‌... ب...». رچاو و داماو ده‌سوورپیمه‌وه، کچۆله‌ییکی لاواز و چاوپه‌ش له‌بن ئەشکه‌وته‌که‌وه به‌ره‌و من دیت و به‌ده‌نگیکێ ناسک و ئاهه‌نگین بانگم لی ده‌کات. له‌ پر ده‌سته‌ی سیبه‌ره‌کان، جگه‌ره‌ له‌ ده‌س، له‌ بن میچه‌که‌ خلۆر ده‌بنه‌وه و ده‌خزینه‌ خواره‌وه و دوورتر له‌ من بیده‌نگ، راده‌وه‌ستن. سیبه‌ری سه‌رۆک، مژیکێ قوول له‌ جگه‌ره‌که‌ی ئەدات و سیبه‌ری دووکه‌له‌که‌ی، بۆ ساتی ونی ده‌کات. سیبه‌ره‌کان مژێ قوول له‌ جگه‌ره‌که‌یان ده‌دن و بۆ چهن ساتیک له‌ پشت دووکه‌لی جگه‌ره‌کانیان هه‌و و نه‌بن. «زینهب گیان، زینهب تۆله‌ی منیش ئەسینیته‌وه؟... تۆ خودا، منیش وه‌کو به‌یان زیندووکه‌ره‌وه... ئەمه‌وێ وه‌کو به‌یان بژیم... باشه؟ باشه زینهب گیان؟». هیواپه‌ که‌ په‌نگ زه‌رد و نه‌خۆش دیته‌ پێشه‌وه و داوینم ده‌گری. گلینه‌ی چاوه‌کانی زه‌ردی زه‌ردن. ئەلیمک ئەمی بریقه‌ی چاوه‌کانت چییان لی هات؟ ئەلێت: ئەگه‌ر تۆ بته‌وێ دیسانه‌وه بریقه‌یان لی ده‌که‌وێ... بریار پێ ئیدی جه‌سته‌ی ئەسپیکان نه‌که‌مه‌ شیشه‌وه... نه‌ به‌که‌بابی و نه‌به‌کولاو... هه‌ر قیژیان لی بکه‌م و نه‌یانیش خۆم...» کچۆله‌که‌یش دیته‌ پێشه‌وه و ده‌پارپێته‌وه و ده‌لی: «پاس ده‌کات زینهب... تۆله‌ی بسینه‌ و چاره‌نووسی بگۆره‌... نایه‌وێ بمری.» کچۆله‌که‌ ماچ ده‌که‌م و ئەلیم: «ئا... ناویشت خۆ به‌یانه‌... ناویکی جوانه‌... ئەمی چۆن له‌ چیرۆکه‌که‌ ناوی خۆت پێم نه‌گوت؟» به‌یان ده‌لی: «وه‌لاهی من زۆرم تیکۆشا ناوی خۆم پیت بلیم... به‌لام تۆ ئەوه‌نده‌ له‌ زه‌لامه‌ په‌شه‌که‌ی نیو ژووره‌ تاریکه‌که‌ ترسابوویت... هه‌ر نه‌توترا

ناوه کهم بیسی.» ئەلێم: «ببوره بهیان گیان». هیوا به سرتەوه بو سیبەرەکان ئاماژە دەکات و ئەلێ: لەوان ناپرسی؟ بهیان ئەلێ: زۆر خەمگین... ئەلێم: ئەی کۆرپەکهیان چی لێ کرد؟... بهیان پێدەکەنێ و دەلێت: سەرۆک، کۆرپەکهی داوه... بەدایە... گەورە بکات... هیوا دەلێت: ئەو نەمرد... دایە سەرۆک... ئەگەر شیریشی... بۆ نەدۆزیتەوه... ئاو گەرم و قەنی پێ دەدات... دەست و پیکانی قەلەو بوونەتەوه و... هەر دەخوات. سەبیرێکی سیبەرەکان دەکەم... پێم وایە ئەوانیش... چاوەروانی من. بهیان دەلێت: برۆین بۆ لایان؟... ئەلێم: نا... راوەستە کاتی خۆی بانگیان دەکەم. دەنگ... دەنگی حەپەحەپی سەگەکان... دەترسم و هیوا و بهیان بەخۆمەوه دەنووسینم. هیوا پێدەکەنێ و دەلێت: زینەب... هیشتا خۆ دەترسی... مەترسە... سەگەکانیش لە مەرۆخ خواردن... وەرەز بوونە... راوەستە ئیستە بۆت روون دەبیتەوه... بهیان بەرەو دەرگای کون کونی ئەشکەوتەکه دەپوات و بەدەنگێکی بەرزەوه ئەلێت: هاتن... هاتن... دەستە دەستە سەگی رەش و کەلەلە زل دەگەنە نێو دەرگای رووخاوی ئەشکەوتەکه و لە دوورەوه دەوستن و بەچاوه سوورەکانیان سەیری هیوا و بهیان دەکەن. هیوا بەرەو سەگەکان هەلدیت و بەرانبەر بەیەکیکیان دەوستی و دەستی دەکشیتە بان سەری. سەگەکه بەزمانیکی درێژ و سوور و لێق، ناو لەپی هیوا دەلێسیتەوه. پاش سەگەکان، زەلامە رەشەکه دیت. ئیدی هیچ خۆپنێک بەدەم و پلیهوه نییە، بەلام رەشتر هەلگەرپاوهتەوه و لاواز و درێژە. ئەلێم: بهیان ئەی دایەت و ئاکۆ لە کوێ دان؟... هیوا گیان، دایە رەحمە بۆ نەهات؟ بهیان دەگری و دەلێت: دایە رەحمە و دایەم زۆر... زۆر ماندوو و داماوون... ئەوەندە رەنجیان کێششاوه... ئیدی... هەر ناتوانن لە جیگای خۆیاندا هەلسن... دایەم دەلێت دەرەکهەم زۆر گرانه... زۆر... دەلێم دایە، لانی کەم... با ئاکۆ ببەمە لای زینەب... دایەم توورپەیه... ئەلێت نا... نا؛ ناوێم قەت لە خۆمەوه جودای کەمەوه... ئیدی بەسە... ئەگەر زینەب... نەتوانی بیگەرپنیتەوه بۆم... جا چی بکەم... ئەمجارە خۆ تەنیا... وەکو

بیرێکی چکۆلەش لە مێشکی کەسیکیشدا، نامینمەوه... برۆ بەیان... برۆ گیانەکهەم... تا بزانی ئەم ئافرەتە... چی دەکات... ئەسرینەکان روالهتیمان داپۆشاوه و خورخوڕ دەبارین و گورج گورج مل و سینگم تەر دەکەن و لە هیوا و بهیان و سیبەرەکان و سەگەکان و زەلامەکه و زاقەزاق هەر سەبیرم دەکات، تەریق نابنەوه. هیوا بەدەنگێکی پر سۆزەوه دەلێت: دەی زینەب... بەسیهتی... ئیدی مەگری... ئیمە تازه ژیر بووینەتەوه و چاومان لە تۆیه... بەدەنگێکی گریاناییهوه دەلێم: هیوا باسی دایە رەحمەم بۆ بکە... هیوا دەلێت: دایە رەحمەش ناییت... ئەو دەلێت تازه تۆزی ئاوم دۆزیوتەوه بۆ نوێژەکانم... ئەگەر ئەم زینەبە و باسی دەکەن... ئەمیشم لێ بکاتەوه و سەرگردانی ئەو ئەشکەوتە روخواوه و ئەو شاخوداخە سووتانەم بکات چی... خۆ هەر خودا نامبەخشی... نا... ناوێم پێم... بە چ چەرمەسەریبیک ئەم گشتە... گەن و گووهم... لە دەس و پێم پاککردوو تەوه... ناوێم... ناییم... بهیان دەستم دەگری و دەلێت: مەگری... رەنگە دواپی... ئەوانیش رازی بێن و لەگەڵمانا بێن. ئەسرینەکانم بەنووک ئەنگوستەکانم ئەسپمەوه و دەلێم: دەی باشە... ئیستە ژنەکان چی... ئەوان لە کوێن؟ هیوا و بهیان سەری دەلەقیننەوه و بۆ سیبەرەکان ئاماژە دەکەن. بهیان دەلێت: زینەب تەنیا... ئەوان دەزانن... لە کامە شوێن... ئەبێ لە ئەوان پرسیار بکە.

سەیری سیبەرەکان دەکەم و امت لە جیگای خۆیاندا راوەستان و چاوەروانن. سیبەری چەگەکانیان لە خۆیان چکۆلەترە. لەگەڵ هیوا و بهیان بەرەو ئەوان دەروێن. سیبەری سەرۆک لیمان نزیک دەبیتەوه. روو لە بهیان و هیوا دەلێم: ئەی چاوەکانیان؟ دەست و پێی راستەقینەیان؟؛ من خۆیانم دەوی. هیوا بەسرتەوه دەلێت: زینەب بێدەنگ... ئەمانە قورس و قاین... خەمت نەبێ... دەلێم: ئاخر... بهیان دەلێت: دەست و پێی راستەقینەت بۆ چیبێ؛ ئەگەر بەراستی پێوستیان بەدەست و پێ و چا و بوایه... خۆت... هەر لە سەرەتاوه باسیانت دەکرد. ئەلێم: ئیوه کە... ئەوەندە گەورە بوون... وا من... هەر نەمزانیوه و هەستم پێ نەکردوو... خۆ کاتەکه نابیتە

مانگىكىش. بەيان بزه ئەبگىرىت و بەچپەو ئەلئيت: سس... بىدەنگ... سەرۆك ئىدى ئۆقرەى لى پراو. دەنگە تەماوئىيەكەى سەرۆك دىتە گوتم: زىنەو... تەماى چىتە... تۆمەگەر ژنەكانت ناوئى؟ سەرئ دەلەقېنمەو: با... دەنگەكەى دەلئيت: بەدووى ئىمەدا رىكەون. سەگەكان دەبەكەنە حەپەحەپ و بەرەو دەرەو ھەلدەين. بەشوتىياندا سەرۆك و دەستەكەى رى دەكەون. زەلامەكە دەخزىتە نىوان دەستەكە و ئەوئىش ئاوتتەيان دەبىت. دەلئيم: برۆين. بەيان حەپەسا و دەلئيت: ئەى جەمال و بابەى چۆن نەھاتن؟ ھىوا دەلئيت: رەنگە ئەوانىش پاشگەز بوونەتەو... «ئەو ئەمەش ھاتىن» بۆ پشت سەرى خۆم دەروانم. جاشە پىاوپچاكەكە و جەمالە سەك زلن. توورە دەبم و دەقىزئىم: ئەم ئەشكەوتە جىگەى جاشەكان نىيە... سەرەراى باش بوونىيان. جەمال لە پرمەى گرىيان ئەدات و بەيان بەپەلە و گورجوغول دەروات و دەستى جەمال دەگرىت و دژ بەمن رادەوئەستى و دەلئيت: جاشى جى و شتى چى... مەگەر لە «ھىلانە» نەتخوتىندوئەتەو... ھەندئ لە پىشمەرگەكان جلى جاشايەتەيان لەبەر کرد تا بەھانای خەلکەكەو بەرۆن؟... بابەى جەمالىش لە ئەوانە... ئەركى قورسى بەشانەو بوو. ئەلئيم... راستە؟... بابەى جەمال بزه بىتەك ئەباتەو و بەنووک ئەنگوستەكانى، ئەسرىنەكان لە روالەتى جەمال ئەسرىتەو و دەلئيت: برۆا بکە وایە. مندالەكان دەستى يەكتر دەگرن و بەرەو دەرەو ھەلدەين. من و بابەى جەمال بۆ چەن ساتىك لە يەكتردا رادەمىنن. بابەى جەمال دىتە قسە و دەلئيت: كارىكى گەورەيە... چىيان لى دەكەى زىنەب؟ ئەلئيم: خەمت نەبى. زەلامەكە دىتە بەر دەرگا رووخاوەكە و دەلئيت: دەى بابە... رىكەون... دەرنگە ئەو ژنانە چاوەروانمان. ھەردووكمان دووقولئى بەرەو دەرەو رى دەكەوين.

سەيرە... وەكو لەشكرىكەين. جا ھىچ كامەمان لەوى دىكەمان ناچىن. لە چەم و شاخ سەردەكەوين. سىبەرەكان پىش ھەموومان، وەكو نوئىنەرانى

لەشكرەكە، لە پىشەو، بەرد لە بەرد و كىو لە كىو جى دىلن و دەرۆن. تۆ دەلئى لە ھەواو دەرۆن و پىيان بەزەویدا ناكەوئى. ئىمەش بەشوتىياندا و دەستەى سەگەكانىش، وا ورتەيان لى پراو، بەدووى ئىمەدان. لە تەنىشتى گوندا رووخا و سووتاوئەكاندا، تىدەپەرىن. لە ھەمووىيان سەيرتر منم. ئەوان رىگا و شوئى خۆيان چاك دەزانن و باشى تىگەيشتون، بەرەو كوئى دەرۆن. تەنىيا منم وا سەرسوورماو و گىژوكاس، بەدووى ئەواندا، رىگا دەبىم كە سەيرى پىيە ماندووەكانم دەكەم وا رووشا و خوتىاوين و ھى ئەوان وا سەپ و ساغە، زۆرتر گىژ دەبم.

تا چا و ھەتەر دەكات گوندا كاولكراوئەكان و دەشت و مەزرا سووتاوئەكان، دەكەونە بەرچا. سەرۆك بەدەنگىكى تەماوى بانگ ھەلدەينى: گەشىتن. رادەوئەستم. مندالەكان لىم دىنە پىشەو. بەيان بەرەنگىكى گەشەو دەلئيت: زىنەب... گەشىتن... ئىرەبە. جەمال دەلئيت: ئەى قاوشولكەكانى من؟ ھىوا قوت ئەبىتەو: رەنگە لای يەكئى لە ئەوان بىت... رادەوئەستە... ھەموو شتى لىرەدا روون دەبىتەو. دەلئيم: ھىوا گىيان چۆنى؟ ھىوا دەلئيت: ئەگەر تۆبەوئى باشتەرم... سەيرم كە... سەيرى چاوەكانم بکە. سەيرى چاوەكانى دەكەم، گلىنەكانى ھىشتا زەردن، بەلام تۆزى خاوتر لە جارى يەكەم وا بىنى بووم. ئەلئيم: ئافەرم... چاكە؛ چاكترىش دەبىت.

«چۆنىت؟» ئەمە بابەى جەمالە وا لەلای شانى راستەو دىتە قسە. سەيرى دەكەم و ھىچ نالىم. مندالەكان بەرەو سىبەرەكان دەرۆن. دەلئيت: ئامادەى؟ دىسانەو ھەر زاقەزاق سەيرى دەكەم. لە پىر توورە دەبىت و بەپەلە بەو جۆرە كەس تىنەگات، دەلئيت: يانئى چى... مەگەر ئەمانە مەخسەرى تۆن؟... بۆ گالئەيان پى دەكەى... روونى كەرەو بەزانم... چىيان لى دەكەى... ئا ئىستا... چارەكئى تر... مانگ ھەلدەيت و ئىنجا سەرۆك لە ئافەرەتەكان بانگ دەكات... ئەوانىش بۆ لامان دىن. ئىنجا چىيان لى دەكەى... ھا... وەلام بدەو بەزانم... بۆ بىدەنگى... لەو كاتەو وا وەرئى كەوتووين... ھىچت نەوتووە و ھەر وا سەيرمان دەكەى و سەيرى ئەم

گوندانه و ئەم ههواره سووتوانه دهکەى... خو هه موومان هه زاران جار له لایبانهوه تێپه پهبون... ئیدی سه پرکردنیان زۆر ئاساییه لای ئیمه... ئەبێ لای تۆش وابێ... تۆ بۆ کاریکی گرنگتر ئیمهت... کو کردوووه ته وه... دەى بلێ و روونی که ره وه... دەرى خه ئەو نه خشه و گه لاله ته... چیمان لێ دهکەى و... به ره و کامه شوینمان ئەبهى؟

له پر ئەسرینه کانم ئەتکیتته سه ر روومه تم و ئەته قییمه وه: وه فریام که وه بابەى جه مال... ئاسان نییه... ناتوانم... پاشگهز بوومه ته وه... تۆ بیتو و خودا... کارێ بکه... هیچ... هیچم لێ نایێ و هه روا بێ دەم و زمان وه دووی ئیوه دا ریکه وتووم... ئیستا چی بکه م. ئە دەم له پرمه ی گریان و دائه رووخمه سه ر زه و بییه که.

بابەى جه مال چه په ساو، هه روا سه یرم ده کات. قسه ی لێ برا وه و و پوگێژ ده لیت: یانی... یانی تۆ... هه ی داد و بیداد... ئیستا چی بکه یین. ده سوورپیتته وه و ده روات. دوای قه ده ریک تۆزێ ئەهوه ن ده به وه. به په له چاوه کانم ئەسرمه وه و ئەمه وئ هه لسم و جله کانم به ته کینم. تۆزێ دلداری خو م ئە ده مه وه و سه رم به رز ده که مه وه و ده مه وئ هه لسمه سه ر خو م. له پر هه موویان ده بینم و بیده نگ، سه رله نوێ ده چه قییمه جیگای خو م.

سێبه ره کان، پۆل پۆل به ره و رووم دین. به یان و هیوا و جه مال و بابەى و زه لامه که و به شوینی ئەواندا سه گه کان، دین و گه مارۆم ده دن. به شه پۆلی نیگای تووره و قیناوییان، بازنه ی گه مارۆکه، ته نگتر ده که ن. له خو م دا گرمۆله ده بم و هه ست به مه ترسی ده که م. له پر قاقای دایه ره حمه شاخوداخ پر ده کات: نه م وت... باشم کرد نه م ویرا له گه لتانا بێم... نه م وت ئەم زینه به وا باسی ده که ن... وه کو سه له که توور هه ر له خو به وه باى کردوو وه و تۆله... تۆله به ته ی.

له دلێ خو مه وه ده لیم: من که ی باسی تۆله م کردوو وه... ئەمانه خو یان ویستوو یانه تۆله بسین، به لام وشه کان له زارم ده رده په رن و ئاویتته ی دهنگی دایه ره حمه ده بن و به رزتر له ئەویش به رگو ییان ده که ویت، له

ترساندا به دهس به ر زارم ده گرم. قاقای دایه ره حمه ئیدی به گوتماندا ناییت. بازنه ی گه مارۆکه ته نگتر ده بیتته وه و ئەوان لیم نزیکتر ده بنه وه. دهنگی دایکی هیوا به که ئەدا له پرمه ی گریان و دهنگی تکه تکی دلۆبه ئەسرینه کانی له و کیتو و کیتوسانه په نگ ده خواته وه و ده گه رپیتته وه و له تاشه به رده کان ده دات و ده رپیتته گوتمان وه. به دەم گریان وه ده لیت: هیوا، با تۆش، گویت له قسه کانم بداییت و به دوای قسه درۆکانی ئەم ژنه فیلکاره نه که وتبایت... ئاخو رۆله... تازه ئیدی هه موو شتی ته واو بوو... ته واو بوو... ته واو... ته واو... ته... ته... ته... ته... دهنگی کامرانی کو ریم دیتته گویم: ئەمه چیه میهران... دایه وا له کویتی... ئەم گوشته چیه... دهنگی پشیلکه و قیبه ی میهران: کاکه... کاکه... پشیلکه که گوشته که ی خو ارد... خته... خته... دهنگی را کردنیان به شوین پشیلکه که.

سه رم به رز ئەکه مه وه، گشتیان که وتونه ته سووران به ده وری مندا، سوورانیکى سامناک. سه رسام دام ده گری. هیوا له پر به ده نگیکى پچرا وه، به دەم سووران ه سامناکه که یه وه، هاوار ئەکات: ته... وا... و...؟ زینه... ب... یا... ن... تۆ... ش... در... ۆت... له... گه... ل... م... ا... کر... د؟

به یان په ره ی پێ ئە دات: تف... له... در... ۆ... به... له... ع... نه... ت... بی... درۆ... زن...

جه مال ئە پاریتته وه: ز... ی... نه... ب... ئ... ده... ی... قا... شو... له... که... کا... نی... من...؟

کامران له دووره وه بانگ ئەکات: دایه... دایه میهران وه لامی ئە داته وه: دایه... له... مالدا نییه... بر... ۆ... ینه... وه... بۆ... و... و... ت... با... ل...

له ئەو سووران ه هه موویان بێهه نگ و بێهه نگتر ده بنه وه. هه ست ده که م بازنه که ئیدی، ها ئیستا و ها ساتی تر تیک بچیت و هه موو شتی له دهس ده رچی. دهنگی هه نسکه هه نسکی پیرانی ئاکو، له دووره وه دیتته گویم. په لامار ئە دەم و باوهش ده که مه بازنه که و هیوام به رچنگ ده که وئ. له چاو ترووکانیکدا، هه موو شتی دیتته وه سه ر جاری جارن. سێبه ره کان و

به بیان و زهلامه که و باهه جهمال و جهمال و له پشت سه ریانهوه، سه گه کان، بیدهنگ و مت سه یرم ده کن. به هه سه که هه سک هیوای به سته زمان له نامیز ده گرم و به خومه وه نهی نووسینم. هیوا ماچم ده کات و ده لیت: نارام... بیدهنگ... هیچ مه ترسیک له نارادا نییه... زینه ب گیان ته او بو... هه موومان پیکه وه بین... مه ترسه... ته او... ته او بو.

مانگ هه لاتوه. توژی خوم جه موجوده کردوه ته وه و قورستر له جاران ههنگا و هه لیتیم. بیدهنگ بو ناو داره کان و لای تاشه به رده زه به لاهه کان ده رین. چاره کی ناخایینی، ده گه یه شوینی گوره گشتیبه که. راده وه ستین. سیبه ری سه رۆک دیته پیشه وه و ده لیت: خوت چی نه لیتی؟ وه لای ناده مه وه و له گوره که نزیکتر ده مه وه. هه موویان به شوینمه وه دین. گوره که ناوه لایه. له پر ده قبیژنیم: نامب...ن... نا...مین... هیوا و به بیان شاگه شکه ده بن و هاوار ده کن: نه شمب...ل... نه...شمیل. لووره ی سه گه کان ده شت و شاخ پر ده کات. شیا، ده خزیته نیوان پرچه کانم و په ریشانیان ده کات. سیبه ره کان ده شه کینه وه و شه پزل ته ده دن و دهنگی خسه خشی گه لاکان و به سه ر زویندا، ده بارن، ناویته ی دهنگی شیا و لووره ی سه گه کان و هه ناسه کانی نیمه ده بن. ژنه کان یه که یه که، هه ر کامه بیان له بن تاشه به ر دیک و له ته نیشته داریکه وه ده رنه که ون و به ره و لای نیمه دین. نامین تووره یه. نه شمیل گورجوگول دیته به ره وه و به چاوه جوانه کانی سه یرمان ده کات و ده لیت: زینه ب، گوره که... ناماده یه. نه لیتیم: ده ی به ته مای چین، ده سته پی بکه یین. سه رۆک به ده نگیکه به رزه وه ده لیت: هیشتا میوانمان هه یه. نه لیتیم: میوان؟... که سی ترمان نه ماوه... دهنگی دایه ره حمه ئاهه نگیان و قورس، بلاو ده بیته وه: نهی چی میوانمان هه یه... وات زانیوه... هه ر نه وانان و او تو هیناوه ته ناو چیرۆکه که ت. به توندی ده لیتیم: دایه ره حمه... نه مه چ کاریکه... مانای چیه، بو خوتت شارده وه ته وه... بو و به قینه وه له گه لما نه دویتی... ناخر من چ نازاریکم پیت گه یاندوه. هیوا داوینم ده گریت و

به سرتوه ده لیت: لیگه ری زینه ب،... هیشتا بی پروایه... به بیان ده پارپته وه: لیگه ری... جه مال به ده نگیکه به رزه وه ده لیت: دهنگی قاشوولکه کانم ده بیسم... پروا بکه ن خویانن... یه کی له گه لیاندا یاری ده کات. دهنگی دایکی به بیان جیگری هه مووی دهنگه کان نه بیته. راسته... ناکیه به قاشوولکه کانت یاری ده کات... خه مت نه بی... کات میوانه کان هاتن... ده بیته مه وه بوته.

لای خوم بیر ده که مه وه: میوان... میوان... ناخر بوچی مه گه ر، بو جه ژن و میوانی لیره دا کۆبوینه ته وه؟ دیسانه وه قسه کان له زارم راده که نه ده ره وه و هه موویان نه بیسن. سه رۆکی سیبه ره کان دیته پیشه وه و ده لیت: خه مت نه بی... حه قی خویانه... زوریان هه ول داوه، نه مشه و... له کاتی تو له که مان، نه وانیش لیره بن... ناوچاوانت گرژ مه که... نه وانیش برینداری نه و جو ره ده سته پیسانه ن... نه لیتیم: تو له... کی ویستویه تو له بسین،... له قاموسی مندا تو له ماناییکه نییه... پیم و ابوو توش نه مه باشتر له نه وان ده زانی. ده لیت: هه ندی جار نه بی من و تو، بیرورای راسته قینه به نینه نه ولاوه و دوای قسه ورای دایه ره حمه کان بکه و بین نه گینا... گه له که مان لی تووره ده بیت و زامه کانیاان چاک نابیته وه... هه ندی جار نه وان راس نه لین. نه لیتیم: ناخری نه مزانی ناوی تو چیه؟ مژیکه قوول له جگه ره که ی ده دات و ده لیت: زورت پیخوشه بزانی زه یه وه... سه رده میکه ده تناسم، پیش نه وه تو نه م چیرۆکه بنووسی. پیده که نم و ده لیتیم: نه بابه... گالته م پی ده که ی. نه ویش به ده ماخوه لیم نزیکتر ده بیته وه و ده لیت: یانی له راستیدا تو ناوم نازانی؟ ده لیتیم: نه بابه... ناوت چون بزانه. ناخری ده لیتیم: ناوم عه بداله... نه توشم زور خوش نه وی. ده لیتیم: به قوریان سپاست ده که م... نه منیش گه لیک هه مووتانم خوش ده وی. به نه رمی پیده که نی و لیم دوور ده بیته وه. سه یره عه بدالتم باش نه ناسیوه، به لام وه کو دلسوژیکی قورس و قایم چهنده ها جار هاتوه ته هانامه وه و نه م کارانه ی وه ری خستوه. له پر لهره له زوینی ژیر پیمان وه هه لده سته. سیبه ره کان هه لده خرۆشن.

سه روک هاوار دهکات: زهینه و کوپان که ره وه... مندال له کان له خوټ دوور مه خه ره وه... خه لکه که هاتن. له پر دایه په حمه و دایه ی به بیان و ئاکوټی چکوټه، بهر له خه لکه که خوټان ده گه یټن و به په له خوټان نه نووسټن پټمانه وه. دایه ی به بیان نایلوټی قاشوولکه کان ددها به جه مال و ده لټیت: فرموو، قاشوولکه کانت. جه مال شاگه شکه ده بیټ و نایلوټه که له ئامیټز ده گریټ.

پۆل، پۆل، ژن و پیانو و مندال و له هه موو لایټکه وه به ره و ئیمه هه لاتیون. ده بیان و سه دان و هه زاران کوردی نه نفالکراون و به ره و روومان دټن. نه وه نده و له ژماردن نایټن. به په له مندال له کان به خوټه وه نه زیکتر ده که م. سټبه ره کان و ژنه کان و بایه جه مال و زه لامه که و دایه په حمه و دایه ی به بیان و ئاکوټیش له به کتر نه زیک نه بنه وه شوټنه که چوټتر ده بیټ. ده سته ی سه گه کان دوور ده بنه وه و هیدی هیدی له چاوان ون ده بن. خه لک نه زیکتر ده بیټه وه. هه ی هاوار نه م گشته خه لکه له کوټی بوون. قسه کانم په نگ نه خواته وه، به لام ده نگ و هه راهه رای خه لکه که نه وه نده زورداره که دهنگی کهس به کهس ناگات.

له پر جه ماوه ریکی پایه تی له شاخه وه بو لامان ری ده که ون. ده لټیم: نه مانه کیټن؟ زه لامه که دټته قسه: جووله که کانتن. ده لټیم: جووله که... جووله که لیټه چی ده کات... نه وان...» سه روک قسه م لی ده بری و ده لټیت: زهینه و... نه وانیش برینداری کووره ئاگرینه کانی فاشیزمن... نه وانیش له هه موو سه رده می کدا، غه دریان لی کراوه. نه لټیم: به لام... نه وان و ده ووی هه له که و تن. نه لټیت: حسیټی نه مانه له وانی تر جیا وازه... ناوچاوانت گرژ مه که ره وه زهینه و گیان... وازیان لی بیټه... با نه وانیش سه یرکه ری توټله که مان بن و توټزی بحه وټنه وه و ئارام بگرن...

ئیدی هیچ نالیټم جووله که کان، هه ر کامه بیان به له ته پارچه بیټکی سپی خوټانیان پیچاوه ته وه و خه مین و پشت کوټم و زه لیل، دوورتر له

هه موومان، راده وه ستن. هاوار ده که م: خه لکینه... کاتی کاره که مان گه یشتوه. له پر نه و هه موو خه لکه، بیټه نگ ده بن. هه موویان له ده وری گوټه ئاوه لاکه دا، نه لقه مان به سته وه. نه لټیم: کاتیبه تی خه لکینه... گوټه که ئاماده یه. ورته له که سه وه نایټت. مانگ له قه واره ی چوارده دایه و نه و ده قه ره ی رووناک کردوه. سه گه کان... سه گه کان به دهم حه په حه په وه، له دووره وه بهرچاو نه که ون و دټن و به دهم هاتنه که یانه وه، شتی له گه ل خوټان راکټیش ده که ن. نه زیک نه بنه وه. خه لک ریگیان پی نه دهن و سه گه کان شته که فری ده دهنه نیوان گوټه که و به ده وریا نه لقه ده به ستن. دوا ی چهن ساتیک، سه گه کان له گوټه که ئاور ده دهن و له و ریگیایه و اهاتون، نه روټنه وه و دوورتر له هه موو کهس، له نیوان تاریکیه که دا، راده وه ستن. تینی چاوه کانیان، وه کو تینی ژبله موټیه و بلیسه یانه. کهس له جیگیای خوټدا، ناجوولیټه وه. له گوټه که نه زیک ده به وه. مندال له کانیش به دووم ده که ون. راده وه ستم. له نیو گوټه که جووله جوولیټی هه ست پی ده که ین.

دوا ی قه ده ریکی پیانوکی ترسه نوک و حه په ساو، سه روچاو رووشاو و توټزوی، خوټی له گوټه که ده کیشټه سه ر زه ویه که و هه روا ماقی په ربوه و چنگ له سه ر زه ویه که، به دهمی داچه قاوه و، سه یری نه و هه موو خه لکه ده کات. نه لټیم خوټه تی... ته کریټییه به دکرداره که به؛ وه رنه پیټشه وه. به لام نه و هه موو که سه، ته نیا هه ر به قینه وه سه یری پیاو که ده که ن و سارد و رچاو، جووله بیان لی براوه. به په له روو له خه لکه که ده که م و نه لټیم: ته نیا یه ک گولله چاری ده کات... نه گه ر هه ر کامه تان تیفیکی لی بکات، له تفا نووقم نه بیټ و کاری ته و او...

سه روک دټته پیټشه وه هاوار ده که م: عه بدال... توټلی... چی لی بکه ین له ت له تی که ین؟... گولله بارانی که ین... یان... یان هه ر به نوو که شق هه لی درټین... ده ی توټش شتی... بلی. عه بدالی سه روک ئامازه ده کات و ده لټیت: بیټه نگ... زهینه و گیان... نه مانه باشته ر ده زانن چی لی که ن... تو کارت نه بیټ. نه لټیم: ئاخر... ئاخر... عه بدال ده سوو ریټه وه و پشتم لی

دهکات. منداله کانیش ناو پتهی خه لکه که دهن و لیم دوور دهنه وه. به تهنیا ده مینم و ئیدی شتیک نالیم و ده رۆم و به نارامی له تاشه بهردیکی زبه لاج سهرده کهوم و لهوئ داده نیشم و سهیر کهری ئه و جه ماوهره ده بم.

خه لک به ئه سپایی، ورده، ورده، له کابرای ته کریتی نزیک دهنه وه. کابرا، وه خته فهرقان بکات و ههروا چوار چنگی خوئی له زهویه که دا، کیش دهکات. خه لک له باز نه پیک ئه ستوردا، خو بان ده کیشنه وه پیشه وه.

هیدی، هیدی، وای لی دیت که ئیدی کابرا که له ترسی ئه وه نه که و پته ژیر پیتی خه لکه که، خوئی له گۆره که نزیک دهکات وه. نزیک و نزیک تر. خه لک له ئه و نزیک تر و ئه و له گۆره که نزیک تر. له پر پای ده خزیت و خلور دهنه پته وه نیو گۆره که. خه لک ته ژئی له قین و رق، بیده نگ، راده وه ستن. کابرایش پیم وایه، زراوی تۆقیوه و تهنیا له و خواره وه زورتهی چاوه کانی دیت. سبیره سهرۆک. وا ده مپکی کورته زانبومه عه بدالی ناوه، له گۆره که و خه لکه که نزیک دهنه پته وه و تۆزی سهیری پیاوه که دهکات و دهنوشته پته وه و مستی خاک هه لده گریته و دهی پرتیته، سهر سهری پیاوه که. ئامین به په له چنگی خۆل هه لده گریته و به قینه وه دهی پرتیته نیو گۆره که. له پر هه مو بان، یه که، یه که، به مستی خاکه وه، له گۆر دینه پیشه وه و کابرا له خاکدا، نووقم ده کهن.

ئه وه نده ناخایینه، پیاوی به دکردار و زالم و کورد کوژ، هیچ ئاسه وار پکی لی نامینیت.

گۆر ئیدی له گۆر ناچیت و به ره و به رزایی ده روات. له ئاکامدا، جووله که کانیش دین و مست، مست خاکه و ئاراسته ی ئه و به رزاییه ی ده کهن. دوا، ماوه پیک کورت، گرد پیک له بان گۆره که درووس دهنه پته. له بان تاشه به رده که دانیش تووم و ههروا سهیری ئه و خه لکه تووره و بیده نگه ده کهم و بیر له قسه کانی عه بدال. ئه م خه لکه له ئاکامدا، قسه ی خو بانیان سه لماند و ئه م بازار پانه کرده بازار ی تۆله، پروام به تۆله نییه، به للام له م کاته، قسه کانی عه بدال به درووس ده زانم، ئه م جه ماوهره برینداره، ئه بیخ،

ئارام بگرن و دلنیا بن.

گرده که، هیدی، هیدی، هیدی گه وره تر دهنه پته وه و له وه ده چیت، زۆری پین نه چینی، کیتیکی لی درووس بپیت. له نیوان من و عه بدالی سهرۆک و سبیره کان و منداله کان و ژنه کان و ئه و هه موو خه لکه و تهنانهت جووله که کانیش، کیه که سهره لده بری. من له م دیو و ئه وان له و دیوی کیه کهن؛ به للام هیشتا، هه وای ئه و ده قهره، له بوئی تۆز و خوئی ناو له پپی ئه و خه لکه تووره، پراوپره و تا چاوه ته ر دهکات، کیه که یه واهه ر بالا دهکات و بالا دهکات.

۱۳۸۱/۴/۱۲

نەير و نەقین و نەژدەھا

كۆمەلە چىرۆك

کرد، تا کوو بزانی ئەویش شتیکی بیستوو. تەها بە تەشەرەوه گوتی: «ئەم... دیسانەوه دەستی پێکرد... یان دەبی پرۆی... یان...» قسەکانی قووت دا و بە توورەبییەوه چوو دەری. کە مەند بە سرتەوه گوتی: «ژن دینێ. ئیتر ناتوانی لە گەلما رابیت... ژن دینێ». هەستا و چوو بەر ئاوینەکه و لە خۆی رامای. بیری کردەوه، بۆچ ناتوانی لە گەل خۆیدا پێوەندی بگری. وای دەزانی شتیکی ئەوی لە خۆی دا بریوه. «تەها» ی بە تاوانبار دەزانی. بەلام تەهایشی زۆر خۆش دەویست. لە راستیدا ئەوینی تەها بوو کە ئەوی بە خۆی گەیاندا؛ بەلام ئیستا، تەها لە لای ئەو زۆر نامۆ بوو. لە بەرانبەری ئاوینەکه دا خۆی و نیووتر دەبینی. دیسانەوه بە تالی گریا و لە دیوکه دەرکەوت و بەرەو سندووقخانەکهی هەلات. بەپەله سندووقه کۆنەکهی کردەوه و شیتانە شتومەکهکهی خستە دەرهوه و گۆزەلهی دەرھیتنا. گۆزەله کۆنەکهی دایە گەوره، کە زۆری خۆش دەویست. گۆزەلهی دوستی سەردەمی مندالی.

(دایە گەوره بە سرتەوه گوتی: «ئەگەر پرۆی بەو جۆرە ی کە من لە تۆم دەوی، نەک ئەو جۆرە کە ئەوانی تر دەیانەوی لەم گۆزەله نێزیک ببیتەوه و هەستی بکە، لە گەلما دیتە قسە.» کە مەند چاوەکانی بەبی پروایی برییه دایە گەوره گوتی: «ئاخر چلۆن؟» دایە گەوره گوتی: «بەو جۆرە کە پیم وتی... وەکو ئەو شەوه...» کە مەند وەلامی دایەوه: «بەلام من دەمویست چکۆله بمهوه و بچمه نێو گۆزەلهکه... تەنانەت لێی پارامهوه... بەلام نەکرا... نەمتوانی.» دایە گەوره پیکەنی و گوتی: «ئەتۆش نازانی چی دەلیم کچی؟» کە مەند بیری کردەوه: «بە راستی... بلێی دایە گەوره شیت بووی؟»

«کە مەند دەستی بە گۆزەلهکه داھیتنا و بۆنی کرد و گرتیە ئامیزیهوه. دلۆپە ئەسربنەکانی رژایە سەر گۆزەله کۆن و نەخشینەکه. لە پر هەستی کرد گۆزەله خەریکه گەرم دەبی. وەکو چەند سال لەمەوپیش، بەلام، دیسانەوه نەیتوانی. گۆزەلهی نایە نێو سندووقهکه و بەپەله رووی داپۆشی.)

که مەند له که مەندا

نێزیکە ی دوازدە ی نیو پرۆ بوو. خۆر خەریک بوو خۆی بکیشیتە نێو راستی ئاسمانەوه، بەلام «کە مەند» هەستی دەکرد، لەشی لەو خۆرە گەرمتره. بەماندوویەتیکی زۆرەوه، چەمەدانەکهی نایە سەر زووییهکه و لە سووچیکدا دانیشت. سەیری دەرووبەری خۆی کرد. زاری تال ببوو، لە بیری نەمابوو لە کەیهوه شتیکی نەخواردوو. بۆ دەلاقە ی خانووهکانی رووبەرۆوی خۆی روانی. هیچ نیشانەیتیک لە هاتنی خاوەن ماله که بەدی نەدەکرا. کەوتە بیری «تەها» و چاوەکانی پرپوو لە ئەسربن. هەستی دەکرد، دەنگی رژانی دلۆپە ئەسربنەکان دەبیسێ. بەپەله چاوەکانی سپی و روومەتی بەلۆی چارشیوهکه ی پاک کردەوه. لای خۆیهوه گوتی: «ئەگەر ئیستا کەسێ مبینی چی؟» دیسان سەیری دەلاقەکانی کرد. دەلاقەکان چوارچێوهییکی زۆر کۆنیان هەبوو. کە مەند هیچ ویچوونییکی لە نێوان دەلاقە ی خانووهکه ی خۆی و ئەو چوارچێوه کۆنانە نەدەدی.

(تەها هاواری کرد: «ئیتر یاست کردووم... لەم ژیان و ئەم ماله نفریناوییه وەرەزبوموم... دەبی ئەم حاله... بگۆردری... دەزانی... دەبی...») بۆ هەزارەمین جار، دلێ کە مەند شکا و چاوەکانی برییه نێو چاوانی تەها. تەها بەر زۆر لە پیش هاواری کرد: «چییه... بۆ و سەیرم دەکە ی؟» کە مەند لە گەل خۆیدا کەوتە دوان «چ دەنگیکی بەرزی هەیه... بۆچ ئەسربنەکانم ئەوەندە دەنگیان هەیه؟» بەسەر لێ شتیاوییهوه دیسان سەیری «تەها» ی

(تهها دهستی بهیسکه جوانهکانی داهینا و گوتی: «که مهنده؛ وهلامی دکتور هاتوتهوه.» که مهنده هیچی نهگوت و بیدهنگ و خه مین سهیری کرد. تهها به هیمنی له نامیزی گرت و ماچی کرد و گوتی: «من پیم و تیبوی، هیچ سوودیکی نییه.» شتییک له ناخی که مهندهدا شکا و بهره و ناوینه کهی ههلات. ده ترسا میرده کهی دهنگی نه سرینهکانی بیسی. ههستی کرد تارما بییکی نامۆ بۆ یه کهم جار، ناوینه کهی، لی دوور خستوه تهوه. خۆی وهکو سیبه ریکی سارد و بی گیان بینی. دیسانه وه بۆ سندووقخانه که ههلات و گۆزه لهی له نامیز گرتوه. که مهنده له میژوه پیوهندی له گهله گۆزه له که بریبوو؛ بهلام لهو کاته دا، ههستی کرد، خه ریکه له گهله تهو دا پیوهندی دهگری. ئەم ههسته ترسیکی زۆری خسته دلپهوه. په شوکا. دیسانه وه هیچ. نهیتوانی. شتومه که کۆنهکانی دایه گه وری خسته بان گۆزه له که و شار دیه وه.)

(تهها به نامۆیی و ساردیبه وه گوتی: «که مهنده... مه بهست مندال نییه، تۆ ده بی عه مه له بکرتی ئەینا ده مری... ناخر... ناخر بۆ نه وهنده بیانوو دهگری... نافرهت تۆ... نه خو شتی... مندالم ناوی... لانی کهم بۆ خۆت تیفکره... نه خو شتی سه ره جتی بی، کتی هه یه که وچکه ناویکت به زاردا بکا؟» که مهنده پیکه نی و گوتی: «تۆ ناو ده که یته زارمه وه.» تهها ساردتر و نامۆتر لیتی روانی و له مال هاته ده ری. دلی که مهنده شکا و دیسان ناوینه بیدهنگ و رهنگ بوو و گۆزه له گه رمتر و ترسی که مهنده نیش پتر له هه میسه. کۆنه دراو هکانی خو شتی له سه ره کۆنه دراو هکانی دایه گه وری دانا و به نه سپایی ده رگای سندووقه کهی ناوه و کلپله کهی خسته سه ره تاقه که.)

خاتوون «قه شهنگ» ده رگای له پشت سه ری که مهنده داخست و گوتی: «له میژوه چاو هروانی؟» که مهنده چه مه دانه کهی دیسان هه لگرت و به شه رمه وه وهلامی دایه وه: «زۆر نییه... سه عاتی دوا زده هاتم.» خاتوون قه شهنگ گوتی: «وا دیاره زۆر ماندووی.»

ههردووکیان رۆیشتنه هه وشه وه. خاتوون قه شهنگ کلپله کهی له نیو

قفلای ده ره که کۆنه که گپرانده و گوتی: «ئه مه یه... ئیتر چی بلیم؛ هه ره ئه مه یه... هه له بهت نه مه ویست به کرتی بدهم، بهلام کاتی دایکی دوکتور هه موو شتیکی گپرایه وه...» که مهنده قسه ی پین بری و گوتی: «جه نابت و دایکی دوکتور گه و ره بیبتان کردوه.» ئینجا پشتی لی کردن و سهیری نه و نه سیاب و شتومه که کۆنه ی نیو ژوو ره کهی کرد.

(بابه گوتی: «دایه گه وری... شیتته... هینده مه چۆ بۆ لای کچی... ئه ری ژنه که... مه گه ره نه مگوت ئەم ناوینه له ژوو ری که مهنده هه لگه ره و بیبه ژیرخان?... ئەم پیرێژنه به بیانوی ناوینه کهی له په سا ده چیتته لای که مهنده... من مه گه ره قه ده غه م نه کردبوو؟)»

(دایه گه وری سه ری له که لینی ده رگا هینایه ژوو ری و گوتی: «نه خه وتووی؟» که مهنده له سه ره ته خته کهی دانیشته و گوتی: «ده زانی چه ن سه عاته چاو هروانم؟» دایه گه وری خو ی خزنده نیو ژوو ره که و به نه سپایی ده رگا کهی پیوه دا و له لای که مهنده راکشا و گوتی: «له کو ی بووین؟» که مهنده هه لگه راپه وه و دهستی خسته مل دایه گه وری و گوتی: «له ویدا وا کچه که سواری نه سپی با ده بی و ده چیتته میوانی کو ری شا.» دایه گه وری ماچی کرد و گوتی: «کو ری پاشا پرسی ئیوه له کو یوه دین بۆ کو ی ده چن?... کچی کین?... کچه که سووراپه وه و سه رچۆ بیبه کهی له دهستی کو ری پاشا سه ند و گوتی: «کچی شای ولاتی خو رئاوام و ده رۆم بۆ سه رزه وینی خو ره لات». شازاده دهستی ئالانده نیو قه دی و کیشایه سووچیکه وه و گوتی: «بۆ من دیاریکت هه یه؟» کچه پیکه نی و نه نگوستیبه زپه ره کهی ده ره ینا و گوتی: «بیره و هری من بۆ ئیوه.» شازادهش ته زییحه زپه رینه کهی خو ی نایه دهستی کچه و گوتی: «بیره و هری من بۆ تۆ.)

ده رگای ژوو ره کهی که مهنده کرایه وه و لایته که رۆشن بوو. که مهنده له رزی و خو ی پتر وه دایه گه وری نووساند. دایه گه وری رهنگی به روو نه ما. زاری بابه که فی کردبوو. قه مچیبه ره شه کهی له ده ستیدا سوورانده و قیراندی: «پیرێژنه شیتته... مه گه ره... من... پیم نه گوتبووی نه یته ئیره.» دایکی

كه مەند خۆی پێگه یاند و دەسته كانی گرت؛ بەلام بابە ئەوی خسته سووچێك و لێفه سووره كەى كه مەندی فرێدا و دەستی لەرزۆكى دایه گهورەى گرت و لە تەختە كە خستیه خوارەوه. دایه گهورە چاوه ترساوه كانی بریبه نیو چاوانی بابە و هەلگورما بوو. كه مەند لەسەر خۆی چوو و كهوته سەر زهویه كە.

(كه مەند چه مەدانە كەى بەست و گۆزە لەى لەسەر تاقە كە دانا. ژووره كە پرپوو لە تۆز و خۆل. بۆنیكى كۆن و ماندوو هەواى ژووره كەى ناخنیبوو. خاتوون قەشەنگ بێ ئەوهى هیچ یارمەتیىكى بدا بەپەله دەرکەوت و ئەوى بەتەنیا جێهێشت؛ بەلام كه مەند پەكى نەكەوت و تەواو شتومە كانی نیو چه مەدانە كەى هەلپێشته سەر زهوییه كە. هەستی دەرکەرد، ئەو شتە كۆن و پیسانە، زۆر لە ئەو زیندووترن. دیسانەوه بۆ چه مەدانە خۆلاوییه كەى روانی.)

(دایه گهورە گوتی: «كچێك، هەر چەندیش چكۆله بێ، دەبێ خۆی بووكە شووشە كانی بەخێبو كات... تازە... خۆ ئەمانە بووكە شووشە نین... پروانه چلۆن بەو چاوه رەشانه سەیرت دەكەن.» كه مەند گوتی: «دەى ئاخر چۆن؟ خۆ من... ناتوانم نیو ماله كە بیان پاك كەمەوه.» دایه گهورە دەسماله زەرەكەى لە گیرفانی دەرھێنا و بەستی بەسەرى كه مەندەوه. لقه دارێكى لە باخچه كە هەلگەند و پەرۆكۆنیكى وەسەر خست و دایه دەستی كچەكە و گوتی: «ئێستا ئێتر دەتوانی، دەبێ پرۆیتە نیو كۆلێنە كە بیان. پروانه كەرویشكە كانت چ دەلێن... دەلێن خاتوونە چكۆله وەرە بۆ لامان... دەبێ هەموو شوێنى ماله كە مان پاك كە یەوه... هەروەكو خاتوونێكى باش.» كه مەند خۆی خسته لای كەرویشكە كانی.)

(كه مەند شەكەت و كە لەلا سەبرى ژووره كەى كرد. تۆزى لە هەوه لى باشتربوو. چه مەدانە كەى خسته ژێر تەختە فەنەرییه كۆنەكە و بۆ خۆی لەسەر تەختەكە راکشا. دەنگى جیرەجیری تەختەكە نازارى دەدا؛ بەلام ئەوهندە ماندوو بوو، كە پاش ماوه یەك هەستی بەهیچ دەنگێك نەدەكرد.

تەها هەموو شتیكى، سەبارەت بەنەخۆشییه بێ دەرمانەكەى بێ گوتبوو. بێ بەزەبیانە گوتبووى بەلكو عەمەل بكات. دوكتۆر زۆرى كۆشى بوو بەلكو لە نەخۆشخانەدا بۆ عەمەل كردن بیخەوتێن، بەلام ئەو بەرق و قینەوه قەبوولی نەكردبوو.

كه مەند چاوى كردهوه و هەستا و دانیشت. چاوى گیترا و لە كاسە چینییه كەى خاتوون قەشەنگ روانی. چێشته كە سارد بیووه و ئەویش ئیشتیای نەما بوو. خاتوون قەشەنگ دویتى شەویش چێشتى بۆ هینابوو، بەلام كه مەند نەبخواردبوو. دیسانەوه سەرى نایه سەر سەرىنەكە و چاوه كانی قووچاند.)

(دایه گهورە بەدەستی سارد و لەرزۆكى، چاوى كه مەندی سەرى و گوتی: «چاكە... دەى چاكە ئیدی مەگرى... بۆت دەگێرمەوه... بەلێن بدە ئێتر نەگرى.»

تیشكى شەوق لە چاوه سەوز و جوانە كانی كه مەندا دەبینرا. دایه گهورە پالى دایه داربییه كە و كچەكەى وەكو مندالێك لە ئامیز گرت: «ترپە ترپى هەنگاوه كانی لەشكرى دێوه كان، دلێ شازادەى لەرزان؛ دایكى شازادە لە پشت دیواری ئەشكەوتە كەوه بانگى لێكرد، بەلام شازادە وەلامى نەدایهوه... دەیهویست بەتەنیاىی لەگەل ئەو هەموو دێوه شەر بكات. دلێ دایكى شازادە دەلەرزى، بەدەسته سپى و خەپلە و جوانە كانی، بەرزارى خۆى گرتبوو، نەكا دێوه كان دەنگى بیسیسن... دەنگى ترپە ترپى هێرشى دێوه كان تەواو ئەشكەوتە كەى دەلەرزانەوه، شازادە خۆى هاویشته دەرى و نەراندى... دێوه كان بۆراندیان... دایكى شازادە لە كەلێنى دەرگای ئەشكەوتە كەوه، هەموو شتیكى بەچاوى خۆى بینی... بەهەردوو چاوى خۆى بینی... شازادە تا توانى كوشتى و بریندارى كرد... بەلام... بەلام دێوه كان زۆربوون و شازادە خۆى تەنیا بوو... لەپر... لەپر دێوى سپى سەرۆكى هەموو دێوه كان... نەراندى و خۆى گەیانده شازادە و بەهێرشى، سەرى شازادەى لە لەشى جیاكردەوه... لەشى بێ سەرى شازادە... لە

سووچیکێ حەوشە کەدا و... سەرە کەشی... لە سووچیکێ تردا، دا کەوت... خۆینی شازادە لە نێو ە راستی حەوشە کە رژابوو.» ئە سەری نە کانی دایە گەورە دە رژایە سەر بسکی کە مەند و ئە سەری نە کانی کە مەندیش بە سەر گۆنایدا دە رژا. دایە گەورە دە بینا لاند، بە لام کە مەند دە سەر دار نە بوو: «بلی... تۆ خودا بلی... درێژە بە... تۆ هەموو کاتی تاکوو ئەم شوینە دە گێریتە وە... ئە ی شاپەری چی؟... ئە ی شاپەری چی بە سەر هات؟» گریان و نالە، دایە گەورە ی خستبوو گێژاوی فرمیسکە وە. کە مەند بە مستە کانی مە مە شل و پوچە لێ کانی دایە گەورە ی دە کوتا. دایە گەورە کە مەندی خستە سووچیکە وە و هەستا و لە بەرانبەری راو هستا. چاوە سوور و خە مینە کانی بری بە نێو چاوانی کچە کە و گوتی: «شاپەری؟... شاپەری کە هەموو شتیکی بە چاوە بینێ و دیتی سەری نازداری مێردە کە یان بریو... نە ی توانی تۆ قەرە بگرت و لە شوینە کە ی هاتە دەری... لە ژێر خان هاتە دەری... قیژاندی و خۆ ی خستە سەر لە شی بێ سەری مێردە کە ی... بە لام... بە لام... دیوی سپی خێرا... بسکە کانی گرت و هاویشتی بە پستی خۆ ی و لە گە لێ لە شکرێ دێو هە کان، لە چاوتروو کانی کدا و نە بوو.» کە مەند بە سەر سوور ماوی بە وە پرسێ: «ئە ی دایکی شازادە... ئە و... ئە و چی کرد... ئە و چی بە سەر هات؟» دایە گەورە نالاندی و گوتی: «ئە و پیرێژنە بێ با یە خە... ئە و... ئە و... سە گە... ئە و لە چکە کە ی تە پاند بوو نێو زاری بە وە و خنکابوو... بێ دە نگ سەیری دە کرد... نیتوانی لە جیگە ی هەستی... ئە و سە گە... هێشتا دە لال بوو... هێشتا جوان بوو... ترسا و نە هاتە دەری... لە خۆ ی ترسا... سەیری لە شی کورە کە ی کرد و شتیکی نە گوت... شاپەری بێشیان خۆ برد... شاپەری بێشیان خۆ برد...» دایە گەورە لە بەر پێی کە مەندا لە سەر خۆ چوو، کە و تە سەر زەوی بە کە.

(خاتوو قەشە نگ بانگی کرد: «کە مەند... خاتوون... خاتوون کە مەند... میوانت بۆ هاتوو.» کە مەند بە ئارامی چاوە کانی کرد وە و بە ئە ستم هەستا و لە سەر تە ختە کە ی هاتە خوار وە؛ بە لام سەری گێژی خوار و دیسانە وە دانیشت. تە ها دەرگای کرد وە و وە کو نامۆ بیک هەنگاوی نایە ژوور وە.

کاتی چاوی بە کە مەند کەوت، لە پێر حالی گۆردرا. رەنگی رەش بە دەور چاوە کانی کە مەندا ئە لقی بە سستبوو. لە و ژنە چاوە سەوزە، لە و ئاسکە دەلالە، کە سەر دە مانیک، کۆتی ئە وینی خستبوو ملی ئە و، ئیتر شتیکی نە ما بوو. تە نیا مشتێ پێست و ئیسقانی لێ ما بوو. فرمیسک لە چاوانی تە ها دە هاتە خوار: «ئە مە ئە و شوینە یە کە بۆی دە گە رای؟»

کە مەند وە لامی نە دایە وە و تە ها چوو پێشە وە و دیسانە وە سەیریکی ژوورە کە ی کرد. تە نیا شتی کە کە مەند لە گە لێ خۆیدا هێنا بووی، گۆزە لێ کە و تابلۆ بیک لە دایە گەورە بوو.

تە ها گوتی: «ئە من دیسانە وە لە گە لێ دوکتۆر باسی تۆم کرد وە، دوکتۆر دە لێ تۆ دە بی چە ند رۆژیک لە نە خۆش خانە دا بە خوی بە لکو فشاری خۆیت بێتە وە سەر خۆ، پاشان عە مە لێ دە کا و ئینجا... هەموو شتی... بە خۆشی تە وا و دە بی... و ئینجا...»

بە ئارامی لە تە نیشت کە مەندا دانیشت و دە ستم سارد و لاوازە کانی ژنە کە ی گرتە نێو دە ستمە گەرم و پێر هێزە کانی خۆ ی و گوتی: «تکات لێ دە کە م... گالته بە گیانی خۆت مە کە... هەموو شتی لە بێر بەر وە... هە ستمە با برۆین تا درەنگ نە بوو برۆین و لە نە خۆش خانە دا بە خە وە... لە دوا ی ما وە بیک...»

کە مەند بە دە نگ بیک وە کو ئە وە ی لە نێو چالیکە وە بێتە دەر، وە لامی دایە وە: «ئیتر درە نگە... خۆت ئازار مە دە.»

تە ها قییراندی: «مە گەر چی بوو هە... خۆ من... خۆ من پێو هندی خۆم لە گە لێ (ئە و) دا بریو قەت تە لیفۆنیشی بۆ ناکە م... تۆ خودا بۆ هەر وا خەریکی خۆت دە کوژی؟... ئاخێر بۆچ لە بیری من نیت... مە گەر...»

کە مەند نالاندی: «تۆ...؟»

نیگای کە مەند پستی مێردە کە ی هەژاند. لە دوا ی ساتی تە ها بێ خودا حافیزی لە ژوورە کە دەر کەوت. کە مەند بە هەر جۆری بوو خۆ ی گە یان دە

دەمری. کەمەند سەیری کاتژمێرەکەی کرد. نێزیکەی دوازدەی نیوهرۆ بوو. لێوکانی دایە گەورە تەکانیان خوارد. کەمەند بۆ لای هەڵاتەوه. دەستەکانی لە دەستی خۆی گرت و ماچی کرد: «دایە گیان... چیت دەوی؟» برژانگەکانی دایە جوولایەوه و لە دواى ماوەبیەک چاوهکانی کردەوه و سەیرێکی کەمەندی کرد و بەهێواشی گوتی: «ئاو». کەمەند ئاوی بۆ هێنا و ئەو تێکۆشی ئاوهکە بخواتەوه ئینجا سەری بەرەو لای دەلاقەکە سووڕاندەوه و بۆ گۆزەڵەکە روانی. کەمەند گوتی: «بابە، دوینی شەو، دەپەویست بێشکینێ... بەلام من نەمەهیشت.» دایە گەورە نالاندی: «ئەتەوی درێژەى چیرۆکەکت بۆ بگێرمەوه؟» کەمەند گوتی: نا... نا... ئیستا نا... بەیڵە بۆ دواى چاکبوونەوه... بێدەنگ بە دایە گیان.» بەلام دایە گوتی نەدا و دەستی پێکرد: «مانگی دواتر... مامە... برای باجی... لە دى را هات و هەموو شتێکی گێراوه... لەباتی گۆلبەهاریش ئۆقرەم گرت... گۆلبەهار... دوو سێ رۆژ لەلای سالار دەمینیتەوه... نە ئاو دەخوات و نە نان... بابی سالار پیتی دەلێ... یانێ... بەسالار دەلێ... برۆ بەزۆر... کاری تەواو بکە... بەلام سالار... کە... سالەها گیروودەى گۆلبەهار بووه... دەلێ نا... کاتێ خۆی رازی بوو ئینجا مارهى دەپریم... بابی سالار لەشى گۆلبەهار بەقامچییەکەى رەش دەکاتەوه... بەلام... گۆلبەهار... رازی نابێ مارهى بۆ سالار بپرین... سالار دژی بابی رادەوهستى و دەلێ: کارت بەسەرپهوه نەبێ. بابی دەلێ: تۆ پیاو نیت تۆ دەترسی... هیشتا لە مردووی «دیاکو» ش دەترسی. بابی سالار هیندە قسەى بۆ دەکات، تاکوو سالار... سویند دەخوا... ئەگەر... هەتا حەوتووینیکی تر، گۆلبەهار خۆی رازی نەبێ... بەزۆر... مارهى دەبرێ... هەوالەکە دەگاتە گۆلبەهار... شەوی دواى... ئاگاداریان دەکا... کە «من... رازیم... حەمامەکە رێکخەن و مەلا بیتن... بەلام بەو مەرجه کە مالهکە چۆل بکەن... کەس نەزانێ... چۆن شەرم دەکا هیشتا چەن رۆژ لە مالتویرانییەکەى راینه‌بواردوو»... سالار زۆر خوشحال دەبێ و هەر ئەو شەوه... فەرمان... دەدا... حەمام گەرم بکەن و کەسیک

دەنێری تاکوو لەشى گۆلبەهار بشوا... سالار فەرمان دەدا مال چۆلکەن... گۆلبەهار دەرواته حەمام... لەویدا ئافەرته حەمامچییەکە بەنەشتەر دەکوژی و سواری ئەسپێ دەبێ و بەرەو دى دەیتەقینێ... بەزویى سالار لەم کاره ئاگادار دەبێ و دەووی دەکەون... کاتێ گۆلبەهار دەگاتە بەرەوه... جگە... لە... مامە... کەسێ لە مال نابێ... لە مامە... شوینی گۆری دیاکو دەپرسی... سواریەکان لە دوورەوه دەردەکەون... گۆلبەهار دادەبەزێ و دەچیتە سەر گۆری میردەکەى و... هەر... لەویدا... شارەگی... گەردنى خۆی بەنەشتەر دەبرێ... کاتێ... سالار دەگاتە بەرەوه گۆلبەهار... دواىین هەناسەى دەکیشێ... سالار... کە... گۆل... بەهار... بەو شێوه... دەبینێ... بە... فیشە... کى خۆی دە... کو... ژى»

(بەدەنگی پرمەى گریانی دایکی، کەمەند، چاوهکانی کردەوه و بەپەشۆکاوییەوه چوو بەر دەلاقەکە. لەسەر بەردێک، لە تەنیشتی حەوزەکە، تەرمی دایە گەورەیان دانابوو و شەدەکیان بەسەردا کیشابوو. دایکی دەگریا و بابەش لە سووچیتکا راوەستابوو. خاتون قەشەنگ لە تەنیشتی دایە دانیشتیبوو، دەستەکانی ئەوی گرتبوو. کەمەند هەستی کرد دایە گەورە بەئارامی و ئاسوودەیی نوستوو. گەراپه‌وه و سەیرێکی گۆزەڵەکەى کرد.

چوو بەرەوه و لە ئامیزی گرت. هەستی کرد گۆزەڵە نەخشدارەکە، خەریکە گەرم دەبێ. زاری لەسەر زاری گۆزەڵە دانا و قیژاندی: «دایە گەورە... دایە گەورە... دایە گە... و... ره...» دەنگی ئەو لەنیو گۆزەڵەکەدا شەپۆلی دەدا و کاتێ دەگەیشته بن گۆزەڵەکە دیسانەوه دەگەراپه‌وه زاری. پیتیەکانی کەمەند لەرینەوه و بەئارامی کەوتە سەر زەوین. هەستی کرد خەریکە لە گێژاویکی مەستانەدا نوقم دەبێ.)

(دوکتۆر گوتی: «بەداخه‌وه فشاری خوینی زۆر لە خواره‌وهیه... هەر وه‌ها قەندی خوینی زۆر هاتوو ته‌ خواره‌وه... برۆ ناکەم چاک بێته‌وه... پیم وایه نابێ هیچ شتیکی خواردبێ... باش خزمەتیان نەکردوو... ئەنا ئەوه‌نده زوو

و ئەو حاڵە نەدەکەوت.»

تەها، سەری داخست و ئارەقی پژاند و خاتوون قەشەنگ گریا و گوتی: «چەند پۆژتیکە تەنیا کەوچکیتکی خواردەمەنیشی نەخواردوو... هەلبەت نەلین نەبوو... نا... بەخودا... بەگیانی خۆی هەموو پۆژی چیشتم بو بردوو... بەلام... خۆی نەبخواردوو.»

تەها بەگریانەوه گوتی: «ئاغای دوکتۆر... ئەگەر دەزانن چاک دەبیتەوه... دەبێمە هەندەران.» دوکتۆر بزەبیتکی گرت و گوتی: «کەس هێچی بۆ ناگری... بەخودای بسپێرن.»

(کەمەند بەئارامی پیتی نایە نیوژووری کۆن و ماندوو و دارووخواوی ئەویەری حەوشی مائی خاتوون قەشەنگەوه.

هەموو شتی لە جیتی خۆی بوو... گۆزەلەکە وەکۆژیلەمۆ دەسووتا. کەمەند، هەستی کرد، هەر سات، پەنگە، گۆزەلەکە گر بگری. گۆزەلەکە وەکۆ بەردیتی ناگرینی لی هاتبوو. چوو بەرهوه و گۆزەلەکە هەلگرت. دەستی کیشایە پەیکەری گۆزەلەکە و ئیسقانه ساردەکانی گەرم بوونەوه. زارە ساردەکە نایەسەر لیواری گۆزەلەکە و قیژانندی: «دایە گەوره... گۆلبەهار... دیاکو...» دەنگەکە لە گۆزەلەکە شەپۆلی دا و کاتی گەیشتە بن گۆزەلەکە، گەرایەوه زاری کەمەند. کچە ساردەکە، ئیستا، ببوو بەشەپۆلی گر و ناگر.

سەری برده دواوه و سەیری گۆزەلەکی نیو دەستەکانی کرد. گۆزەلەکە بەتین و گر، لەسەر دەستەکانیدا دەسووتا. هەردەم و کاتی بەشێوهی بیک دەردهات. هیندی جار بەتەواوی دەبوو بەچاو. چاوگەلی رەش و مردوو... چاوەکانی دایە گەوره دەبوو بەلەشی بی سەری دیاکو و سەری بی لەشی ئەو. هیندی جاریش دەبوو بەئەسەری و دەتکا. شێوهی دەگۆرا و دەبوو بەگۆلبەهار، نوێ بوو کیتکی خویناوی. گۆزەلەکە دەبوو بەکەمەند و دەبوو بەگوریتس و دەپیتچرایە لەشێوه.

گۆزەلەکە هاتبوو کۆل. کەمەند هەستی کرد گۆزەلەکە رەنج دەکیشی و لە

خۆیدا سەرپێژ دەبی. لە داخی سالیەها رەنج و ئاپۆرە دەسووتا. گۆزەلەکە دەبوو گۆزەبەک کە لە تەواوی پەیکەرهکە خوین دەتکا. خوین لە گۆزەلەکە دەپژایە دەرەوه. خوین و زوخ لە قامکەکانی کەمەندەوه دەرپژایە سەر زەوی. کەمەند بەشێوهی بیک نامۆ سەیری گۆزەلەکە دەکرد. هەستی کرد گۆزەلە، لە سووتان و خویناو رشتن و رەنج و ئاپۆرە ماندوو بوو و دەبەوی خۆی لە دەستی خۆی رزگار بکا. گۆزەلەکە ژانی گرتبوو، بالەفەری دەکرد. گۆزەلەکە ئیتر خۆی نەبوو. ئیش و خەم و خوین بوو. وینەیی خوشەویستەکانی کەمەند بوو. کەمەندی بوو کە دەپیتچرا بەتەواوی لەشێوه. گۆزەلەکە لە تاوی سالیەها و رەنج و جوداییهوه ئیشی دەکیشا و دەینالاند.

کەمەند قیژانندی و بەهەر دوو دەستی، گۆزەلەکە بەرزکرد و لە زەوبینیدا.»

دوکتۆر ئاماژەیی کرد. دوکتۆر ئاماژەیی کرد. خاتوون قەشەنگ نالانندی و بەئارامی چاوی لیک نا و پارچە سپییەکە بەسەر کەمەندا کیشا.

به لām رواله تیکی نامۆ و جوانم دههاتمه میشک که پیم و ابو، په ربیبه. یان سه لکه تور، وه کو بالۆنی لی دههات. ناوی «نشمین»، رهنگی سه وزی دهخسته میشکمه وه. کاره با، پیستیکی قاوه بی بو. ناوی که ژالم که ده بیست، رهنگی سوور ده خزایه میشکمه وه و له شم گهرم دادههات. نه مده زانی بۆچ وام به سهر هاتبوو.

دلّم هه لده شیوا و نه مده توانی ههنگاو هه لّینم. دایکیشم ههر به رده وام وه دواي خویدا رایده کیشام. دایکم هاواری کرد: هۆی... هۆی حه مه... حه مه ئاسیه... دوو کورسیش بۆ ئیمه بگره»

له دهنگ و هه رای دایکم تیگه ییشتم کاتی ریکه وتنی پاسه که یه. دایکم گوتی: «دا لاوه نابیئن کوره که کویره... لاوه ن با سوار بیین.»

کویری یانی پانتایی رهنگیکی سووتا و له میشکی تۆدا. هه موو که س واده زانن کویری، شووراییکه له تاریکی. به لām لای من پانتایی رهنگیکی سووتا و بوو. چونکه هه موو سالی به هاری من ده سووتا. رهنگه کانی به هار بریتین له سه وز و سوور و زهرد و هه موو رهنگه ناسک و جوانه کان؛ به لām بۆ من ئەو رهنگانه سووتا و بوون. هه رکه به هار دههات و بۆنی ریواس ده که وته نیو بازار و کۆلانه کان و ماله کان، من کویر ده بووم. هه موو سالی له ته مه نی ده سالانه وه به م لا، به هاره کانم کویر ده بوون هه رکه ریواس نه ده ما، ورده ورده، پروناکی ده که وته نیو چاوانه وه و هاتوچۆی رهنگه سووتا وه کان رواله تی، که سه ته ما و بیه کان و شتومه که سه سوور پهینه ره کان، هیدی، هیدی، له میشکمه لاده چوون و ئیدی هیچ ئاسه وار تکیان لی نه ده ماوه؛ به لām ئەو نا هومیدییه کوشنده ی وا له و هرزه سووتا وه به جی ده ما، بالی به سهر هه موو و هرزه کانی ژیا نمدا، ده کیشا. دایکم بۆ لای دوکتوره کانی ده بردم و ده گریا و حه بی ده خست به قورگمدا، له تال و تورش ده رخوا ردی ده دام؛ به لām هیچیان چاری دردی من نه بوون، هه تا قۆناعی کۆتایی. به رپرسی قوتابخانه که مان شوینی ره وان ناسیکی به دایکم دا و گوتی: «بیبه بۆ لای ئەو، له تاران ده ژی،... پیم وایه چاری ده کا.» دایکم

سوجه ماری خه یال

بۆنی گولّه نیرگز و بادمه تازه کان هه وای ئاخنیبوو. حه ک چه نده خو ش بوون ئەو بۆنانه، مه ستیان ده کردم. ئاره زوم بوو، دواي ئەو مه ستییه هیچ شتیکی تر نه بوایه و میله کانی کاتژمیر له گه ران بوه ستابان؛ به لām نه ده کرا. له دواي ئەو مه ستی و سه رخو شیییه، تاریکیم بۆ ساز کرابوو. کویری و ئاژاوه و سه رلیشیواوی... ئای چه نده پیس بوو ئەو سه ر لیشیوانه. دایکم ده ستی گرتم و وه شوینی خو ی راکیشی کردم و به تووره بییه وه گوتی: «نه که وی... ئاگات له خو ت بچ... شوینی من بکه وه.»

ههر وه کو مندالکی په شیو و ترسنۆک به شوینییدا راده کیشرام و دیه نی ده م و لیوی دایکم دههاته وه بیر که به رده وام ده کرایه وه و ده به سترایه وه، وینه ی ده گۆری و پان ده بۆوه و کیشی دههات.

وه کو شیتم لی هاتبوو، که ده چومه ئەو دۆخه وه، رواله تی راسته قینه ی شتومه که کان و ته نانه ت که سه کانیش له میشکمه، ده گۆردان. کاتی ناوی شتی یان که سیکم ده بیست، رهنگه کان له میشکمه ده که وته په له قازه و هاتوچۆیان ده کرد، جار جاریش هیندی له ناوه کان تووره یان ده کردم و ههسته کانیمان دهه ژاند. بۆ وینه، هه ر چه ن باش ده مزانی گولّه نیرگز چلۆنه، به لām هه رکه بۆنی دههات به لووتمدا، نه خشی «په ری» ده نیشته نیو میشکم. خو من قهت په ریم نه دیوه و پیمش وانیه که سیش دیبیتی،

گوتی: «ده تبه». نیوهی خه رچی زه ماوه نده که می هه لگرت و بو تارانی بردم.

دوکتور زوری گوت و زوریشی پرسیار کرد و گوتی: «شتتیک له میتشکتدا ریشهی کوتاوه... شتتیک گرنگ و نامو... ده بی بو خوت بیدوزیتنه وه... ده بی بگه ریتنه وه بو هه نگاوی یه که م بو نه و شویتنه ی بو یه که م جار کویترووی... بو ته منی ده سالانت... نه وه بزانه ته نیا خوت ده توانی یارمه تی خوت بدهی...»

سواربووین. همه ناسیه دوو کورسیشی بو نیمه گرتبوو. همه ناسیه گوتی: «دایه جیران... نه مه مه نسوور نییه؟» دایکم گوتی: «با... خوتنه تی... بو؟» همه ناسیه گوتی: «چوزانم بیستوومه ده سگيرانداره، وایه؟» دایکم گوتی: «با... بوچی ده پرسی؟» همه ناسیه گوتی: «هیچ که ژال یان خه ژال؟» دایکم گوتی: «بوچی... ده پرسی؟» همه ناسیه گوتی: «هیچ... ناخر... خو مه نسوور... هیشتا...» دایکم به توره ییبه وه گوتی: «پتوهندی به تووه نیبه. کاکه گیان.» ئینجا دهستی گرتم و به سرتنه وه گوتی: «چونی؟» وه لام نه دایه وه و خوم کرده خه وتوو.

ناوی که ژال که ده هات رهنگی سوور هه سوور بوو. نه سووتاوبوو، نه هه لقرچاو. عه شقی که ژال کچی پوورم، رایگرتبووم. که ژال گریا و گوتی: «پووری تو بیتو خودا منیش بهرن... به لئین بی قهره ی مه نسوور نه که وم... هه له دووره و چاوم لئی ده بی... ده رومه مالی باوا... قسه شی له گه ل ناکه م... ته نیا به نیله له گه لئانا بیتم.»

دایکم تووره بوو و قیژاندی: «نا... نا... ناکری... تو لیره به، ده بی خوی نه م شانویه ته و او بکات... ئیتر و هر پره ز بووگم... نابی که س له گه لیبی... ته و او.»

پوورم گوتی: «جیران... بو نه وه نده دلره قی.» دایکم گوتی: «نا... نابی... ئابروومان پیوه نه ماوه... دوکتور گوتوویه ده بی خوی ته نیایی... ناخر بو له قسه حالی نابن.»

گوتم: «دایه...» دایکم گوتی: «بیده ننگ... ریکه وه با برۆین.» چریاندی به گوتمدا: «که ژال قهراری لی پراوه... دی زووکه نه م به زمه ته و او که بینی باخه لی خوت... تاکه ی ناخر...» بزه بییکم گرت و رهنگی سوور میتشکی پرکردم. وه دووی دایکم که وتم و گوتیم نه دایه گریانه که ی که ژال.

پولی چواره می سه ره تای بی بووم. له وه رزی به هاردا گه راینه وه بو لادی. پووری گوتی: «له گه ل که ژال برۆن و باقه یه ک رتواس بینن.» من و که ژال دهستی یه کترمان گرت و روومان کرده شاخ. که ژال جلی سووری له به ردا بوو. به هار و جلو به رگی سووری که ژال و پیکه نینه کانان، هه ستیکی جوانی پی به خشیبووم. هه رکه گه یشتینه لای رتواسه کان، حاله گوردرا. شنه ی با و بونی رتواس، هه ستیکی ناموی له ده روومدا و رووژاند. له پر ده نگی گریانی کورپه بییکم هاته گوئی و راجله کیم و پرسیم: «توش بیست؟» که ژال لقی رتواسی هه لکه ند و گرتی به روومدا و گوتی: «چی؟ چیم بیست... سه یری که چه نده جوان و ته رچکه.» رتواسه که ی هینایه پیش و لق و پویه که ی هینا به سه روچاوما و پیکه نی. له ناکا، دل هه لشیوا و به رچاوم تاریک بوو. هیلنجم دا و رشامه وه. ده نگی پیکه نینی که ژال وه کو قاقای عفریته یه ک ته زی به له شمدا هینا.

که ژال گوتی: «چیبه؟ ئیره ییم پی ده به ی؟» قییراندم و له سه رخو چووم. کاتی وریا بوومه وه، دی هیچم نه نه دی. ته و او. بیوو به کاری هه موو سالییکم. به هاران و وه رزی رتواس کویر ده بووم.

باوه شم کرد به دایکمدا و پارامه وه: «نا... نا... مه رۆ... بو خاتری خودا مه رۆ... ناتوانم... نا... به ته نیایی ناکری.»

دایکم دووری لیگرتم و گوتی: «ده بی ته نیا بیت... ته نیا... خوت باش ده زانی... بیر له قسه کانی دوکتور بکه وه و بیده ننگ به.» گوتم: «ده باشه... لانی که م باوا یان باوکی که ژال... با یه کینکیان بین و هه ر بو نه مشه و له لام بیینه وه... هه ر ته نیا نه مشه و... له سه ی شه وه وه ئیدی که سم ناوی... دایه له به ر قه بره که ی باوکم... هه ر ته نیا نه مشه وه.»

دایکم به ته شه روه گوتی: «تا پاز... چلۆن ده پارپته وه... تف... بو؟ ... تو تا له م حاله... شه و رۆژ لیک ده که بته وه؟»

گوتم «تو خودا... تو چه زه تی...» دایکم قیژاندی: «به سیه... به سیه... یاست کردووم... ناخر... نه گبهت، قه رانیکت پین نه هیشتووم، بو وازناهیینی... چیت لیم ده وی... بوومه ته عه بدالی شاران... به گیانی خۆت نه مجاره ئیتر جاره که ی جارن نییه... ده بی باری نه و کچه چاره ره شه بخه ی به باریکدا... من به توون... به ته وهس؛ چاوی من دهرهات... نه و کـلـۆـله تاوانی چیه؟»

دهنگی که ژال دای چله کاندم «مه نسوور... مه نسوور کارئ بکه... چه نده قسه و یاس بیسم» چاوه جوانه کانی که ژال هاته نیتو پانتاییکی سوور و فرمیسیکی لی ده رژا. دهنگی که ژال وه کو گول ده و راهیه سه ر پانتاییه سووره که «من هه ر ئاواش خۆشم ده وی... به لام خه لک چی... پووری چی... ئای مه نسوور... ئۆقره م لی براره» هه ناسه بییکم هه لکیشا و که و تمه سه ر زه و بیه که.

دایکم هاته وه و له ئامیزی گرتم و گوتی: «پیاو به... پیاو... ده زانم سه خته... ده زانم... به لام چ بکه م... له بیرته دوکتور گوتی شه فا ته نیا له دهستی خۆتدایه... له بیرته...؟»

دهنگی هه را، هه راهیه ک رایچه کاندم «ئه مه مه مه نسوور نییه» «که سه ناتوانی کاریکت بو بکات، ده بی بچیته ده سالانته وه» «ئای مه نسوور کارئ بکه... هه ولئ بده... رزگارم که مه نسوور» دیسانه وه هه ستامه سه ریچ و گوتم: «باشه... باشه دایه گیان. به چاوان... هه رچی تو بلتی... باشه... باشه دایه گیان.»

دایکم گوتی: «هه ر له م شوینه وه که وه ستاوی، به سی هه نگا و ده که بته گۆزه ی ئاو و بوخچه نانه که وا بو م داناوی. وریای ئاگره که به نه کوژیتته وه... نه کا جانه وه وی... شتی قه رهت که وی.»

ته زیم و مووچرکیکم پیداهات. دایکم دهستی گرتم و بو لای ئاگره که ی

بردم و دهستی خسته سه ر باقه چیه که و گوتی: «ئه مانه ش په ل و پووش و چل و چیتو...»

دهستی بهردام و گوتی: «ئیدی من ده رۆم... وریابه مه نسوور... ئاگات له خۆت بی» دهنگی هه نگاوه کانی دایکم، وه کو دهنگی ده هۆل له میتشکمدایه نگی ده خوارده وه و وه خته بوو میتشکم بته قینی. گوتم: «دایه...» وه لامیک نه بوو. هاوارم کرد: «دایکه» هیچ بیدهنگی. رۆیشتیوو. دهستم کرد به گریان و نووزاندنه وه. ده شمزانی که سه نییه فریام که وی.

زۆری نه خایاند، که زانیم شه وه. بیگومان تاریکی ته وا وه تی که ژ و کیتی داگرتیوو. دهنگی سیسرکه کان و دهنگی قریقه کان، شیبای فیتیکی که ژ و خشه خشی گیانله به ره کانی تاریکی، دیه نی شه ویان ده ناخیه نیتو میتشکه وه. به په له خۆم بو لای قرچه قرچی ئاگره که کیشا و چه ن لقه چیتوم هه لگرت و خسته مه نیتو ئاگره که. هینده دهستم برده پیشه وه هه تا کزه له قامکیکه وه هه ستا. قامکم برد به ده مدا و به ئاخ و ئۆخه وه مژیم. به لام هه ست به مه ترسی ئه وه نده له ناخدا په ره ی سه ندبوو که نه گه ر هه موو قامکه کانم و ته واو ده ستیشم بسووتبایه، ههستم به سووتان و ژانه که ی نه ده کرد. له پر خشه بییکم بیست. دیسانه وه ته زیم. له شم بوو به سه هۆل. ئای کویری... چه نده پیس بوویت. له و ساتانه ی ترس دایده گرتم، لووت و ده م و گویم و ته واو ئازای جه سته م کویر ده بوون. ته نیا په نگه سووتاه کانی میتشکم ده مانه وه. نه ده نگ، نه بوون... ته نیا ده زمزانی گه و ره ترین ئاواتم ئه وه یه زیندوو بمیتم و خۆم له و مه ترسییه دوور بخه مه وه. ته وژی می کۆخه بییکی سه خت، سینگی داگرتم. ده ست و پیتم جوولانده وه و هه ناسه بییکم هه لکیشا و گویم هه لخست. دیسان خشه که هات. دهستم برد و له رزه له رز، به ردیکم له سه ر زه و بیه که هه لگرت و فریتمدا به ره و لای دهنگی خشه که. گویم گرت ئیتر خشه نه هات. گوئی قولاخ بووم. خشه هه ر نه ما. تۆزی هیمن بوومه وه. ده نگم ساف کرد و که و تمه گۆرانی خوتندن: «ئه سمه ر یارم جوانه... وه ک مانگی تابانه... ئه سمه ر...» خشه که

گۆرانیبیه‌که‌ی له‌بیر بردمه‌وه. چنگم خسته‌سه‌ر زه‌وین و دوو مشت کلۆم هه‌لگرت و فریتمدا بۆ شوینی خشه‌که و نه‌راندیم: «ئه‌سمه‌ر یارم... جوانه... وه‌ک... مانگی... تا... با... نه...» ئه‌وه‌نده‌ چنگم خستبووه‌ زه‌وییه‌که و به‌رد و کلۆم بۆ لای خشه‌که هاویشتیبوو که له‌جێ چنگه‌کانه‌وه، چالێکی بچکۆلانه‌ دروست ببوو. ماندوو بووم. که‌وتمه‌ هه‌سکه‌ هه‌سک. ئاو له‌ دم و لووت و چاوه‌ کویره‌کانه‌وه ده‌تکا. با ده‌هات و ده‌نگی سیسرکه‌کان وه‌کو فیشه‌ک به‌رده‌بوونه‌وه نیو میشکمه‌وه.

ئای کویری... بریا په‌نگه‌ هه‌لقرچاوه‌کان و ژیانه‌ بیده‌نگه‌که‌م دووپات ده‌بووه. خۆزگه‌ به‌چه‌ن رۆژ له‌مه‌وبه‌ر. ئای کویری چیت لێکردم. به‌نالنه‌ناڵ خۆم کیش کرد له‌ زه‌وییه‌که و خۆم دایه‌ به‌ر گه‌رمای ئاگره‌که. تۆزێ هێزم تیکه‌وت. ده‌مویست وه‌ک خۆشه‌ویستترین هانای ژیان، باوه‌ش به‌ئاگره‌که‌دا بکه‌م. به‌هه‌موو هێزه‌وه‌ فووم له‌ ئاگره‌که‌ کرد. هه‌موو هیزی گیانی خۆم فوو ده‌کرده‌ سه‌ر ئاگره‌که. ده‌منالاند و فووم ده‌کرد... ده‌پارامه‌وه و فووم ده‌کرد. له‌ ئاگره‌که‌ ده‌پارامه‌وه‌ تا له‌و کاته‌دا به‌هانامه‌وه‌ بیت و په‌ناده‌رم بیت.

ئاگر ببوو به‌په‌نام ببوو به‌که‌ژاڵ و به‌دایکم و پانتاییه‌ سوور و به‌رفراوانه‌که‌ له‌ میشکمه‌دا بوو. تۆزێ ئارام بوومه‌وه. ده‌ستم برد و گۆزه‌له‌ ئاوه‌که‌م هه‌لگرت و چه‌ن قومیکم لێ خواردوه‌وه. گۆرانی، گۆرانی و ئاگر، وزه‌ی ئه‌وکاته‌ی من بوون. ده‌ستم کرد به‌خویندن: «ئامۆزا تۆ بالا به‌رزی... ئامۆزا تۆ بۆ من فه‌رزی.» نه‌راندیم: «که‌ژاڵ تۆ بالا به‌رزی... که‌ژاڵ تۆ بۆ من فه‌رزی...» ئه‌هوه‌نتر بوومه‌وه. ده‌ستم برد و بوخچه‌ی نانه‌که‌م هێنایه‌ به‌روه‌ کرده‌مه‌وه. نان و په‌نیر و کفته‌ بوو. ده‌مزانی کفته‌کان ده‌ستوکاری که‌ژاڵه‌ به‌ئیشتیاوه‌ ده‌ستم پێکرد و پارووم گرت. ده‌مخوارد و ده‌مخویند: «ئای که‌ژێ گیان... که‌ژێ... ئاخ که‌ژێ گیان... که‌ژێ... ره‌ش ئه‌سمه‌ر گیان... که‌ژێ.» کفته‌کان زۆر به‌تام و چیش بوون. ده‌ستم برد و به‌شوینی کفته‌ گه‌رام. شتیکی دیکه‌م به‌رچنگ که‌وت.

«ئای... که‌... ژێ... گ... ی... ان... که‌... ژ... ئ...» نا... نا... نه‌مده‌توانی بروا

بکه‌م. دایکم ریتواسی نابوو له‌ لای نانه‌کان. گه‌رم داهاتم. گۆرانی و کفته‌ و ئاگر له‌ هه‌ست و بیروم دوورکه‌وتنه‌وه. شیت بووم... هاریووم. نه‌راندیم و تا ده‌ستی دا، ریتواسه‌که‌م فریادا. هێنده‌م قییراند و خۆم به‌ولا و به‌ولا کوتا که‌ ته‌واو هیلاک بووم. له‌ پیر ده‌نگی شکاندنێ به‌رگویم که‌وت. ترسام دلۆم داخووریا. ئای دایه‌ ئه‌م په‌نه‌ چی بوو به‌سه‌رت هێنایم. بۆن هات... بۆن... بۆنی کز. بۆنی چیسوی ته‌ر له‌ ئاگردا. بروام نه‌ده‌کرد. په‌لم کوتا و گۆزه‌ شکاوه‌که‌ که‌وته‌ به‌رده‌ستم. زه‌وییه‌که‌ ته‌ریوو. ده‌ستم برد، په‌لم کوتا، بۆنم کرد، ئاگره‌که‌ کوژابوووه‌ و ئیتر زه‌وین و زه‌مانم لێ ببوو به‌سه‌رای مه‌رگ. نه‌راندیم. به‌ته‌واوی هێزه‌وه‌ نه‌راندیم: «دایه‌... دایکه‌... که‌ژێ... که‌ژێ... ئای که‌ژێ گیان.» به‌لام ته‌نیا بووم که‌س نه‌بوو. ده‌نگی ته‌نیایی من که‌سی رانه‌ده‌چه‌له‌کاند. بێ په‌نابووم. هه‌موو ژبانی ئه‌و کاته‌م که‌ بریتی بوو له‌ گری ئاگر و خه‌یالی که‌ژاڵ و گۆرانیبیه‌کانم، خاپووربوو، مرد. هیچ نه‌مابوو. گه‌رووم گیرا و وشک هه‌لگه‌را. نه‌مده‌توانی ده‌نگ هه‌لێنم. ده‌له‌رزیم و هه‌لده‌کورمام. له‌ هورووژمی زه‌ریای ترسدا، هیچ ده‌نگیکم نه‌ده‌بیست. نه‌ده‌نگی شیبیا، نه‌ده‌نگی سیسرک و نه‌قووڕه‌ی قریۆقه‌کان. هه‌رچی بوو له‌ میشکمه‌دا بوو. له‌ ناخمه‌دا بوو. شه‌پۆلی ترس و گرمه‌ی مه‌ترسی و زه‌مه‌زمی ئه‌و دلێ بێچاره‌مه‌، که‌ری کردبووم. زۆری نه‌خایاند، بری هاتمه‌وه‌ سه‌رخۆ. بۆن هات. بۆنی توندی ریتواسی تازه‌هات. دلێ به‌یه‌کا هات و چیم خواردبوو، هێنایمه‌وه. دل و ده‌روونم وه‌خته‌ بوو بێته‌ ده‌ری. له‌ پیر هه‌ستم کرد که‌وتومه‌ته‌ نیو چالاوتیکی زۆر قوول و ره‌شه‌وه. هه‌ستم کرد، هێزیک به‌ره‌و ناخی چالاوه‌که‌ ده‌مکیشی. تلم ده‌خوارد و وه‌خته‌ بوو بچم چهند جار ریشامه‌وه‌ و هه‌ناسه‌م پێداهاته‌وه. له‌ پیر هه‌ستم کرد ده‌نگی گریانی گۆرپه‌بێک ده‌بیسم. راجله‌کام. یه‌کسه‌ر ببووم به‌گۆی. گویم هه‌لخست. جارتیکی دی ده‌نگه‌که‌ له‌ ده‌روونی خۆمه‌وه‌ هه‌لدی. یانی چی؟ هه‌ر ئه‌مه‌م که‌م بوو. خشه‌بێک هات. خشه‌ی نه‌هامه‌تی، بۆ چه‌ن ساتی هه‌ستم کرد ئه‌و ده‌نگه‌ هه‌ر له‌ بیروم هه‌ستی خۆمه‌وه‌یه. گویم گرت. خشه‌هات. خشه‌ی

نەگبەت و نزيك، نا... خشە ھى دەرەو ھە بوو. لە دەرەو ھى جەستە ھى من. ترسام و كشامە دواوہ. دەنگى كەژالم ھاتەو ھى بىر مەنسور توڭيانى من تەواوى كە... تەواوى كە... تەواوى كە...» قىراندم: «دايە... دايە جىران» بەلام بىدەنگى و ھىچى تر. پتر كشامەوہ. ھەستم دەكرد لەنيوان ئەو چالاوہ پرمە ترسيبەدا بەرەوخوار خلۆر دەبەوہ. ھەستم دەكرد لەبني چالاوہ كە نزيك دەبەوہ. ھەستىكى نويم پەيدا كرددبوو. پيم وابوو شتى لەبني ئەو چالاوہدا، چاوەروانمە. خشە ھات. خشە. بەپەلە خۆم كيشايە دواترەوہ. خشە. پاكشام. دەم وشك ببوو. ناقم گىرابوو. شتى لەبني چالاوہكەدا، چاوەروانم بوو. شتىكى ھەرەكۆن و لە ھەمان كاتيشدا نوئى. دەنگى گريانى كۆرپەكە ھات بەگويمدا. خشە و شيبا و بۆنى رتواس جوولە ھى لى پريبووم. شتى چاوەروانم بوو. خشە ھات. گەيشتمە بن چالاوہكەوہ. كەژ و كىبوو. كۆرپەبىكى ھەشت، نو مانگان لەنيو ديمەنيكى سەوز پاكشابوو و گغە و بئە ھى دەكرد. خشە ھات. كۆرپە زۆر شاد و بەدەماخ بوو. بۆنى رتواس ھات. خشە ھات و شتىك خزيا ھەريپى راستم. لەرزيم. شتەكە نەجوولايەوہ. «پياو بە پياو» ئۆقرەم لى براوہ... كارى بكە» «كۆرەكەم كۆپرە... عاجزە.» «دەبى ئەو شتە بدۆزيتەوہ... ھەموو شتىك لە دەستى خۆت دايە.» شتەكە كەوتە بزواتن و خۆى بەرەو ئەژنۆم ھەلكيشا. وشك ببوو. بى جوولە. ھەست و خوستم لى پرابوو. ھىز و توانام نەمابوو. ئفليج داكەوتبووم. كەوتە نيو چالاوہكە و بەرەو خوار دەبوومەوہ، بەرەو بنى چالاوہكە خلۆر دەبوومەوہ، خۆم لە لچى چالاوہكە دەبينيەوہ. كەوتەكەم ھەر دووپات دەبۆوہ. ديمەنيكى سەيربوو. سروە ھات و بۆنى رتواس ھينا. پياوئى لە تەنيشت كۆرپەكەدا خەوتبوو. خشە ھات. شتەكە خۆى كيشايە سەر رانم. شتى دريژ و سەوز خۆى خشانە لای پياوہكە. كۆرپەكە كەوتە سەر سەك و سەيرى شتەكە ھى كرد وا خۆى خشانەبوو سەر گەردنى پياوہكە. سروە ھات و بۆنى رتواسى تازە ھىنا، كۆرپە گغە و بئە ھى دەكرد و دەستى بۆ پياوہكە دەكيشا. با...بە...

با...با؛ كۆرپە پىكەنى و شتەكە خۆى ئالاندە دەور مىلى بابە. شتەكە خۆى كيشايە بان زگم. سروە ھات و بۆنى رتواسى ھينا و بابە نەراندى و كۆرپە راجلەكى. بابە ھەستا و دەستى گرتە ھەر دوو چاويەوہ و بەردەوام نەراندى و دواى قەدەريك كەوتە سەر زەوييەكە. سروە ھات و بۆنى رتواسى تازە ھىنا و بەرچاوى كۆرپە تاريك بوو. تاريك بوو... تاريك...

نەراندم و چنگم خستە دەور گەردنى مارەكە. كەوتە بن چالاوہكەوہ. سوچجەمارىكى ئەستور و بۆندار، لە دەورى كۆرپە بەرچاوى تاريكەكە ئەلقە ھى بەستبوو، و بەتوندى دەيگوشى.

سروە ھات و بۆنى رتواسى تازە ھىنا. ماريكى قەلەو بوو. سامناك بوو. چووين بەپەكدا. من لە مارەكە بەھىزتربووم و ئەو لە كۆرپەكە، لە كۆرپە بەرچاوى تاريكەكە، بەھىزتر بوو. بەستەزمان كۆرپە بەرچاوى تاريكەكە لە ھەلاكاتى مردندا بوو. رۆيشتمە ھاناياوہ. بۆن دەھات. نينۆكەكانم چەقبيوونە گوشت و خوين و ئيسقانى مارەكە. خوين بەلای قامكەكانەوہ دادەچۆرا. تۆلە ھى بابەم و ھەشت سال ژيانى بى بەھار و چاوە تاريكەكانى ئەو كۆرپە ھەژارەم، لەو مارە كەردەوہ. رزگاربووم. تەنيا دەنگى ھەسكەھەسكى ھەناسەكانى خۆم دەبيست. جەستە ھى دافليقاوى ئەو مارە زەردەلەم فرىدايە سووچىكەوہ. ئارام بووم. روانيمە دەوروبەرى خۆم. كازيوە بوو و باوہش باوہش رتواسم بينى كە بارانى تيشكە زىپنەكانى ھەتاويان ھەلدەمژى و دەنگى داىكم كە ھاوارى دەكرد: «مەنسور مەنسور و رەنگى سوورى كراسەكە ھى كەژالم گيان كە لەنيوان ئەو دەشتە سەوز و جوانەدا، ديمەنيكى شيرين و ئاشنابوو.

و پياوېک و وشتريک. دواى چهن رۆژ، بازرگانې ربهن و بهرشکست، رېي کهوته نهوئ. لهو سهري بياوانه کهوه بهخه م و په ژاره وه دههات و سهوداى دؤزينه وهى خه زانه يېک له سهري دابوو، به لکو کاروبارى خوى ديسانوه، رېک بخات.

بازرگان گه يشته لاي قه فهز و به سه رسوورما و بيه وه، سه يري بوونه وهر و قه فهزى کرد. پېي و ابو نهو بوونه وهره زؤر سامناکه. دانېشت و ههر سه يري کرد. ده ستى برد تا قه فهز بجوولېنې، به لام نه يتوانى. قه فهز تا ناخى زهوى رۆچووبوو. بازرگان شهو و رۆژتيک ههر سه يري نهو بوونه وهره ي کرد. له ناکامدا، هه ستا و رۆيشت و پاش چهن رۆژي له گه ل جه ماوهر يکي سه يردا. گه رايه وه. هه موويان به سه رسوورماوى و پېيکه نېنه وه سه يريان ده کرد که وه کوژن ده گريا و وه کو پياو ده يقيراند و وه کو و شتر ده يبوراند. کچيک رۆيسته به ره وه و تۆزى گوشتى خسته نيو قه فهز. بوونه وهر خواردى. کوړي تۆزقالتى گياى خسته بهرى و بوونه وهر خواردى. پياوې هه لمه تى دا و ده ستى کرد به له راننده وهى قه فهز، به لام نه يتوانى بيجوولېنې ته وه. بازرگان رووى کرده خه لکه که و گوتى: «بيدهنگ، بيدهنگ... نه مه هى منه... ههر که سيکتان بيهه وئ بيبينى يان خواردنى پې بدات، ده بې پارهم بداتى، ده بې خه لاتى بکات.» نېنجا ده ستى برد و شه دهى ژنه کهى وهر گرت و کيشاى به سه ر قه فهزدا. نهو جه ماوهره شريوش و پاپه تيه که تا نه وکاته ژيانىکى ناکوک و پر له چه رمه سه رى و نه داربان به سه ر هاتبوو، ههر کاميان، به په له، روو له سووچيک، رۆيشتن و پاش چهن رۆژي له گه ل چهن که س گه رانه وه. که سانې که وه کو خؤبان سه ودايېکى ناسنایان له سه ردا بوو.

لهو رۆژه وه، له هه موو لايېکه وه، خه لک بو ديتنى بوونه وهر و قه فهز له بياوانى کاره بايى رهنگدا، کو ده بوونه وه.

هيدي، هيدي، ديهايتيک و پاشان شارتيک له وئ سازکرا. شارتيک خه لکيک و شارستانيه تى که ناوهندى نه م شارستانه، بوونه وهر و قه فهز و

شوپۆش

با هه لى کردبوو، به گغه گف بياوانى نالؤزان دبوو. گيژه لووکه يېکى سه ير له ناخى بياوانه کاره بايى رهنکه که هه لى کردبوو. پياوې له گيژه لووکه که دا، بې خواستى خوى، ده سوورايه وه. پياوکه که وتبووه ته قالا يېکى بې نه نجامه وه، به لام بو ساتيکيش لهو دؤخه رزگارى نه ده بوو. له گه ل گغه گشى باى شرو شي تدا، ژنيکى سپى پوش که هه وسارى و شتر يکى زهردى به ده سته وه بوو، به هور و ژميکى ناديار، به ره وه گه رده لووله که راپيچ ده بوو. ژنه و و شتر، ده سته وه ستان، له به رانه رى باى توورده دا، که وتنه نيوان گيژه لووک و له گه ل پياوکه که وتنه سووران.

با به هيزتر بېوه. نه وهنده که ناسمانى پراوپر کردبوو له هه ور. کو مه له هه ورى زهرد و ته ماوى. ژن و و شتر و پياو له سووراند بوون که باران دا يکرد. باران، باران. زهرد، زهرد ده بارى و ده ستى کاره بايى رهنگى ته ژى ده کرد له رهنگى زهرد. هينده باران بارى تاکوو له ده ورى نهو گيژه لووکه دا، قه فهزى سازبوو له جنسى ليږدى باران. سخ و سفت.

دواى ماوه يېکى زؤر، باران پاره ستا، ئيدى با نه ما بوو. زه وين ههر زهرد و ناسمانيش ههر له گوينى زهوى بوو. هه موو شو تيک بيدهنگ بوو. له نيو قه فهزه که دا، بوونه وهر يکى ليکدراوى سن چه شنه داکه وتبوو. ماندوو، ده رده دار و بيدهنگ داکه وتبوو. بوونه وهر يک، تيکه لاو له ژنيک

بازرگان بوون. رهنگی ژیان، رواله تی زهردی بیوانی داپۆشاندا. کۆشک و خانوو بهره و ئاسمان سهریان هه لێری و له هه موو جوور و هه موو چه شن و هه موو شتی له وێ پیدابوو.

ئیدی با، هه لێ نه کردهوه. بوونه وهر هه م گوشتخوور بوو و هه م گیاخوور. «که م خه رج و باش» ئه مه بازرگانه که ده یگوت. بازرگان ببوو به سه ره وکی هه موو بازرگانه کان و حکومه تیکی بوو خووی سازکرد. له هه موو ولاتانی جیهان، ده هاتن و پاره و زێریان خه لاتنی بوونه وهر ده کرد. تاکوو رۆژی، پیاوکی شریۆش، له نیوان جه ماوه ری ده ور قه فه زه که دا، پیدابوو. شریۆش سندوقیکی پر له زێر و پاره ی پی بوو. پاسه وانه کانی بازرگان له دیتنی شریۆش، قه لاس بوون، به لام هه رکه زێر و پاره که یان به چاو بینی، له لایان خووشه ویست بوو. شریۆش، هه موو رۆژی ده هات و پاره ی ده دا و به رانه بر به قه فه زه که، داده نیشت و مات و بیده نگ هه ر سه یری بوونه وهره که ی ده کرد. رواله تی بوونه وهر شریۆشی ده خسته بیر شتیکی هه ره کۆن. خووی نه یده زانی که ی و له کوئی، به لام ده یزانی جاریکی دیکه شتیکی وه ک ئه م بوونه وهره ی له شوینی کدا بینیوه. هه رچه ن بیری ده کرده وه، بوئی نه ده چوو هه سه ربه ک.

بوونه وهر فیری شت خواردن له ده ستی مندالان و ئافه رته ان ببوو و هه رکه لاوێک به رانه بر به قه فه ز، راده وه ستا، پیده که نی؛ به لام هه رکه شریۆش ده هات مت ده بوو و زله زل ده که وته چاوانی.

دوای چه ن رۆژ هه والی شریۆش گه یشته لای بازرگان. بازرگان ترسا و ده ستووری دا، هه رکه شریۆش هات، ده ری که ن و راوی بنین، به لام شریۆش پاسه وانه کانی بازرگانی فریو دا و گیرفانه کانیانی له زێر ناخنی و به به رتیل، بیده نگیانی کرد. هاتوچووی شریۆش شارداریه وه و به نه یینی ده هات و به رده وام پاره و زێری خه لاتنی پاسه وانه کان ده کرد و زۆتر له جارانی ش چاوی به بوونه وهر و قه فه ز ده که وت. به رتیله کانی شریۆش ئه وه نده به رچاوبوون که پاسه وانه کان به تایبه ت سه ره وکی ئه وان، بو هاتنی ئه و،

چرکه ژمیریان ده کرد. به رتیله کان چاوی پاسه وانه کانی کویر کردبوو و نه یده هیشت ببینن که شریۆش هه ر جاریک که دیت، تیده کۆش قه فه ز بجوولینیته وه. گوئی ئه وانی که ر کردبوو و نه یده هیشت ده نگی جیره جیری له رانه وه ی قه فه ز بیسن، تاکوو رۆژی که ئیتر نه هات و نوقم بوو.

پاسه وانه کان که چه شت خووی به رتیله کانی شریۆش بوون هه ر چاوه روانی ئه ویان ده کرد تا ئه و جیگا که سه ره وکه که یان، به دزییه وه، که سی به شوینی ئه ودا هه نارد؛ به لام هیچ ئاسه وازیکی له ئه و دیار نه بوو. ته نیا سه ربازیکی به ئه زمون، له گه رانیکی بی وچاندا، بینیوی که له ده شتیکی زه ردا، به شوینی شتی کدا ده گه را. سه رباز گوئی: «وه کو عه بدالیکی پیر، بی ئه وه وه لامم بداته وه هه ر خه ریکی که ندنی زه وین بوو. هه رچه ن بانگم لیکرد، هاوارم کرد، وه لامی نه دامه وه و هه ر سه رگه ردانی ئه و ده شته بوو و هه زاران کونی کردبووه سنگی ده شته که وه.»

هیدی، هیدی شریۆش له بیرچوو وه و هه موو له هاتنی ئه و ناھومید بوون، تا شه ویک. ئه وشه وه پاسه وانیکی خاو و بی ئه زمون، به ته نیایی پارێزه ری قه فه ز بوو. شریۆش وه کو تارماییکیک وه کو سیبه ریک، له ناکاودا، پیدابوو و دوو کیسه ی پر له زێری خسته نیو ده سته کانی کویر. کویری پاسه وان نزیک بوو له خووشییا دلێ بوه ستی. جلوه رگی پاسه وانێ به په له ده ره ینا و جلی شریۆشی له به رکرد و روومه تی خووی داپۆشی و به پرتاو له وێ دووره وه که وت. بی خه به ر له وه ی که ژووری پاسه وانه کان پر بوو له و که سانه ی که چه شت خووی به رتیله کانی شریۆش ببوون. هه رکه کوریان بینی، به و خه یاله که شریۆشه، دوای که وتن و به هه را، هه را، بانگیان ده کرد.

زۆری پی نه چوو، هه موو شوینیکی بیده نگ و چۆل بوو. شریۆش هات و به رانه بر به قه فه ز دانیشته و ده ستی کرد به له راندنه وه ی قه فه ز. بوونه وهر هه رکه ئه وی بینی، له جیگای خویدا مت بوو، زله زل که وته هه ر شه ش چاوه که یه وه. نه خته، نه خته، سه ره هه لێ کرد و ده نگی جیره جیری

قهفه زیش تۆزى بەرزتر بووه وه. بوونه وەر گهرم داگیرا و له دهر و نه وه گری گرت. نه بده زانی بو وای لی هاتووه، به لام ههستی به مه ترسی و گۆران ده کرد. دهنگی سر وه بو به هازه ی با و دهنگی جیره جیری سوورانی قهفه زیش بهرزتر ببووه. سوورانیکی نه رم له نیو قهفه زدا، دهستی پیکرد. دهست و پییه کانی بوونه وەر له رانه وه و هیدی، هیدی، ئیختیاری بو نه ما.

جاری گریا و جاری قیراندی و جاری بو راندی؛ به لام هیزی با زیاتر بو و گفه ی ده هات و دهنگی جیره جیری قهفه زیش بهرزتر. شپۆش به شتیکی رهش و نامۆ که پیچاند بووی به ده وری میله کانی قهفه زدا، قهفه زی چی که ن کرد. دهنگی جیره جیری قهفه ز گه یشته ته شق و گوپی هه موو گیانله به ره کانی نه و شارهی به یه کجاره که رکرد.

پیاو بی نه وه له جیره ی قهفه ز بترسی، به رده وام به شته نامۆکه وه، قهفه زی ده سوورانه وه. تا وای لی هات که ئیدی قهفه ز خوی ده سوورایه وه و پیاو رزگار ببو، ئینجا گه رده لولول هه لی کرد.

پیاو هه لیدایه، گۆرانیکی زۆر کۆن. دهنگی گۆرانی پیاو و گفه ی گه رده لولول و جیره ی قهفه ز، به کیان گرت و دهنگیکی نامۆبان خولقاند. گه رده لولول ده هات و گه وāl، گه وāl هه وری ده هیتا.

گه رده لولول نه وه نده زۆردار بو که کهس هیزی را وه ستانی پی نه ما بو. هه موو شتی وه کو په ره ی کاغه زی لی هات بو. هه موو شتی له هه وادا، ده سوورایه وه و به پرتاو له وئ تیده په ری. هه موو بوونه وه ره کان، شتومه که کان، له نیوان هه وادا، ئاو هژوو ده خولانه وه و دوا ی چه ن جار سووران به دهم گه رده لولوله وه نو قم ده بوون.

رواله تی هه موویان زۆر سه یربوو. چۆن بی نه وه هیه چ دهنگی بیسن، له ناکاو، له جیگای خۆیان هه لده که ندران و به دهم گفه ی گه رده لولوله وه نو قم ده بوون.

سه رهۆکی پاسه وانه کان و سه رهۆکی بازرگانه کان که زۆر چاخ و قه له و بوون، وه کو تیزانگ له هه وادا، به م لاه به ولادا، ده کو تران و خویناوی و

رووشاو، وه کو به رزه حه وایله، ویستیان لی پرابوو. گه رده لولول، لووراندی و له گه ل خۆیدا بردیانی.

ئاسمانیکی سه یربوو. پراوپر له ژن و میترد و مندāl و میتز و کورسی و مویل و ماشین و ته لیفۆن و گه زهر و ته ماته و گۆل و وینه و دهست و پی و چاو و مانگا و پشیله و جلو به رگ و به رد بو. هه موویان به دهم گه رهی گه رده لولوله وه که هه ر هاتوچۆی ده کرد، ده سوورانه وه و بو قه ده ریک له ئاسماندا، سه مایان ده کرد و تیده په رین و هیه چ ئاسه وارێکیان لی نه ده ما. ته نانه ت کۆشکه کانیش، خاپوور بوون و تۆزه که یان به دهم گه رده لولوله وه نو قم بوو.

زۆری نه خایاند، رواله تی راسته قینه ی دهشت و بیوان ده رکوت. رواله تی کاره بایی رهنگی بیوان. ده قاوده قی جاری جار ان.

گه رده لولول نیشته وه. هه موو شویتیک بیده نگ بوو. هه وه ره کان دهستیان کرد به بارین. بارین و بارین. ماوه ییکی زۆر بارین. میله کانی قهفه ز توانه وه و بوونه وەر له سووران که وت.

له جیگای سوورانه که دا، ژنی سپی پۆش که هه وساری وشتریکی زه ردی به دهسته وه بوو، به پرتاو، هاته ده ری و ریگای گرت به ر و رویشته. پاشان پیاویکی ماندوو هاته ده ری و به ره وه نه وسه ری بیوان رتی گرت به ر. دی هیه چ نه بوو. نه شار، نه شپۆش. چۆل و هۆل. ته نیبا بیوانیکی داخ و کاره بایی رهنگ به جی ما بوو.

داده کولت

«ئه مجارهش داده کولت به هیتواشت بایبه که هه لده گرت و پری دهکا له چیشت... توژت گۆشتیشی تیده خا و بیده نگ دهروات و له بهر کونه ره شه که ی بن دیواره که دا دایدنه... ئینجا دهروات و له نیو بهر هیوانه که دا، داده نیشی و یه کسه سهری کونه ره شه که دهکات... نه... ئه مجارهش ناییت... خووم دهزانم... ئاخو سهور هات... نه نکم دهلتی جهخت باشه نه سهوور. به للام ئه مرۆ بو من سهوور هاتوو خۆزگه نه نکم بیگوتایه سهوور باشه... به سته زمان نه نکم یه کت له قامکه کانی برینداره و بهو دهسماله وا ریپۆقی چاوه کانی پاک دهکاتهوه، به ستهو به تهوه... نه نکم دهلتی قه له که قامکه که ی بریندار کردوو... دهلتی ئهوکاته واه دزیهوه ریپۆستوو ته سهر دۆله ی نانه که، قه له که هاتوو و قامکی خوار دووه و دهستی بریندار کردوو. ئه منیش سویندم خوار دووه قهت به دزیهوه نه پرۆمه سهر دۆله ی نانه که... تو خودا داده کولت... سئ رۆژه ئه مه کار به ته... به للام ئه وه ههر ناییت... منداله کان دهلتین... ناهیده و خه جت دهلتیم... دهلتین،... ئه گهر داده کولت بزانتی کهس به دزیهوه له کاره کانی دهروانی، دهیگریت و دهیخاته نیو کونی بن دیواره کهوه؛ به للام من قهت پرواناکه م و گوتی بهو قسانهش ناده م... چهن جار ئه م کاره م کردوو... پیم وایه داده کولتیش هه زار جار منی دیوه... به للام هیچی پت نه گوتوو... ئه م نه نکیشمه... بو خوی فیری بانمالتی داده کولتی کردم. ههر دهیگوت داده کولتی دایه نی تو بووه،... به راستی له دوا

دایهت و من، داده کولت دایکی تویه... خو من ههر داده کولتیم نه ده ناسی... نه نکم ههر باسی بو کردم، ههر گوتی... ههر گوتی تا من فیری ئه م بانماله بووم. هه لبهت به دزیهوه... ئه م دایکیشمه... ئه گهر ئه وهنده نه یقیژاندا بیه و جنیبوی وه داده کولتی نه دابایه... ئه منیش وه بیری کاری دزی نه ده که وتم... نه نکم دهلتی ئهوکاته واه من له زگی دایکم هاتمه دهری، دایکم نه خۆش ده که ویت و نه نکم دهیبا بو تاران... دایکم دهلتی تاران پریه له چایخانه و هه موو کهس له دهره وه نان دهخۆن و هه موویان فیز ده کهن و ئافره ته کان قنگیان خول ده دن و ئه رۆنه ریگا و ههر دهلتین میرسی... میرسی پیاره کانیش وه کو نوکهر ههر دهلتین خانم، خانم ئه ی دی چی بکه م... دایکم و نه نکم چوون بو تاران و منیان دایه ده ست داده کولت... داده زۆر زۆر منی خۆش دهویست و ههر چه ن سال نازانم رهنگه سه د سال یان ده سال ئاگای له من بو و منیش فیری باوشی داده کولت بووم... دایکم دهلتی ئهوکاته داده خو «ئه و» ی نه بوو... به للام ئیستا چۆن هه یه تی، نابج تو بو لای برۆی... درۆ دهکا... خوا دوو چاوه که م کویر بکا ئه گهر درۆ بکه م... بووی ئهوکاته ش... «ئه و» ی بوو... جا چۆن من زۆر مندال بووم نه مده توانی بو کهسی بگپرمه وه. خو منیش قهت به قه ولتی دایکم ناکه م و هه موو کاتتی دیم بو بانمالتی داده کولتی جا چی بکه م ههر چی ده کهن بیکه ن... ئای... چه نده ماندوو م. پیه کانم ته زیون... وه ی... راستی... نه کا قه له که بیت و چاوه کانم بخوات،... وه ی... نا... ناتوانی... ئاخو پیم وایه داده کولت دهرزانی و شتی ناییتی... نا... قه له که ناتوانی ئه گهر بیت... ده قیرینم و هاوار ده که م... رهنگه «ئه و» یش بیت و وه فریاوم که ویت... نه... ناییت... خووم دهزانم، به سته زمان داده کولتی... به قه د ته وای ژبان ی خوی، خۆشی ده ویت... هه موو کهس واده لتین ئه منیش دهزانم... تازه... تازه... ده لتین داده کولت له بهر ئه و شووی نه کردوو، ده لتین داده کولت شووی به «ئه و» کردوو... به للام... نازانم ئاخو چۆن چۆن ده بت... نازانم... هه موو کهس واه دلتی... خۆش به حالی داده کولتی بریا «ئه و» شووی په روانه ی خۆشکم بیسویه، ئای چه نده خۆش ده بوو...

ئینجا به حسییی ئه و ئه مجه ده کویره تا ئه و چاوه که شیبی کویر بکا... ناهیده ده لئ و هللا من شوو ده کهم به ئه مجه ده کویر... ئه وهنده رووداره؛ نه نکم ده لئ کچی باش نابئ و ابئ... وه للا برا خو من وانیم... ئای... چهنده پییه کانم ئیش ده کهن... به کهم جار که هاتمه سه ربانی مال داده کولئ... نیوه شه و بوو... زه ماوه ندی «سه یوان» ی برام بوو... کهس ههستی به هاتنی من نه کرد... له ههردوو ئاواپییه که ته نیا داده کولئ نه هاتبوو... ئه من زورم خوش ده وئ و دلشیم بۆ ده سووتئ... به سته زمان، پیم وایه له م هه موو ته مه نیا، تامی شیرینی نه چیشتوو. دلشیم بۆ که بابه... رهنگه هه ره که بابیشی نه خواردبئ... ناخری، هه ره له قه له که نه ترسام و به دزیه وه، توژی شیرینی و نو قلم خسته نیو ده سمالتیک و به ستم به گوریسیکه وه. ئینجا رویشتمه بانمال داده کولئ و له کونی سه ربانه وه ده سماله کهم ناره خواره وه. ژوو ره که تاریک بوو... ئاخر داده کولئ خه وتبوو... چراقوه کهم رو شن کرد و شه و قه کهیم خسته نیو ژوو ره که... ئه م چراقوه م هئ زور... ز... و... له مه و به ره ئه و کاته و «هه ژان» هاته داوای په روانه ی خوشکم و ئینجا رویشتن بۆ بازار، منیش خو م خسته ری و قیژاندم و گریام و قره کانم کیشا و به رده وام و تم منیش ده رۆم و ده رۆم و ده رۆم... هه ره چهن په روانه مۆری لئ ده برده وه و لیوی لئ ده کرووژاندم، دایکم لیتیدام، هه ره و تم ده رۆم ده رۆم و ده رۆم... ناخری هه ژان گوتی «ده ی باشه بئ، به لام هه را نه که ی ها... ژیری»... نازابه په له قره کانم شانه کرد و هه لاته هه وشه وه... به لام نه هه ژان مابوو، نه په روانه... وه خته بوو دیسانه وه بقیژیتیم و قره کانم بکیشم که ویکرا هه ر دوو کیانم دی... یانئ سیبه ره که یانم دی... دیم... دیم... شتیکی روودارانه م دی... نایه ژم... قهت به کهس نالیم ئاخر قه ولم داوه. ته نیا ئه وه بلیم له شته سووره که ی دم په روانه... به دم و پلی هه ژانیشه وه بوو... دم ئه ویش وه ک ئافره ته کان سووربوو... ناوی ئه و شته سووره... مه تووکه... بابم نازانئ ناوی چییه، پیده لئ خوینی که ره... ئینجا هه ژان گوتی ئه گه ره به بابت نه لئی شتی باشت بۆ ده کرم... ئینجا رویشتمه بازار و

منیش له چراقوه که ی ئه مجه ده کویرم کری... به سته زمان هه ژان کولئ پارهی به کرینی داوه بۆم... به قه د ته واوی ژیانم هه ژانم خوش ده وئ... ئه گه ره په روانه ی خوشکم شووی وه «ئو» بکردبایه منیش شووم به هه ژان ده کرد. ئای... ئینجا چراقوه که م... یانئ شه و قی چراقوه که م خسته نیو ژوو ره که ی داده کولئ و به جارئ چاوم پیکه وت... به راستی دیتم... خوئی بوو... داده کولئ له ژیر پیخه فه که یدا خه وتبوو، ئه ویش ره ش و قه ترانی له پشت سه ری په پکه ی کردبوو و سه ری نابوو به بان سه رینه که ی داده کولئ... هه ره که شه و قه که، که وته نیو ژوو ره که نازا سه ری راس کرده وه و بۆ سه ره وه و خوئی هه لخشاند، وهی... چهنده ترسام... راستی ئه گه ره شووی په روانه ببوایی سه ری ده خسته سه ره رینه که ی په روانه ش؟... وهی... هه ره که گه یشتمه مال له ترساندا له سه ره خو چووم...

له و روژه وه فیتری بانمالئ داده کولئ بووم... هه لبهت ئه وه ی ابینیم قهت بۆ که سم نه گپراوه ته وه... ته نانهت بۆ ناهید و خه جیش... ئه مپۆ سی روژه داده کولئ چیشته که له بهر کونی بن دیواره که داده ئی و ئه ویش هه ره ناییت... داده کولئش هه ره ده گری و شتی ناخوات... به سته زمان داده کولئ... ژنهکانی ئاواپی ده یانگوت... داده کولئ شووی کردوو... کوپخا فه ره جیش روژان ئه رویشته بان ته په ی شیخ و بۆ مال داده کولئی ده روانی... ئاخریش خیت بوو و که سی به چاو نه بینی... دایکم به کسه ره پیده که ئی و ده یگوت «ئاخر ئه و موستیله زپین و جوانه ی له کوئ هیناوه، سه یرت کرد... سه یرت کرد... چۆن گوناکانی سوور ببوون؟». میمیشم ده یگوت: «له وانه یه کاری خوئی بی... کوپخا فه ره ج ده لیم ئاخر ده لیم چهن ساله له مه و پش... پش له ژنه تانی، له سه رده می جوانی داده کولیدا، هه زی پیکردوو... نازانم بۆ به داده کولئ ده لیم پیر... خو یان پیرن... ئه گه ره پیر بوایه... خو زاتی نه بوو شوو به «ئو» بکات... یه قین جوانه و له ئه و ناترسی... میمیم خوئی پیره... به لئ خوئی پیره، قره کانیشی سپی بووه... ئینجا ده یگوت پیم وایه دلئ داده کولئی رازی کردوو... داده فه رخنه ش

دهمی لار دهکرد و دهیگوت «ئهی ئاخړ ئه و موستیلهی له کوی هیناوه ئه م دایکیشمه... نانا... دایکم خوش دهوی... قهیناکا با ههرجی دهلی، بلتی... بهلی... دایه م دهیگوت له بان موستیله که گه وه ریکی کون و زور جوان و پر تیشک دانراوه... دهیگوت نه گه ر داده بیه وهی بیفروشی، ده توانی چن ناوایی پی بکری. نازانم... منیش ده لیم... رهنگه... شاریک یان ته وای ولات ویکرا بکری... تو خودا داده کولتی... بهسته زمان چنده ترسابوو. شهوی، ویکرا نه شمیل هات و خوی خسته نیو ژوره که ی داده و دهستی کرده چیه و سرته، هه رچیکم کرد شتیکم نه بیست... ته نیا نه وه م دی که نه شمیل له ناکا و ههستا و رویشته پیش و چنگی نایه ناق داده کولتی... دادهش هه ر به ترسه وه سهیری کونی بن دیواره که ی دهکرد و دوی چن ساتی به پله موستیله که ی دههینا و خستیه به ردهس نه شمیله وه، ئهی نه شمیله چاو زاق... بریا به راستی داده کولتی شوی به «ئهو» بکرد بایه و ئینجا من «ئهو» م بخستایه ته سه ر ته پالی سه رت باوا بیدایه سه ته وه که هه موو قره کانت داوهر بیان... ئهو نه شمیله چاو زاقهش، خیرا موستیله که ی هه لگرت و به ره وه دهروه هه لات. سهیری شوینی ئه وم کرد... کویتخا فه رج خوی له بن داره تووه که دا، شار دبووه و هه رکه نه شمیل هات، دهستی به کتریان گرت و به پله رویشته نیو ناواییه وه... بهسته زمان داده کولتی... چنده چاو پروانه... پیم وایه نه مروش نایهت... چن روژه کویتخا فه رج له گه ل بنه مال که ی رویشته ونه ته شار... ده لین مال و سامانیکی زوریان پیکهیناوه... ده لین نه شمیل جلی کوردی لابر دووه و وه کو نافرته کانی شار جل له بهر دهکا... ئهی یاخوا کویرین... ئاخړ ده لین زور خوشیانه... ئای... خو مردم... چنده پییه کانم ته ز دهکن... سهیریکی دیکه ی ژوره که ی داده کولتی ده که م... چیشته که وهک خوی ماوه ته وه... داده کولتیش هیشته که په شینو و خه مبار سهیری کونی رهش و تاریکی بن دیواره که دهکات... به لام... شوین و ناسه واری له ئه و نییه و مال کویتخا فه ره جیش له شاردا زور خوشیانه و داده کولتی هه ر دهگری و نه منیش هه ر دوو قاچم ته زیون و

سه رم ئیش دهکات و قه لیک هه ر دهقارینیی و منیش سهیری ئه و پیاوه ده که م وا له ته راکتوره که دیته خواره وه... هه ر سه رم ئیش دهکات و له په سا پیاوه که له ته راکتوره که دیته خواره وه و ته زه که به جهسته ما دیت و نه من به رده وام سهیری جه ماوه ره که ده که م وا به ره و مالی کویتخا فه رج ده رون و هه ر ده رون و هه ر ده رون و به رده وام پیاوه که له ته راکتوره که دا ده به زی و قه لیک دهقارینیی و له په سا سهیری سیروان، برای کویتخا فه رج ده که م و سیروانیش هه روا چه پوکان ده داته سه ر خوی و پیاوه که له ته راکتوره که داده به زی و سه رم ئیش دهکات و قه لیک دهقارینیی و پیاوی قفله که ی مال کویتخا فه رج ده شکینیی و جه ماوه ره که به ره و نیو حه وشه که ی مال کویتخا فه رج هوروم ده بن و منیش به رده وام قاچه کانم و دلّم و دهسته کانم و چاوه کانم و پیستی سه رم ته ز دهکن و هه ر چیشته که له بهر کونی رهشی بن دیواره که وهک خوی ماوه ته وه و داده کولتی له جیگای خویدا وشک بووه و چاوه کانی ده رپه ریون و هه ر با دیت و پووشی ده خاته نیو چاوی چه پی من و هه ر نازانم بو له هه ر دوو چاوم نه سرین ده رژیته خواره وه و ده تکیته بان مالی داده کولتی.»

دهدا، تی نه ده گه یشتیم ئەو دەنگەم لەکوێتوہ بیستووہ. دەستم خستە سەر زەنگەکە. دەرگا بەخیرایی کرایەوہ. حەوشیکی گەورە و بەبەرد رازاو، لەبەر چاومدا دەمی کردەوہ. خانووی لە ژوور حەوشەکەدا بوو کە زۆر بەفەر و پڕ ھەبەت دەھاتە بەرچاوم؛ بەلام دارە رەنگ زەرد و رووت و قسووتەکان و باخچە شپدارەکە و خەرمانی گەلای رژاو، باسی تەنیایی و خەلۆتەتی حەوشەکە و باغچەکەیان دەکرد. بەدوودلیبەوہ رویشتمە بەرەوہ. چەن ساتی چاوەروانی خاوەن دەنگەکە، یان لانی کەم، کەسی کە بیته پیریەوہ، ویستام. بیدەنگی و خەم، وەکو دوو رۆحی مات و قورس، تەواوی مالا کە ی پر کردبوو. کەسی نەھات و بەپەلە سوورامەوہ و ویستەم کە بگەریمەوہ؛ بەلام دیسانەوہ ھەر ئەو دەنگە ناسراو و پچراوہ، لەسەر جیگا وشکی کردم «تکات لیدەکەم مەترسە... وەرە بۆ ئەم ژوورە و دەرگاگەیی والایە.» کەوتبوومە گیانەلا. بەلام نەمدەتوانی واز لە ھەموو شتی بەینم و بڕۆم. تەکانیکم خوارد و رویشتمە بەرەوہ. گەیشتمە بەر دەرگای ژوورەکە ھۆلکیکی نیوہ تاریک بوو. پەردەکان کیتشراوون، بەلام کەسی تی نەبوو. کتیبخانەییکی گەورە، بەشیکی ھۆلەکە ی داگیر کردبوو «زۆر بەدیدارتان شادبووم خانمی پەناھی». ئیتر خۆم بۆ پرانەگیرا و قیژاندم: «ئاخر ئیوہ کین... ئەم شانۆوہ جەفەنگە چیبیە وەرپیتان خستووہ... بۆ ئەشکەنجەم دەدەن...» وە فرمیسکەکانم دلۆپ، دلۆپ، رژایە سەر گۆتام. لەناکاو، سەندەلی پشت میزی نووسینەکە، کە بەرەو دیوارەکە دانراو، سوورایەوہ و چاوم پیکەوت. نا... باوەرم نەدەکرد... نەدەکرا... نا... نیوہییکی لە جەستە ی مرۆقتیک لەسەر سەندەلی دانیشتبوو. لە تەوقی سەرەوہ تا نووکی پیتی، بەلام تەنیا لای راستی، لای چەپی مۆتەکە بوو. سیتبەریک یان شتی وەکو تارمایییکی زۆر بێرەنگ. قیژاندم و خۆم بەرەو دوا کشانندەوہ. ئەو بەدەم پارانەوہ ھاواری کرد: «نا... نا... مەچۆ... تکات لیدەکەم... ناتەوی یارمەتی مامۆستا پیرەکە ی خۆت بەدی... سەردەمانیک تۆ باشترین و نازبێترین خۆبندکاری من بووی.»

نیوهی ون

ھەموو لەشم ھەژا. بەدلە خوربیتوہ وەلام دایەوہ: «ئاخر ئیوہ کین، نیوی من چلۆن دەزانن؟» بەدەنگیکی پچراوہوہ گوتی: «تکات لێ دەکەم خیرا وەرە ئەو شوینە ی پیم گوتی... درەنگە... خیرا وەرە... باسی ژیان و مردنە... ئیتر ھیچ نالیتم... چاوەروانتەم...» دەنگی بڕایەوہ. بەدەستە لەرزۆکەکەم گۆشی تەلیفۆنەکەم، لەسەر جیگای خۆی دانا. پتر لە سەعاتی بەکوئفراسەکەم نەمابوو. لەگەڵ ئاغای «حەمە سەعید» بپارمان داوو، ئەم دوایین سەعاتە، چاوی بخشینین بەسەر دەقەکە و بۆ ئەو پرسیارانە و لەوانە یە لە منی بکەن، خۆم نامادەکەم؛ بەلام ئەو خەیاڵە... خەیاڵی ئەو موزاحیمی تەلیفۆنیە کە فرەتر لە حەوتەییکی دەبوو، ژبانی لێ تال کردبووم، ئەو دەنگە پچراوہیە، ئەو دەنگە تکاکارانە یە... و زۆر ناسراو دەھاتە گویم، خەریک بوو شیتی دەکردم. ئیتر دانیشتان سوودیکی نەبوو، دەشبا بڕۆشتایەم و رویشتم. پتر لە بیست دەقیقە لە رینگادا بووم. بەخیرایی دەرویشتم. پام نابوو سەر تەختە گازەکە و دەم گازاند، بەلکو بەر لە گەیشتنی کاتی کوئفرانسەکە، خۆم بەبنکە ی ناوہندی بگەینم؛ بەلام، پیش ئەم کارە، دەبوو ئەوم بدیبایە. شوینەکە درووس بوو. دلە خورپە دایگرتبووم. دەمزانی کە دەکری ھەزاران مەترسی لە رینگام داویت، بەلام ھەستیکی بزر، شتی وەکو ھیزیکی سەرسوورھینەر، بەرەو لای ئەو دەیکیشام. بەرەو لای ئەو دەنگە ناسراو، ھەرچی بیرم دەکردەوہ و ھەولم

شیوهی دهرپیرینی وشهکانی، تۆزۆ ئارامی کردمهوه. گوتی: «وهره... تۆزۆ نزیکتر بهروهوه... مهترسه... پروا بکه هیچ مهترسییک له ریگاتدا نییه... ئەمه منم که کۆلۆ و پهککهوتوم... تکات لی دهکهه سووری... نازیزهکهه... تۆزۆ فرهتر تیفکره.»

ئیتتر هیچ گومانیکم نهما... ناسییم. خۆی بوو. مامۆستای ئابووری و فهلسهفهی سهردهمی زانکۆم، ئاغای رهسوول عهزیز. ئالاندم. «ئاخر چلۆن؟» بهپهله گوتی: «حهکایهتیکی سهیر و سهمهپری ههیه داوات لی دهکهه بیهته نزیکترهوه...» نهمدتهوانی جووله بکهه و ههنگاو ههلینم. بهچاوی پر فرمیسهکهه لی رامابووم. بهدهنگیکی نهرم و هیمنهوه گوتی: «سووری مهگری... ئیستا کاتی فرمیسهکهه لێشتن نییه... وهره دانیشه.»

لی چوممه پیشهوه و دانیشتم. زارم وشک ببوو. پیم وابوو که لال بووم له خهه و بیداری خۆم دردۆنگ مابووم. چاوهکانم پاککرده و باشتر بۆم روانی. گوتی: «ههلبهت که خهون نابینی... راستی... دهترانی که تۆ تهنیا مرۆقی ئەم جیهانهی که دهترانی وهفریام کهوی؟» قیژاندم: «بۆچی من... ئاخر بۆچی من... من چ کاری... چیم له دهس دی؟» ئەو دهستی پیکرد: «لهوانهیه که ههگرگیز تی نهگهیشتبوویتی که لهنیوان تهواوی خۆپندکارهکاندا، تۆ تهنیا کهسهی بوویت که لهگهڵ مندا پیوهندیکی رۆحیت ههبووه، وه ئەمه ههه تۆ بووی که پهرتووکه ونبووهکانی منت دۆزییهوه.» گوتم: «من... ئاخر چلۆن... کام پهرتووکی ونبوو؟» ههناسهییکی ههلیکشیا و گوتی: «بهلی تۆ بوویت بی ئەوهی که خۆت بزانی... بهلام سووری گیان... درهنگه، ئەمن کهوتومهته نیوان ئەو گیتراوه پر مهترسییهوه که تۆ بهردهوام باست بۆ دهکردم... بهلام... بهلام مهخابن گویم شل نهکرد، تا ئەم پهندهم بهسهرهات.» بهبی پروایی گوتم: «بهلام من... من له هیچ شتی بهخه بهر نیم... ئاگام له شتی نییه... داوات لی دهکهه تهواوی کهی... ئیتتر ئەم باسه... بپهوه... ئەم گالتهوگه په چیه وهریت خستوه.»

ههستامه سهپین. سام دایگرت و بهترسهوه گوتی: «نا... مهرو... دهبی پروام پی بکهی... چ هۆیییک باشتر لهمه که من... نیوهی خۆم ون کردوه... ئەتو بهمهش قاییل نابی؟» دیسانهوه دانیشتم و گوتم: «تکات لی دهکهه... ههموو شتیکم بۆ بلی و بۆمی روون کهروهه، مه بهستم ئەوهیه بیروباوهری من رووناک کهروهه.»

بههیمنایهتیکی سهرسووپهینهروهه گوتی: «بیروباوهری تۆ... روونه... رووناکه... بهلام ئەگهر تۆ بتهوی... تۆ... دهزانم که... دهترانی... تۆ دهترانی... دهترانی... درهنگه... تیکۆشه... بیروباوهری تۆ... رووناکه... تۆ دهترانی.»

ههستیکی ناسراو، بهلام نادیار، تهواوی لهشی داگرتم. مهسخ ببووم. ئەمه چ حالیک بوو، بۆ وام لیهات. دهمهویست راکهم و بۆم و خۆم لهم شانۆه دوورخه مهوه... بهلام نهدهکرا، شتی منی بۆ دونیاییکی سهیر و سامناک رادهکیشا. دهنگی مامۆستام له دوورهوه دهبیست که دهیگوت: «ههه تهنیا تۆی که دهترانی... یارمهتی من بدهی، تهنیا تۆ...» دهنگه که دوور بووهوه، زۆر دوور. دهمهویست هاوار بکهه؛ بهلام ئەو له دوورهوه هاواری دهکرد: «تهنیا... تۆ سووری... سوو... ری... گیا... ن... هه... تۆ سووری... ئا... ز... یز... ه... ه... تۆ...»

سهیری ژیر پامم کرد. هیچ شتی نهبوو. بیجگه له تاریکی و پانتاییکی تهماوی، تیکهلاو بهتۆییکی ناسک له نووریکی سهرسووپهینهه. لای خۆم تی فیکریم، بۆ ههست دهکهه ئەمه نووره؟ تا ئەو کاته نووری وام نهدیبوو. بۆ دهس و پیمم روانی. ههلبهت نهدهست و پی بهمانای ئەندامیکی راستهقینه، نا، بهلکو شتیکی قابل بهگۆران.

بهئاسانی توانیم پیسهکانم وهکو تۆییکی گهوره دهرپیم و ئینجا بهتۆییکی زۆر چکۆله بیگۆرمهوه. ئینجا ئەوهندهم درێژکردنهوه که درێژیان دهگهزیشی تپهر کرد. پیکه نینم بهئهو جیهانه سهرسووپهینهه دههات. پیکه نینیکی زۆر سهیر. جوړیکی عهجیب بوو. بهشیوهگهلی

جۆريە جۆر دەمتوانى پيىكەنم. دەمتوانى لىئوھەكانم كيش بىنم و پيىكەنم. ئەوئەندە كە دەبوا دەستىم دريژ بكم و چمكى لىئوھەكانم بكيشمەو و بيهيئەمەو يەك. لە پىر بسكەكانم بەم لاو بەولا رايان كرد. دەستەكانم دريژ كردهو، ئەوئەندە كە ئاخريانم نەدەدى. دەستىم برد و تال، تال كۆيانم كردهو و ديسانەو خستەمەو نىئوكونەكانى بان سەرم كە ئىستا ئەوئەندە گەورە بىوئەوئە كە نىئووكەكانى پيدا دەجوو. ديسانەو قژەكانم وەكو هەوئەليان لىهات. زۆر پيىكەنم. سەير لەوئەدا بوو كە قەت نەدەترسام. تەنيا، هەموو شتيك بۆ تازە بوو. كەوتبوومە بىرى فەزا و ئەوئە كە لەويدا هيج دەنگى نايەتە بىستان و هيج هەوايەكيش لەوئە بوونى نىيە تا دەنگ بتوانى ھەركەت بكات و بروت؛ بەلام من نەك ھەر دەنگى قاقاي پيىكەنەكانى خۆم دەبىست، بەلكو دەنگەكانى دىكەشم دەبىست كە بەردەوام دوور و نزىك دەبوئەو. تۆزى رۆيشتمە پيشەو. يانئە لەنيو هەوادا، ھەنگام نا. بەجۆريكى مەستانە دەرۆيشتم. ژيىر پيىكانم ختولكەيان دەهات. ديسانەو رۆيشتم، ويكرا سى بوئەوئەرم بىنى كە لە دەورى پەيكەرپيىكى سىگۆش و نوورانى و چكۆلەدا كۆبوئەو. ئەوان بەقسەوياسەو خەرىك بوون و بەردەوام ئەدوان. ھەرچەند نەيانم دەناسى بەلام بەجۆريكى ناسراو دەهاتنە بەرچاوم. يەكەمىيان بەپەيكەرپيىكى ئىنسانىيەو چوار مشقى داوو. دەتگوت لەسەر قالىيىكى نەرم و گەرم دانىشتوو، بەلام هيجى لەژيىردا نەبوو. جووتى چاوى مەس و گەورە، بى هيج بربقەيىك لە ژيان و ئەوين روومەتى رازاندبوئەو. لووتى جوان، دەمى ميزان، بسكەكانى چين چين رەش و قەترانى رژابوئە سەرشانەكانى. ھەيكەلئىكى رىكى بوو. بۆ ئەوانى تر دەپروانى. مات. مەسخ كرا، وەكو ئاسن، وەكو كۆتەلئىكى بىن گيان و ساردەبوو، زۆر بەسامناكييەو قسەى دەكرد. دووھەميان، پەيكەرپيىكى قەلەوى بوو. چاوەكانى دەرپۆقىبوون و تاو نەتاويك، گلئەكانى دەردەپەرين و ئەويش بەپەلە دەيانى خستەو جىگاي خۆيان. زگيىكى گەورەى ھەبوو وەكو دەھۆل، كە بەردەوام دەستى پيىا دەخشان.

دەست و پيىكەكانى كورت و چاخ بوون. ئەوى دىكەيان لەر و دريژ بوو. دەتگوت جەستەيىكى ساردوسرە. تىنەدەگەيشتم چ رەنگيىكى ھەبە. تەنيا ھەركە سەيرى دەكردم لە پىر دل و دەروونم دەهاتە يەكدا. لى دەترسام. زۆر سامناك بوو. شتيكى سەير و چكۆلە، لەنيوان سىگۆشە نوورانىيەكەو ھەر ھەلئە دەخستەو و خۆى بەملاو بەولادا دەكوتا. تۆزى رۆيشتمە پيشەو، بەلام ئەوان، ئاگايان لە من نەبوو. يەكەمىيان پەيكەرە بەئارامى دەستى خستە نيوان بسكە رەشەكانى و گوتى: «من بيروپاي ئىئوھ قەت قەبوول نىيە... شەرى پارليمانى و رىخستى ئۆيۆزۆسيونى لارى، بى شك دەتوانى رەوتى پيشكەوتنى خەباتى گەلەكان راوئەستىنى. پەره پيدانى ھەستى ناسيونال شىوينىستى، لەنيوان خەباتكارانى، ولاتانى پيشكەوتنخوزادا، بەباشى دەتوانى ئەوان تووشى لادان بكات. بۆكەسى بىر ناكاتەو؟ زۆر لە ميژە ھەروا بوو و ئىستا وايە و ھەرواش دەبى. ئەم جۆرە كاركردە، بنەپەتى دەسەلاتى ئىمە پتەوتر دەكاتەو. بى ئەوئە كە گەلە شۆرپگيرەكان تىبگەن، دەبى بەپەموو سەريان بىرىن. من لەم رىگادا، ئۆتۆريتەيىكى زۆرم سازكردوو. سەيرم كەن... پروان. دەستە شەقار شەقارەكانم... لىئو و شكەكانم پىتان دەلئەن ئەمن چىم كيشاوە؛ بەلام ھەر لەسەر تەختى پاشايى خۆمدا، دانىشتووم.»

پەيكەرە قەلەوئەكە تەكانىكى خوارد و ويكرا ھەردوو چاوى دەريۆقىن. گورج ھەردوو كيانى خستە جىگاي خۆيان و گوتى: «ئاخر ئازىزەكەم، لە چ شويئىك... ديوتانە... يان... بىستوو تانە، كە... يەك... لە خوداپيدراوھەكان... دەستەكانى، شەقار، شەقار و زامدار بووبى... كەى... دەتانهوئە لەم بىروباوئە كۆنەپەرستانە دەس ھەلگەرن... پىم وايە ئاخىرى... رۆژى ديت... كە... بە ئەم شىئوئە ئىئو... ھىزەكانى مەردمى، ئەو ئۆيۆزۆسيونە پوچەلتانە تىكەدا و وردى دەكات... بۆ ھەر لە دەورى خۆتان دەسوورپەنەو... بۆ ئيمان ناھىننە سەر دىالەكتيىكى ئابوورى ئىمە؟... سك برسەھەكان، ئەم ناسيونال شىوينىستانەى ئىئو بى ئابروو دەكەن...

سکیان تیرکهن... ئیستا به ههر شتی، سه م و ژاری کیمیاوی یان ههر گهن و گویتیکی دیکه». دیسان ههر دوو چاوی دهر پوقی. به په له خستیانییه سه ر جیگا و دریشهی به قسه کانی دا و گوتی: «ته نیا ریکارتان، ته وه بی که ته وان دامامی خو تان بکه ن... بانترین... فازی پیشکه وتنی دهوران، ته نیا... منم و به س... منی که ته وه نده به نیو پیخوره تیئوره نابوریه کانی خو مدا شوو بوومه ته وه که خو م تووشی نه خو شی کردوه و ده زانم ته م نازاره کو نه ی گه ده مه، روژی ده م کوژی... به لام ته نیا به ته مه دلخوشم که ناخری هه موو شتی خو م، وه... ته گهر دهوران بیهه وی... بگوردری... کاری ده کم که هه موو شتی له گهل مندا، ویران و نابود بکری... به لی؛ ریکای ماندوو نه بوون و به که یف ژیان کردن ههر... ته مه یه... به لام... به لام نازانم له گهل ته م چکوله گه وجه چی بکه م؟»

به دهسته کورته کانی ئیشاره تی کرده سیگوشه نورانییه که و ته و شته وا له نیوانیا ههر هه لی ده خسته وه و گوتی: «ته گهر ته وه نده خو ی نه خسته بایه نیو کاره کاند... ئیستا ته وه نده فیکر و بیری ئیمه ی خه ربک نه ده کرد.»

سه رم سوو مابوو. ته مانه کی بوون. به لام ههر چاوم به سیگوشه نورانییه که وه بوو که ویکرا سته مین په یکه ره وا باریک و ساردبوو، هه ستایه سه ری و دهستی کرد به هه نگاوانان. له کوتوپرا، پای چه قایه نیو گو میک له ئینرژییکی سوور. به په له پای دهرهینا و توژی موو چانییه وه و دیسانه وه دهستی به هاتوچو کرد. شتیکی پیس و ناحه ز له ته ودا بوو که دهیترساندم. بوواندی: «دهس هه لبرگن ته ی..... نی ترسنوک... ئیوه ئیتر چو ن..... کن؟! ته و هیز و هه ییه تی..... یان و له کوئی؟... واده زانم به م تیئوریانه و ته م فه لسه فه گه وجانانه کاری ده کری؟ واده زانم، ته مه، ئیوه ن که تا ئیستا به مروژ توژیته تان داوه؟... نا... ته مه منم که بی هیج... مافی، توندوتیژ، رویشتووومه ته پیشه وه... ئیوه... واده زانم ته گهر میلیتاریسم له ماوهی چه رخه کان و هه زاره کاند له پشتی سه ری ئیوه نه بویه، ئیوه چ گوویکتان ده خوارد، نا ته و توپوزوسیونه ناشینه و نا... ته و

دیاله کتیکه گه وجانه تانه، هیج کاریکی بو تان نه کردوه... گه وره... ده بی گه وره بی... بگرمینی و بنه رینی و ملی ته م جو ره چکوله بی بایه خانه به ئامازهی قامکتیک بشکینی... ئیوه واده زانم، میشکه بایخ داره کانی من، رهش و سپی و سوور و زهر و ته نانهت سه وزی من، له و خواره دا، هه روا، دهس به تال، دانیشتون؟... نا... ته وان ههر ته و دوسته باش و پر بایه خه ی منم که به ریکاره نادیاره کانی خو یان تا ئیستا تیکوشاون و ئیوه یان یارمه تی داوه و گهن و گووه کانی ئیوه یان داپوشاوه... به لام ئیتر پی م وایه، دو ستایه تی له گهل ئیوه قازانجیکی بو من نیه... تا ئیستا ههر شتی کم کیشاوه، به سیه تی وه ئیستا... ههر ئیستا به خاپوورکردنی ته م مشکه چکوله یه... پیتان نیشان ده دم که نابی کات و ساتی گرنگی خو م بیه وده له دهس بده م... ههر ئیستا...»

له نا کاو، ته و شته چکوله له نیوان سیگوشه نورانییه که خو ی خسته دهری به سوو چیکدا رای کرد، به لام په یکه ره ی هه و هل به په له ته وی گرت و دیسانه وه خسته یه نیو زیندانه کی. ئیتر نه متوانی سه قام بگرم. چوومه به ره وه و گوتم: «بو نازادی ناکهن؟... راستی... ته مه ئیتر چو نیه تی؟... ناوی چیه؟... یانی به راستی... مشکه؟»

له پر سه ره کانی ههر سی په یکه ره چه رخان و به قینه وه له من رامان. په یکه ره ی هه و هل گوتی: (نه کا ته مه ته و «سووری» هه گه وجه یه؟)

په یکه ره ی دووه م چاوه کانی دهر پوقین و هه روا ویلیانی کرد و گوتی: «به لی... خو به تی... به لام... وه ک شتی له هه موو قسه کان ناگادار بووه... به لی... به راشکاوی بیستویه.»

په یکه ره ئیسقانییه که بی جموجوول و یستا بوو و سهیری ده کردم. به قینه وه، قیژاندم و گوتم: «تکاتان لی ده کم... ته م باسه بپر نه وه... به سیه تی ئیتر... نازانم باسی چی ده کهن... راشکاوی چی و شتی چی... من که... به لام... به لام... نا... وه ک شتی... ده تان ناسم... به لی... ده تان ناسم.» وه نیگام تیکلاوی نیگام مات و مه سخی په یکه ره ی هه و هل بوو.

قیژاندم: «به‌لتی... به‌لتی... ده‌تناسم... به‌خۆت و ئەو هه‌موو باروودۆخی پیسته‌وه... ئاخر بۆ... ئەم خه‌لکه به‌دبه‌خته... به‌رناده‌ی... چیت ده‌وی... ئە‌ی ئاخر تۆ بۆ... چیت ده‌وی له‌ ئەوان؟»

به‌هیتمی مۆره‌کانی گه‌رده‌نم چه‌رخان. وه‌خته‌بوو له‌ که‌یف و خۆشیدا ب‌رم. چاوه‌کانم ده‌رپۆقان. هه‌روا، وه‌کو په‌یکه‌ره‌که به‌ی ئەوه بیخه‌مه جیگای خۆیان، قیژاندم: «وه تۆ ئە‌ی پیره زالی گه‌وج... تۆ تاکه‌ی ده‌ته‌وی له‌ خۆین و گوشت و ئیسقانی ئە‌م خه‌لکه بخۆی و لووشکه‌ی و ئەو سکه زلته هه‌ر زل که‌یتسه‌وه?... هیوادارم رۆژێ بگات، ژانی ده‌زگای گه‌ده‌ت هه‌ر ته‌نیا خۆت برۆخیتنی و بغه‌وتیتنی، نه‌که‌سی تر.»

پام کرده به‌روه و نا‌قی په‌یکه‌ره‌ی سی‌هه‌مم گرت و نه‌راند‌م: «تۆ... تۆ که‌ی ده‌ته‌وی ئە‌م ده‌سماله‌ پیس و ره‌شه له‌ بان چاوته‌وه لاده‌ی و به‌هه‌ردوو چاوت سه‌یری جیهانی روون بکه‌ی?... نه‌کا... له‌ جه‌سته سووتاه‌ه‌کانی منداله‌کان و مه‌مکه برپاوه‌کانی ژنه‌کان ده‌ترسی?... ها... به‌لام... نا... ده‌بی... لای به‌ی... منیش یارمه‌تیت ده‌ده‌م و ئە‌م ده‌سماله‌ چه‌په‌له لاده‌به‌م... ئە‌م ده‌سماله‌ نفریناویه.»

ئەو هه‌روا ویستابوو سه‌یری ده‌کرد‌م. چنگم خسته بان ده‌سماله‌که و هه‌لمکه‌ند. ئای خودای گه‌وره... نا... نا... نه‌ده‌کرا... چه‌نده سامناک بوو... سه‌دان و، هه‌زاران چاوی زۆر چکۆله... وه‌کونوت... وه‌کو نووکی ده‌رزی له‌ کاسه چه‌شکه‌یدا، بریقه‌یان ده‌هات. هه‌ر کامیان به‌چه‌شنی تایبه‌ت و ره‌نگیکی نا‌اسایی. چه‌په‌سام. ما‌قم په‌ری... وشک بووم... ده‌سه‌کانم رچان و هه‌روا به‌سه‌ر سینگی‌دا هاتنه‌ خواره‌وه. ئەو پیتکه‌نی. قاقای کی‌شا. به‌چه‌شنی که‌ ته‌واو شتومه‌که‌کانی ده‌ورو به‌ری له‌رزه‌یان لیکه‌وت. به‌هیتمی‌هه سه‌رم سووراند‌ه‌وه. ئەو دووانه‌که‌ی دیکه‌ش ترسابوون و سه‌یری کاسه چه‌شه‌که و چاوه‌کانیان ده‌کرد. پیم و ابو، ئەوانیش ترسابوون. ماتیان بردبوو. له‌په‌ر په‌یکه‌ره سارده‌که، ده‌سته ئیسقانیه‌کانی خسته نیو بسکه‌کانم و پیتچایه ده‌وری ده‌ستی خۆی. ئەو دووانه‌که‌ی دیکه‌ش له

ترساندا، دوورکه‌وتنه‌وه، به‌لام ئەو هه‌ر به‌رده‌وام قاقای ده‌کی‌شا و ده‌بی‌پۆراند. به‌بسکه‌کانم به‌رزی کردمه‌وه و کوتامیه سه‌ر سی‌گۆشه نوورانیه‌که. له‌په‌ر سی‌گۆشه‌که شکا و وردوخاش بوو، ئەو شته چکۆله ئازادبوو؛ به‌لام په‌یکه‌ره‌که تینه‌گه‌یشت و به‌رده‌وام منی به‌ملاو به‌ولادا ده‌کوتا و قاقای قین و غه‌زه‌بی ده‌کی‌شا و ده‌ی خلتۆیاندمه‌وه. له‌په‌ر ئەو دووانه‌که‌ی تر، نه‌راندیان. په‌یکه‌ره ئاگاداریبوو، منی خسته سووچیکه‌وه و سه‌یری ده‌ورو به‌ری کرد. له‌ کونه‌کانی ده‌م و لووتیه‌وه دووکه‌ل ده‌هاته ده‌ری؛ به‌لام... کار... له‌کار... ترازابوو.

له‌به‌ر چاوه‌کانم، نیوه‌ی ونبووی مامۆستا که‌م، ئەوه‌نده به‌رین و یه‌که‌ده‌س ده‌رکه‌وت که‌ ته‌واو فه‌زاکه‌ی پرکرده‌وه. به‌چه‌شنی که‌ ئیتر هیچ ئاسه‌واریک له‌ ئەو سیپانه نه‌ما. له‌کاتیکدا، که‌ که‌وتبوومه نیوان گیتاوی له‌ ئینرژیدا و وه‌خته‌بوو، نو‌قم بيم، ده‌ستیکی گه‌وره و سپی و ورشه‌دار، هاته پیتشه‌وه و منی وه‌کو میرووله‌بیک گرت و له‌ گیتاوه‌که ده‌ری هیتام.

ته‌کانیکم خوارد؛ به‌لام چاوه‌کانم هه‌ر، به‌سرابوون. ده‌نگی مامۆستام بیست که‌ له‌ دووره‌وه، ده‌یگوت: «سو‌یاست ده‌که‌م سووری، سو‌یاست ده‌که‌م سووری گیان.»

به‌ئارامی چاوه‌کانم کرد‌ه‌وه. مامۆستا له‌به‌رده‌مدا ویستابوو. جانتا کۆنه‌که‌ی گرتبووه ده‌ستی‌هه‌وه، روومه‌تی خاوتین و پر بزهی، هیتایه پیتشه‌وه و گوتی: «سووری... ئازیزه‌که‌م... ته‌نیا پینج ده‌قیقه به‌ده‌س پیتکردنی کۆنفرانسه‌که‌ت ماوه... ئە‌گه‌ر په‌له بکه‌ی، ده‌توانین خۆمان بگه‌ییتین.»

پێڕست

43	که‌مه‌ند له که‌مه‌ندا
57	دار و مریه‌م
59	سوجه‌ماری خه‌یاڵ
69	شپڕپۆش
75	داده‌کوڵی
81	نیوه‌ی ون

چاپکراوه‌کانی ده‌زگای ئاراس له ساڵی ۲۰۰۲-۱۵

- (۱) مذكرات بنفوتو چلبيني. ترجمة وتعليق: جرجيس فتح الله.
- (۲) المجتمع الكردي في المنظر الإستشراقي. تأليف: د. بدرخان سندي.
- (۳) ماره‌که‌يان بکوشتايه. رۆمان: به‌شار که‌مال. وه‌رگيترانی: ئەحمەد محمەد ئيسماعيل.
- (۴) سه‌رده‌می بێ تاوانی. شانۆنامه. دکتۆر قوتبه‌دين سادقی. وه‌رگيترانی له فارسييه‌وه نه‌جيبه ئەحمەد
- (۵) كركوك في العصور القديمة. الدكتور جمال رشيد أحمد.
- (۶) نامه‌کانی مه‌م. محمەد مه‌ولوود مه‌م.
- (۷) نووسين و په‌خشان و وه‌رگيترانه‌کانی گۆران. ئوميد ئاشنا- کۆی کردووه‌ته‌وه و رێکی خستوووه و پيشه‌کبی بۆ نووسيووه.
- (۸) مائاوايي له چه‌ک. رۆمان. ئيرنست هيمنگوای. عه‌بدوخالق ئەحمەد عه‌زیز له ئینگلیزییه‌وه کردوووه‌تی به‌کوردی.
- (۹) سانتياگو دی کۆمپۆستېلا Santiago De Compostela - رۆمان. فه‌هاد پېریال.
- (۱۰) مه‌لی ئاوات. سۆ شانۆنامه. وه‌رگيترانی: محمەد فه‌ریق حه‌سه‌ن.
- (۱۱) فه‌رهه‌نگی خه‌م. سه‌ره‌مه‌ی شيعره‌کانی. حه‌سب قه‌رده‌اخى-به‌رگی په‌که‌م.
- (۱۲) فه‌رهه‌نگی خه‌م. سه‌ره‌مه‌ی شيعره‌کانی حه‌سب قه‌رده‌اخى-به‌رگی دووه‌م.
- (۱۳) سالنامه‌ی کوردستان-ده‌زگای سالنامه‌ی کوردی. پرۆفیسۆر وربا عومه‌ر ئەمین.
- (۱۴) الجبل والسهل - قصص قصيرة. محي الدين زه‌نگه‌نه.
- (۱۵) کوردستان العراق-آراء ومواجهات إعلامية بقلم: فوزي الأتروشي.
- (۱۶) مسته‌فا بارزانی له هه‌ندێک به‌لگه‌نامه و دۆکیومینتی سۆڤیه‌تیدا ۱۹۴۵-۱۹۵۸ (تۆماریکی زێترین له مێژووی گه‌لی کورد). د. ئەفراسیاب هه‌ورامی.
- (۱۷) تحولات. ناصر يوسف.
- (۱۸) کوردستان له ساڵی ۲۰۰۱دا. (چالاکییه‌کانی کابینه‌ی چواره‌می حکومه‌ته‌ی هه‌ریمی کوردستان له ساڵی ۲۰۰۱دا). ئاماده‌کردنی: به‌دران ئەحمەد حه‌بیب + هه‌لمه‌ت حه‌مید.
- (۱۹) کوردستان: دیوانا شیخ مه‌مدووحی بریفکانی. ئاماده‌کردنی: زاهد بریفکانی.

- (۲۰) زبانی کوردی: دیوانا شیخ نورهدینی بریفکانی. ناماده کردنی: زاهد بریفکانی.
- (۲۱) دیداری یار: دیوانا شیخ شه مسه دینی قوتبی ئەخلاتییی بریفکانی. ناماده کردنی: زاهد بریفکانی.
- (۲۲) وفادة الى المنطقة المحررة. رواية وثائقية. يونان هرمز.
- (۲۳) نناشد صلاح الدين... أم نحاسب أنفسنا؟ إستجواب قائد بعد ثمانمئة سنة. حوار مع الأستاذ الدكتور مُحسن مُحَمَّد حُسَيْن. أجراه: بدران أحمد حبيب
- (۲۴) يقظة الكرد. جرجيس فتح الله.
- (۲۵) گه‌پران به‌دوای نه‌میبیدا. مه‌لود ئیبراهیم هسه‌ن.
- (۲۶) حملة الأنفال في كردستان العراق. تدمیر قرية کوریمی. ترجمة د. رزگار.
- (۲۷) شیعرى ئینگلیزی. به‌رگی به‌که‌م: شیعرى سه‌دهى بیسته‌می بریتانیا. هه‌لبێژاردن و وه‌رگێپان: ئومید وهرزهنده، به‌ختیار سه‌جادی.
- (۲۸) دیارده‌گه‌رایى تاراوگه. ریتوار سیوه‌یلی.
- (۲۹) ئاراس په‌رینه‌وه‌یه به‌وه سه‌رفرازی- رۆشنبیران کاره‌کانی ده‌زگای ئاراس هه‌لده‌سه‌نگێپان.
- (۳۰) الحديقة الناصرية في تاريخ وجغرافيا كردستان. علي أكبر كردستاني. ترجمة: جان دوست.
- (۳۱) كه‌شكۆلی كه‌له‌پووری ئەده‌بی کوردی - كه‌شكۆلی عه‌بدولفه‌تاح - لیتكۆلینه‌وه‌ی: محهمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی. به‌رگی پینجه‌م.
- (۳۲) ئەویستا - نامه‌ی مینه‌وی زه‌رده‌شت. وه‌رگێپری بۆ کوردی: عومه‌ر فارووقی.
- (۳۳) میتووی ئەده‌بی کوردی. به‌رگی دووهم. دوکتۆر مارف خه‌زنه‌دار.
- (۳۴) احداث عاصرتها. الجزء الثاني. ذکریات السید محسن دزه‌یی.
- (۳۵) الفيدرالية والديمقراطية للعراق: الدكتور: محمد هماوهندی.
- (۳۶) چیرۆک و به‌یتی کوردی. کۆکردنه‌وه و ناماده‌کردنی: عه‌زیز شاروخ.
- (۳۷) به‌رهمی خه‌بات. به‌شیک له‌ به‌رهمه‌کانی ا. ب. هه‌وری (ئه‌بویه‌کر شیخ جه‌لال).
- (۳۸) عیتراق و ده‌وره‌به‌ری - کورد له‌و ناوه‌نده‌دا: سامی شوپش.
- (۳۹) ژ فولکلوری کوردی. خڕقه‌کرن و ب سه‌ر و به‌رکرن. صادق به‌اء‌الدین ئامیدی.
- (۴۰) سنی خولگه‌ی په‌خه‌بی له‌ ئەده‌بی کوردی. دکتۆر له‌تیب محهمه‌د هسه‌ن.

- (۴۱) ده‌می مه‌رگ.. ده‌می خۆشه‌ویستی. رۆمان. ئیریش مارییا ریمارک. وه‌رگێپانی: رزگار نوری شاوه‌یس.
- (۴۲) په‌نگه‌نه‌وه‌ی ئەده‌ب له‌ گۆفاری هاواردا ۱۹۳۲ - ۱۹۴۳. عبدالصمد اسلام طه.
- (۴۳) الحملة على يادینان وأوضاع اللاجئين. رؤوف كامل عقراوي (أ. كاوه). تقديم: فلك الدين كاكه‌یی.
- (۴۴) كركوك - بحوث الندوة العلمية حول كركوك. ۳-۵ نيسان ۲۰۰۱. أربیل.
- (۴۵) میرنشینى ئەرده‌لان، بابان، سو‌ران له‌ به‌لگه‌نامه‌ی قاجاریدا (۱۷۹۹- ۱۸۴۷ز). دانانی: محهمه‌د حه‌مه‌ باقی
- (۴۶) راپه‌رینی هه‌مزاغای مه‌نگور له‌ به‌لگه‌نامه‌ی قاجاریدا (۱۸۵۴ - ۱۸۸۱) نووسینی: محهمه‌د حه‌مه‌ باقی
- (۴۷) کلودیوس جیمس ریچ. گه‌شتنامه‌ی ریچ بۆ کوردستان ۱۸۲۰ محهمه‌د حه‌مه باقی له‌ عه‌ره‌بیه‌وه کوردویه‌تی به‌ کوردی.
- (۴۸) میتووی موسیقای کوردی نووسینی محهمه‌د حه‌مه باقی.
- (۴۹) سه‌بید عه‌لی ئەسه‌غری کوردستانی. نووسینی: محهمه‌د حه‌مه باقی.
- (۵۰) مه‌ستووهری کوردستانی. میتووی ئەرده‌لان. هه‌ژاری موکریانی له‌گه‌ڵ سه‌راوه‌گه‌لیکی تردا له‌به‌ریه‌کی گرتوون و کوردوونی به‌کوردی.
- (۵۱) ئەمین مه‌علوف. سه‌مه‌رقه‌ند (رۆمان). وه‌رگێپانی له‌ فه‌ره‌نسییه‌وه: ئەحمه‌دی مه‌لا.
- (۵۲) شیعرى ئینگلیزی. به‌رگی دووهم- شیعرى سه‌ده‌ی بیسته‌می ئەمیریکا. هه‌لبێژاردن و وه‌رگێپان: ئومید وهرزهنده، به‌ختیار سه‌جادی.
- (۵۳) ریچارد باخ جۆناسانی نه‌وره‌س. کورته‌ رۆمان. وه‌رگێپانی: نازاد به‌رنجی پیشه‌کی: ریتوار سیوه‌یلی
- (۵۴) دنیا له‌ کتیبیکدا. رۆمان. جه‌بار جه‌مال غه‌رب.
- (۵۵) كركوك بحوث المؤتمر العلمي حول كركوك - الطبعة الثانية
- (۵۶) الحدائق الوردية في حقائق أجلاء النقشبندية. تأليف: عبدالمجيد بن محمد الخاني.

- (٥٧) يهود كردستان. إريك براور. أكمله وأصدره رافائيل پاتاي. نقله الى العربية: شاخوان كركوكي وعبدالرزاق بوتاني.
- (٥٨) ورود الكرد في حدائق الورود. محمد علي القرداغي.
- (٥٩) رۆمانى شهدهى سهرگهردان و كۆمهله چيرۆكى ئه ير و ئه قين و ئه ژدهها. نووسينى: زينه ب يووسفى.